

Savaitraštis Pašvestas Reikalams Lietuvių Katalikų Amerikoje.

No. 2

16 puslapių.

Chicago, Ill., 8 d. Sausio (January), 1914 m.
ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER, JAN. 25, 1899, AT THE POST OFFICE AT CHICAGO, ILL., UNDER ACT OF MARCH 3, 1879

16 pages.

Metai XVI

Specialis pasiuntinys atšauktas.

Prieš carą Ferdinandą.

Baisus padėjimas Albanijoje.

Laukiama revoliucijos.

Caro kelionė.

SPECIALIS PASIUNTI- NYS ATŠAUKTA.

Prez. Wilsono atstovas Lind
jau negrįšias Meksiką.

Pereitoj savaitėj iš Mek-
siko atšaukta Suv. Valstijų
prezidento Wilsono perso-
nalis atstovas Lind. Jis
Meksiko buvo daugiau pu-
sės metų ir ten neatsiekė
savo tikslo. O jo tikslas bu-
vęs labai svarbus. Jam bu-
vęs įsakytas, kad jis gražiai
išsakytų ir grąsinimais pri-
klausančių diktatorių.
Huerta pasiūlyti iš užima-
mos vietos. Tiesa, jis ten
darbavosi, bet visa nuėjo
vėjais. Todel prezidentas
Wilson jį atšaukė ir atlaikė
ilgą konferenciją su juo
Pass Christian, Miss., kur
prezidentas praleido šven-
tes.

Arčiau prez. Wilsono sto-
vinti politikai pasakoja, kad
Lindo misija Meksiko jau
pasibaigus ir prezidentas
visą programą sulgę Meksiko
radikalai atmainę. Pa-
sakojama, kad prezidentas
dabar manas išimti iš
Meksiko reikalus ir sulai-
kyti ten nereikalingą krau-
jo liejimą.

Tuo tarpu revoliucionis-
tai Meksiko pasekmingai
veda kovą. Visomis pusėmis
jie laimėja susirėmimuose.
Antai ties Ojinaga revoliu-
cionistai išblaškę Huerto
kariuomenę, kur buvęs kru-
viniausias susirėmimas. Iš-
blaškyta kariuomenė susi-
dėjusi iš 11 generolų ir 4-
000 kareivių. Revoliucionis-
tams pasisekė taip padary-
ti turint daug skaitlinges-
nę kariuomenę. Federalistai
kareiviai, kad išnešus svei-
ką kailį, galvatrukėiais ne-
šinasi į Suv. Valstijų pa-
sienius. Iš Washingtono
išakytas visus federalistus
išginkluoti, kurie tik per-
žengs sieną.

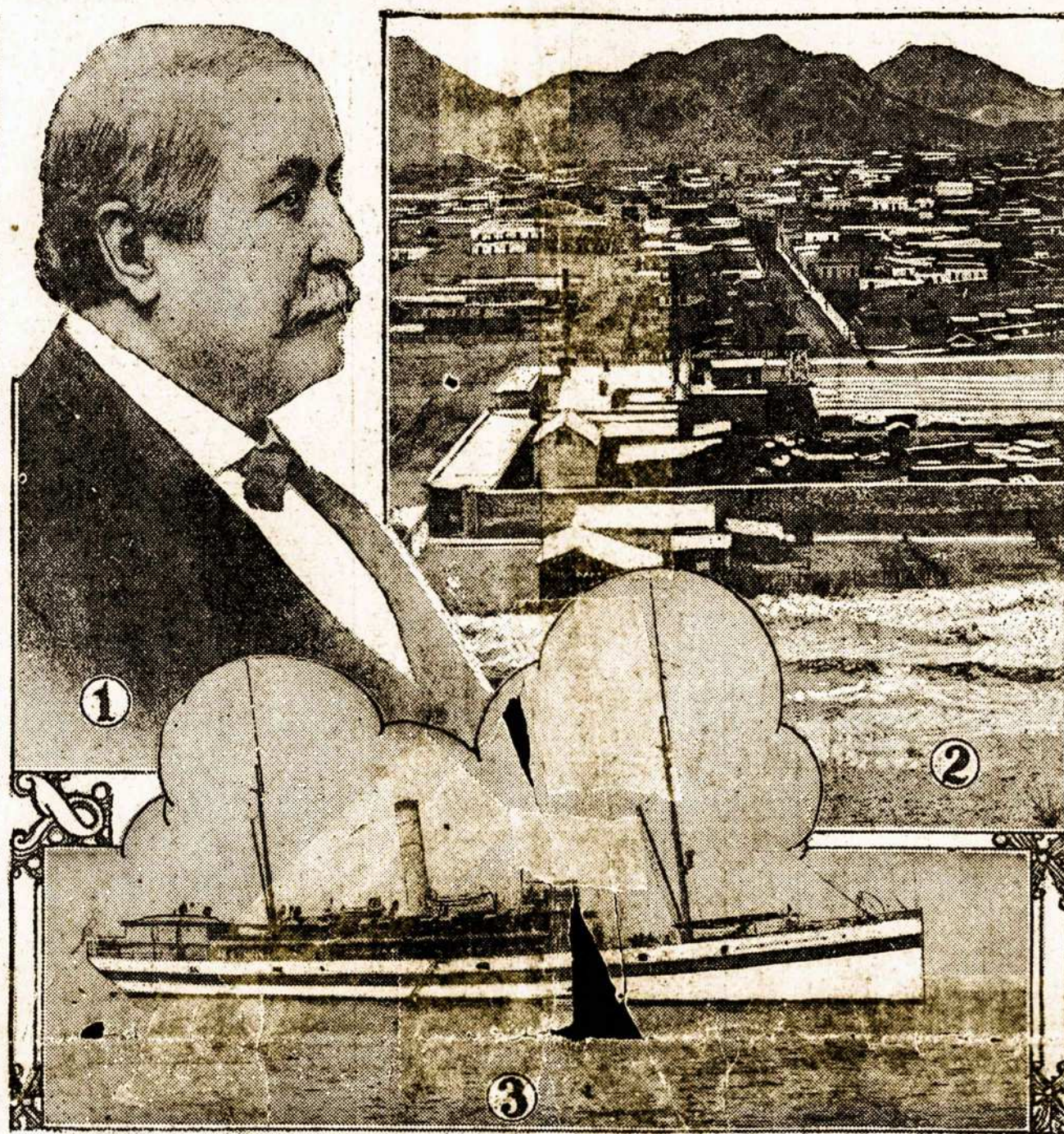
Tariamame susirėmime iš
abiejų pusių užmušta ir su-
žeista daugiau tukstančių
kareivių. Daugumas sužeis-
tųjų miršta karo lauke, ne-
sulaukdami iš niekur sau
pagelbos, kadangi kaip vie-
na, taip ir antra pusė netu-
rinti karinių ligoninių ir pa-
raktino skaitliaus gydytojų.

Ot, žudomasi be jokio atsi-
žūrėjimo. Kuomet amerikoni-
nio Raudonojo Kryžiaus
skyrus prisidengęs savo vė-
luva buvęs mėginęs nuvykti
karo laukan ir sužeistie-
siems pagelbėti, revoliucio-
nistai neleidę tai daryti.
Kadangi ties Suv. Valstijų
siena randasi plėtoja Rio-
Grande upė, lengviau su-
žeistieji federalistai per-
plaukia upę ir Suv. Valsti-
jų pusę aprūpinami vais-
iais ir maistu. Didžioji ma-
žesni federalistų būriai vie-
tomis dar laikosi prieš re-
voliucionistus, bet kuomet
liks galutinai apsausti, vi-
sa Huerto kariuomenė mė-
gis per upę perplaukti ir
nors tuo budu galutinai iš-
sigelbėti nuo revoliucionis-
tų kulipkų.

Ties Rio-Grande upė bai-
sus dalykai dedasi. Pusnuo-
giai federalistai kereiviai
staiga išlenda iš parako du-
mų kamuolių ir puolasi u-
pėn. Vieni žūsta upės vilny-
se, o kiti šiaip - taip per-
plaukia Suv. Valstijų pu-
sėn ir čia atsiklaupę mal-
dauja S. Valstijų kareivių
juos gelbėti, suteikti bent
kokią prieglaudą.

Neintikėtina, kad šiais
laikais žmonės būtų taip
baisiai pašėlę ir taip žvėriš-
kai skerstųsi už kelių asme-
nų pagedusią ambiciją. To-
kiems gaivalams respubli-
ka yra niekis. Jie nepažįsta
laisvės. Tokios šalies suval-
dymui reikalingi Trepovai-
autokratai, tuomet, rasi,
laisvė jiems pasidarytų ma-
loni ir saldi.

Nors federalistams iš vi-
sų pusių pliekiamas kailis,
bet Huerta nepraranda vil-
ties. Jis senoviskai tvirtina,
kad revoliucionistus apga-
lėsiai ir Meksiko visus rei-
kalus sutvarkys. Naujų
Metų dienoje viešai diplo-
matams apreiškęs, kad to-
mis dienomis jis pats sto-
siaus savo kariuomenės prie-
šakyj ir apmalšysias visus
Meksiko banditus! Jis už-
tikrinąs, kad greitai ir fi-
nansiniai reikalai bus iš-
tvarkyti taip, kad jis dra-
siai galėsias šalį apvalyti
nuo įvairių nenuoramų, ne-

1. Senator CARTON. 2. CITY OF SALTILLO. 3. MEDICAL SHIP SOLACE

S. Valstijų senatorius Carton, kurs reikalauja karo su Meksiku. Garlaivis, kurs
pribuvo į Vera Cruz suteikti pagelbą sužeistiesiems svetimtaučiams. Svarbus mieste-
lis, kurs pakliuvo revoliucionistams.

duodančių nei jam, nei gy-
ventojams šventos ramy-
bės.

Laikas parodys, ar tie
Huerto pasigirimai nėra
tušti ir apgaulingi.

Taip pat laikas parodys,
kokius plenus sudaręs link
Meksiko Suv. Valstijų pre-
zidentas Wilson.

PRIEŠ CARĄ FERDI- NANDĄ.

Bulgarijos caras išnieki-
namas.

Tomis dienomis Bulgari-
jos sostinėje Sofijoje caras
Ferdinandas atidarė savo
sobraniją (parlamentą).
Atidarymo metu gimė prieš
jį baisios demonstracijos.
Kuomet Ferdinandas su sa-
vo žmona ir sosto inpediniu
inėjo posėdžių salėn, tarp
socialistų atstovų staiga gi-
mes trukšmas ir šauksmai:
šalin caras! lai gyvuoja res-
publika!

Kuomet Ferdinandas ėmė
skaityti savo sosto kalbą,
vienas socialistų atstovų su-
šukęs: "60 tukstančių bul-
garų paaukota tos dinasti-
jos palaikymui!" Paskui
socialistai atstovai apleidę
salę.

Caras Ferdinandas nei-
puse žodžio neužsiminė a-
pie tas demonstracijas, bet
aiškiai pažymėjo, tarsi, pa-
sididžiudamas, kad tarp
Bulgarijos, Serbijos ir Ru-
munijos įvykę kuogeriaus

santikiai, taip pat, kad pra-
dėta tarybos su Turkija,
kas ateityj apsaugosią abi
šalis nuo ginkluoto susirė-
mimo.

Po viskam carui aplei-
džiant salę, atstovai nors
atsistoje, bet anaip tol ne-
palenkę, kaip paprastai,
prieš jį savo galvų.

Tas faktas aiškiai liudi-
dija, kad caras yra visų ne-
pakenčiamas ir, regis, bus
pamėginta kokiuo budu jis
nusikratyti.

Taip tai greitai smenga
visokia garbė. O juk pirm
karo tas pat Ferdinandas
savo pavaldinių labiausiai
buvo mylimas ir gerbiamas.
Netikęs karo vedimas viską
suėdė. Gi pataisyti padary-
tas klaidas jau ne laikas,
kuomet Bulgarija atsiradu-
si didžiausiame skurde.

TURKIJA GINKLUO- JASI.

Bet Europos valstybės nu-
sprendžiusios ją finansiniai
boikotuoti.

Nesenai Turkija pas Bra-
zilijos valdžią nupirkus mil-
žinišką karo laivą "Rio de
Janeiro". Tame nebutų nie-
ko stebėtino, bet paaiškėjo,
kad Turkija ta laivą pirkus
už paskolintus Francijoje
pinigus, kurie turėjo būti
panaudojami skolų apmokė-
jimui. Taigi Turkija užuot
rupinties savo skolomis, ji
pinigus leidžia besiginka-

vimui. Taip dalykams sto-
vint, Europos valstybės nu-
sprendžiusios ateityj Tur-
kijai pinigų neskolinti ir te-
gu ji sau viena žinosi, jei ji
taip klatingai pasielgianti.
Didžiausią prieš tai
trukšmą sukėlė, žinoma,
Graikija, kuri norėjusi pir-
miau tariamąjį laivą nu-
pirkti, bet perbrangiai už
jį norėta. Be to, Graikijai
labai nepatinka, kad Tur-
kija ant vandens ginkluo-
jasi, gi tai daro ne kitokiuo
tikslu, kaip tik kad kuomet
nors atkeršijus tai pačiai
Graikijai.

Europos valstybės todėl
Graikijos tą nusiskundimą
palaikė teisingu ir nuspren-
dė Turkiją boikotuoti.

BAISUS PADĖJIMAS.

Albaniečiai badumi miršta.
Albanijos gyventojų pa-
dėjimas kasdien vis aršina-
si. Daugiau 30.000 gyven-
tojų, kurių tarpe esą daug
moterių ir vaikų, kenčią di-
deliausią badą ir šaltį. Ku-
ne šimtas sodžių toj šalies
dalyj, kurią antrusyk ser-
bai buvo užėmę, liko užka-
riauta, 12.000 namų sude-
ginta ir 4.000 žmonių išžu-
dyta. Daugiau 100.000 žmo-
nių netekę pastogės ir prie-
glaudos. Kadangi prisiarti-
no žiema, kuri ir Albanijoje
šiomet žiauriai siaučia,
tiems gyventojams dalimis
grasia badas, gi dalimis šal-

tis, taigi neišvengtina mir-
tis. Pirmiau Italija su Aus-
trija ir perdaug globėjo al-
baniečius, gi dabar, jiems
badu mirštant, nuo jų užsi-
grįšta ir nei nemano jiems
pagelbėti.

MELDŽIA PAGELBOS.

Visoj Bulgarijoj siaučia
skurdas.

Bulgarijos karalienė Ele-
onora asmeniškai telegrafu
šiomis dienomis kreipusį
amerikonių Raudonojo
Kryžiaus organizaciją, mal-
daudama pagelbos badau-
jantiems ir kenčiantiems
šaltį Bulgarijos gyvento-
jams, kurie karo metu pra-
radę visą savo mantą. Tarp
pavargėlių esama taip pat
ir amerikiečių. Tukstan-
čiams žmonių reikalinga pa-
selpa ir tai tuojaus, nes ki-
taip jie išmirsia badumi ar-
ba sušalsia.

Tai nelaimingo karo
sukilimo metu Chi-

IŠ ITALIJOS.

Dvi pasitaikę problemos.

Italijos ministerių pirmi-
ninkas Giolitti paskutines
savo kalbos metu parlamen-
te pažymėjo, kad Italijos
valdžia turinti išrišti dvi
gana sunki problema. Viena
anų — tai baisiai besipla-
tinanti visoj šalyj bedarbė,
gi antra — baisi italų emi-
gracija į užsienius. Taigi
valdžia visupirmu mananti
pradėti kokius nors viešo-
sius darbus ir tuo budu su-
teikti bedarbiams užsiėmi-
mą. Pagaliau valdžia ne-
kantriai laukianti Suv. Val-
stijų kongreso naujų įstaty-
nių užgrimo kas lytis a-
nalfabetų imigrantų. Jei S.
Valstijų kongresas užgirtų
analfabetų neįleisti, tuomet
Italijos valdžiai paliktų vie-
nas džiaugsmas, kadangi
tarp italų esama daug anal-
fabetų ir kaip tokie turė-
tų savo tėvynėje skursti.

LAUKIAMA REVOLIU- CIJOS.

Rusija atsiradus ant naujo
ugnekalnio.

Visi gerai susipažinę ar-
čiau su Rusijos viduriniu
padėjimu neatmainomai
tvirtina, kad ten netrukus
išsiversias kravinas revo-
lucijinis ugnikalnis. Sako-
ma, Rusijoje revoliucija
rengiama daug baisesnė už
buvusią 1905 metais.

Revoliucijinis judėjimas
carate susitvarkęs ir jau
stovįs ant tvirtų kojų. De-
šinieji dumos atstovai ma-
ną dumą išvaikyti ir išna-
ujo carą-batišką paskelbti
kuodidžiausiu autokratu,
nors jis ir dabar tokiojo yra.
Caras, sakoma, iškeliaujas
Kryman, kur manas praleis-

ti visą žiemą. Gal tyčiomis
jis į ten pasiunčiamas, at-
jaučiant jam nepalaimas.

TOLIMUJŲ RYTŲ BU- DELIS MIRĖ.

Žinomas kraugeris gen.
nusinešino į anapus grabo.

Rusijos generolas Niko-
lai Ivanovič Grodekov, ki-
tados buvęs vyriausias Ru-
sijos kariuomenės vadas
Tolimuose Rytuose laikais
bokserių judėjimo Chini-
joj, andai Peterburge pasi-
mirė.

Gen. Grodekov kariuome-
nėje buvo skaitomas nepa-
prastuoju karjeristu. Pasi-
baigus rusų-japonų karui
Mandžurijoje, jis paskirtas
vieton gen. Lineviciaus. Jis
taigi anais metais ties upe
Amuru išskerdęs šimtus
chiniečių, nors paskui val-
džia tai buvo užgynus. Jis
pagarsėjęs chiniečių
nužudymais 1900 metais,
kurie sukilimo metu Chi-

nis caras Roma-
nosovas žtuo visus "pra-
kilimus" ir suteikęs
auksinį kalaviją, brilijan-
tais papuoštą, ir su parašu:
Už pergales 1900 metais
Šiaurės Mandžurijoje.

Grodekov gimęs 1842 me-
tais Chersone. Kareiviauti
pradėjęs turėdamas 20 me-
tų amžiaus.

CARO KELIONĖ.

Kaip žūsta Rusijos ka-
reiviai.

Sausio 1 d. Rusijos caras
iš Livadijos parkeliavęs į
savo Carskoje Selo, kad te-
nai praleidžius šventes su-
lyg julijoninio kalendo-
riaus. Geležinkelio linija
pradėjus nuo Maskvos iki
Peterburgui, 400 mylių,
kaip paprastai, buvo apsta-
tyta kareiviais, taip kad
kita kitą turėjo matyti, taip
tankiai. Tie kareiviai su
trumpais pertraukiais iš-
vėję laukuose ir miškuose
dvi dieni ir nakti, laukda-
mi kol pravažiuosias caras.

Tuo tarpu tuo metu buvo
pasiutusiai šalta ir gime
sniego pustymai. Puga bu-
vus taip didelė, kad neku-
riose vietose užpustyta ke-
liai, taip kad sargybos per-
mainos metu kareiviai kiti
kitų negalėdavo surasti ir
daugumas paklyzdavę. Ca-
rui pravažiavus pasirodė,
kad pravažiuo daug kareivių.
Paskui keli kareiviai prie
geležinkelio atrasta sušalu-
siej, gi keli suvažinėta...
Rusijoje kareiviai tikrai
šunes vietoje laikomi!

Ugnikalnis ėmė veržtis

Kamčatkos ugnikalnis, va-
dinamas Kerjakinski, po
10-tį metų buvęs visai nu-
tilęs, vėl ėmė rukti ir rody-
ti ugnis.

LIETUVIAI AMERIKOJE.

BALTIMORE, MD.

Rubsiuvių straikai ir jų vaisiai.

Nuo pat savo atvykimo į šią miestą lietuviai kibo į siuvimo amatą. Taigi siuvėjų amatas čia buvo didžiausias ir pelningiausias. Per 20 metų lietuviai tvirtėjo tame amate. Žydai dirbdavo prastesnį ir pigesnį darbą, o musiečiai geresnį ir geriau apmokamą.

Nuo laisvės metų lietuviai čia ėmė atsirasti neramūs gaivalo. Pradėta drumsti ramų, visuomenės gyvenimą kurstančiomis prakalbomis, raudonosios pakraipos laikraščiais ir tt. Kilo straikai vienas po kitam, dygo, kaip grybai po lietu. O tie straikai visuomet buvo pralaimėjami. Straikai buvo keliami dažnai visai nereikalingai. Patėmytina, kad už savuosius nekuomet neužstotų; jei lietuvis budavo pavaromas, tai visi juokdavosi, šaipydavosi, jei budavo pavaromas žydas ar italas, tai lietuviai galvas budavo gatavi padėti.

Ilgainiui, kuomet buvo patėmyta, kad lietuviai labai palinkę prie straikų, tai jų nebuvo skiriama ir perdėtinis. Kiti lietuviai, kurie jau buvo perdėtiniais, ėmė netekti savo vietų. Ir perdėtinių vietos pradėjus. Sako, straikai vo žydai ar italai. Kaip kiekvienas žino, kad sukursčius prieš met stoja už savuosius. Tuomet vadovavosi organizatoriai, žvejoja sudrumstame vandenyje. Yra laiko ir progą inkalti žmonėms, kad blogas surėdymas, kad visame darbdavai kalti. Jiems visvien darbininkas laimėjo, ar nieko nelaimėjo, o jam vis laimėta; jam vis būra kišeniu.

Ar ilgai dar gėrėsis žmonės tų vadovų leidžiamais muilo burbulais?

Rožytė.

KENOSHA, WIS.

Nelabai nusisekęs vaikų vakaras.

Gruodžio 25 d. vietos lietuvių parapijinės mokyklos mokiniai statė scenoje dvi komedijas — "Tarnaitė pamokino" ir "Jonukas melagis". Negalima sakyti, kad but pavykę atlikti. Buvo ir deklamacijų. Ir tos galėjo but geriau atliktos. Kelios mergelės visgi atsižymėjo; paminėtina Onutė Druktenaičiūtė ir Leonarukė Vitkauskaičiūtė. Dar dainavo bažnytinis choras vieją dainą, kuri turėjo geriau išeiti. Mažos mergelės gan gerai sudainavo.

Nevisai pavyko vakaras, delto, kad mažai laiko buvo prisirengimui. O taip atsiti-ko delto, kad norėta buvo pakenkti "Birutės" dr-jai. Mat, "Lietuvos" No. 48 buvo pagarsinta, kad minėta dr-ja čia vaidys veiklą "Pirmi žingsniai" gruodžio 27 d. Taigi pas mus ir buvo subrusta, kad surengus vakarą prieš "Birutės" atvažiavimą.

Stengdamiesi užkenti kitam, visuomet užkentiame sau. Taigi ir čia "Birutė" užkenta. Ji turėjo atidėti savo vakarą ant vasa-

rio 7 d., 1914 m. Bet vaikų vakaro rengėjams ne vien kad nepasisekė atvaidinti, bet ir žmonių labai mažai tebuvo. Lietuviams reikėtų mandagiai elgties, geruose darbuose vienas kitam prigelbėti, o ne kenkti. Taigi elgkimės geriau.

Pumpėniškis.

NEWARK, N. J.

Račiūno paveikslai.

Gruodžio 13 d. šv. Jurgio dr-jos salėje buvo surengta nepaprasta pramoga. Buvo rodomi p. Račiūno pagaminti lietuviški, istoriniai paveikslai. Buvo taipgi rodoma paveikslų, kuriuos p. Račiūnas nuėmė bevažinėdamas po Lietuvą pereitą vasarą. Dailiai parodytas buvo "Saulės" mokyklos namai Kaune. Krutaniuose paveiksluose buvo parodyta daug šokių, žaisnių ir tt. Paveikslus tinkamai paaiškino p. J. Danielius. Matėsi, kad žmonės indomavo paveikslais ir jais liko užganėdinti. Tik gaila, kad nedaug žmonių tebuvo susirinkę.

Dičius.

HARTFORD, CONN.

Darbai silpnai eina; moterų dr-ja; žmonės dorai užsilauko.

Nekuriose dirbtuvėse dirba po 4—5 dienas savaitę; daug žmonių neturi darbo. Lapkričio 14 d. liko suorganizuota vietinio klebono J. Amboto pašelpinė moterų ir merginų dr-ja vardu šv. Elzbiutos dr-ja, kurios tikslas bus duoti pašalpą ligoje ir mirus. Įstojimas bus 50 c. ir kas mėnuo po 25c. Pradžioje buvo labai gera, nes prisirašė apie 60 narių. Tokia draugija yra labai reikalinga, nes dar pirma moterų ir merginų pašelpinė dr-ja. Yra čia dar "Gyvojo Ražančiaus" moterų ir merginų dr-ja, kuri pusėtinai gyvuoją; turi taipgi nemažai narių.

Lietuviai čia dōrai užsilauko, bet, žinoma, atsiranda ir tokių, kurie tik gadina vardą, bet su laiku gal susitvarkys ir gyvens vienybėje. Čia yra kningynas, įsteigtas šv. Kazimiero T. A. dr-jos bažnytinėje svetainėje, bet mažai kas naudoja si juomi, matyti, kad mažai kas supranta apšvietos naudingumą, nes geriaus kur pakampėj vaikščioti, ar namie, ar prie rudžio, o ne prie skaitymo laiką praleisti.

Tėvynės Mylėtojas.

ST. LOUIS, MO.

Darbai apsisotjo; lietuvių ištivirkimas.

Darbai čia žymiai sumažėjo. Sustotjo darbai ir Charter Oak liejykloje, kur daug lietuvių dirbo. Taigi daug musiečių randasi riestame padėjime. Liejykla yra už miesto; jos netoliese yra kelios šeimos; ypač joms vargas, nes į miestą toli važiuoti reikalingų daiktų pasipirkti, o ant vietos labai brangu.

Gruodžio 17 d. čia policija sugavo tris laidokus. Jie sumanė tarp lietuvių pasipiešti. Vienas apsisuko kalnierių ir rinko auksą neva naujai statomai kokia-

me ten mieste bažnyčiai. Kelis lengvatikius pavyko apgauti. Bet umai policija juos paėmė savo nagan. Vienas laidokų yra smuklininkas.

Lietuvių dora čia žemai stovi. Smuklių čia nemažai ir girtuoklystė baisi. Geria ir merginos, kuomet ištivirkę vaikinai fundija. Per Kalėdas vienos smuklės atskirame kambaryje girdėjosi knarkinimai armonikos ir moterių alasas. Šiame mieste moterims nevalia eiti į smukles. Bet musiešiams stoka ir doros jausmo ir baimės pabaudos. Kartu su girtuoklyste ir paleistuvystė platinasi.

Čia nėra kam darbuotis tarp lietuvių. Apšvietimas stovi žemai. Yra keliatas dr-jų — šv. Juozapo, šv. Kazimiero, L. S. D., bet jų darbų nesimato. Prie pastarosios gali prigulėti ir moterų, bet jų tik kelios tepiguli.

Doros Mylėtojas.

WILKES-BARRE, PA.

Pabėgo kontraktorius.

Štai mūsų mieste kas ištiko. Pabėgo lietuvis apkeizdamas pačią su vaikais. Pabėgėlis buvo jau nuo senai apsigyvenęs šiame mieste. Pirmiau dirbo kasyklose, o paskui buvo kontraktoriumi. Tą negalėjo pasekmingai varyti, nes nemokėjo rokundu. Padirbėjęs kasyklose vėl ėmėsi statymo namų. Perėję vasarą pastatė apie 10 namų lietuviams ir anglams. Darbą atliko gerai, ir visiems paliko skolingas ir medininkams, ir plumberiams, ir tinkavotojams, ir darbininkams, ir krautuvėms. Tad jis išdumė palikęs pačią su penkiais kudikiais. Dabar moterų miestas palaiko. Pabėgėlio ieško detektvai. Nekurie labai dėl to nukeitė. Tie, kurie darė kontraktus pas savo tautietį advokatą Joną Lopatą, nieko blogo nėra. O tie, kurie pas žydelius ėjo su savo reikalais, tai turi antru kartu mokėti už medį namams. Kaip spėjama, žmonių pinigų žus apie \$3.000. Dar jis buvo vienos dr-jos išdininku. Keliatą dolerių dr-jos taipgi nunešęs.

Wilkesbarių Žebrys.

WORCESTER, MASS.

Bedarbė; laikraščių neskaitoma; nešvarumas.

Darbai čia žymiai sumažėjo. Žmonės, netekę darbo, grįžta Lietuvon, nes bijo blogų laikų. Todel tegu niekas nevažiuoja šin miestan tikslu darbo gauti.

Lietuvių čia labai daug yra. Bet retai kur galima užtikti tokį tamsumą, kaip čia. Niekas jiems nerūpi. Laikraščių labai mažai kas skaito. Stubose didis nešvarumas. Moteris apsileidusios. Nesirūpina užlaikyti namuose švarumą, gerai pagaminti valgius. Viskas daroma bile kaip. Į kokią stūbą kai įėjai, tai reikia tuoj išsinešti del dvokimo. Labai patarčiau moterėlėms skaityti "Kataliką", kur rasit "Moterių skyrių" sau naudingų pamokinių. Dabartės mūsų moterims labiau rudis rūpi, negu na-

mai. Dievo bijokit ir žmonių sarmatinkitės.

Mylis švarumą.

SHEBOYGAN, WIS.

Darbai eina pusėtinai. Nelabos bobos darbas.

Naujienos iš šio miesto tokios. Darbai nors eina po senovei, bet naujai atvykusiam labai sunku gauti darbas. Lietuvių čia yra apie 80 ir tarp jų, žinoma, visokių pasitaiko.

Nelabai senai keliatas žmonelių, nekokių turtuolių, parsinešė po keliatą šipuliukų iš medžių kiemo. Viena boba, kuri taipgi tame "griekė" buvo kalta, turbūt bijodama bėdos, apskundė anuos kompanijai. Anie vargšai ir buvo nubauti. Nelaba boba, pati budama kalčiausia, teisme vagino kitus ir primokino savo 14 metų mergaitę prisiekti, kad anie kalti vogimė. Žinoma, iš tokio auklėjimo iš kudikio neišeis nei Dievui lazda, nei velniui kačerga. Kad jau nors pati nebut buvusi kalta.

F. G.

TARENTUM, PA.

Straikas.

Gatvekarių kompanija norėjo numušti motormams ir konduktoriams algas. Tie, žinoma, pasipriešino ir sustraikavo. Kompanija bando visai pakenkti straikui. Samdo straiklaunius. Buna susirėmimų. Straikininkai daužo langus ir laužo rėmus gatvekarių. Nežinia, kada ir kaip viskas pasibaigs.

J. B.

BALTIMORE, MD.

Rubsiuvių bėdos.

Labai neužvydėtinai čionykščių rubsiuvių padėjimas. Darbo mažai ir algos mažinama. Kas turi darbą, laikosi. Nes jei vienas pameta, tai jo vieton 10 stoja.

Kitose dirbtuvėse taipgi darbai silpnai eina. Daug žmonių tiesiog badą turi kentėti. O kas bus toliau?

A. Kurilaitis.

DETROIT, MICH.

Mirė lietuvis

Čia turėjo persiskirti su šiuo svietu Petras Stalio-nis, 27 metų senas, šv. Juozapo dr-jos narys. Liko gražiai dr-jos rūpesniu palaidotas. Paliko čia brolių ir seserį. Tegū ilsisi amžinai svetimoje žemelėje.

"Kataliko" skaitytojas.

ST. CHARLES, ILL.

Auka Tautos Namams.

Gruodžio 7 d. "Liuosybės" dr-ja laikė savo susirinkimą. Ši dr-ja yra nesena, vienok, turėdama gerus vyrus, tvirtai stovi ir remia visokius tautos reikalus. Minėtame susirinkime nutarėme paaukotoi \$10.50 Tautos Namams Vilniuje. Pinigus kartu su šiuo pašteliu siunčiame "Kataliko" redakcijai, kuri yra ingalio-ta priiminėti tokias aukas.

K. T.

Pas teisėją.

— Ar esi vedęs?

— O kam tas tamstai reikalinga žinoti? Gal tamsta turi netekėjusią dukterį? Aš pasižadėjau nekados nevesti...

LOXOL
PAIN-EXPELLER
RHEUMATISM
SOUTHERN CALIFORNIA
PAIN-EXPELLER
SPECIALS & REMEDY

Neduok apsigauti pamėgdžiojimu. Šis yra tikrai tikras. Gali pažinti pagal inkara.

Naujas Savaitis Laikraštis

"ATEITIS"

Skiriamas daugiausiai jaunimo reikalams. Kadangi v.s. žmonių geresnės ateities viltis yra jaunimas, užtat kiekvienas privalo rūpintis jaunimo apšvietimu.

"ATEITIS" bus bėparvyškas jaunimo laikraštis ir bėparvyškas tar-naus kultūriškiems jaunimo reikalams.

"ATEITIS" gvildens ir kitokius gyvenimo klausimus.

"ATEITIS" tilps kodaugiausiai žinių apie mūsų jaunimo judėjimą ir veikimą. Taipgi tilps daugybė ir kitokių žinių ir žinelių iš Lietuvos ir iš viso pasaulio.

"ATEITIS" išleidinėš nuo Naujų Metų kooperatyviška bendrovė "ATEITIS" inkoruota ant \$25,000.00 pagal Massachusetts valstijos tiesų reikalavimą.

"ATEITIS" bus 8 puslapių didumo ir prokurios tikiai \$1.50 metams, 95c. pusei metų. Lietuvių ir anglų kalbomis. Metams ir \$1.25 pusei metų.

"ATEITIS" galima jau dabar užsisakyti šiuomi adresu:

"ATEITIS"

366 W. BROADWAY, S. BOSTON, MASS.
(KAS PRISIŲ SAVO ANTRASĄ, GAUS VIENĄ NUMERĮ PAŽIUREJIMUI DYKAI).

Kas čia? NERVANA

Budas gydymo dantų be skausmo.

Mes nenorime, kad jus tam tikėtumėte, kol nepersitikinsite. Ateikite ir mes dykai jums parodysi-me, kaip galima skaudanti dantį gydyti be mažiausio skausmo.

10 METŲ GVARANCIJA. DYKAI APŽIUREJIMAS.

Nel trupčio man neskaudėjo

PEOPLE'S DENTISTS

(Žmonių Dentistai)
Dr. C. O. Gillette, Mgr.

1816 S. HALSTED ST., Tel. Canal 4104
Valandos nuo 9 iki 9 vak., nedėdieniais nuo 9 iki 12 val.

AR ZINAI KUR ATEIT IR NUSIPIRKI

Naujo ir Antrų Rankų Medžio.

Durų, lentų, lentelių, rėmų, svinakalvių daigtų ir stogo popieros.
Mūsų čėnios yra žemiausios.

Carr Bros. Wrecking Co.

3003-3039 S. HALSTED ST., CHICAGO, ILL

Praktikuoja visuose teismuose. Egzaminuoja abstraktus ir atlieka visokius teisiškus dalykus.

PAUL IROSE ADVOKATAS IR PATAREJAS

1622 - 1624 Unity Building, 127 North Dearborn Street
Tel. Central 2362 Chicago, Ill.

Žinios iš Lietuvos.

UŽSIENIO PASPORTAI.

Gubernatoriui įsakius, policija nuo važiuojančių užsienin reikalaus kaskartų priežasčių išvardijimo, el kurių keliamas užsienin. Važiuojantieji nebeausia užsienio pasporto, o nesudėję dokumentų, prirodančiųjų kelionės užsienin reikalingumą.

Plungės miestelyje (Kauno gub.) Juozas Kučinskis, lietuvis, intaisė verpimo fabriką. Už mašinas mokėš 28 tukst. rub. Dirba 40 darbininkų.

ŠAUKOTAI.

(Šiaulių apskr.). Šaukotų Vartotojų Draugija davusi 1912 m. grynų pelno 7 kap.

CUKRIŲ BUKAI.

Šią vasarą 14 Kauno gub. ukininkų mėgino sodinti cukrinių burokų. Baisogalos agronomijos stoties direktorius Petrušinskis įsitare Kauno žemės ūkio ir jos susirinkime buvusi lapkričio mėnesį šitaip apie tuos mėginimus: "Reikia tik žemės dirbimas pagerinti, o cukriniai burokai augs ir pas mus".

Jei cukriniai burokai augtų pas mus be perdaug didelio vargo, tai gal ir kraus dirbimo fabrikų būtų rasties. Visai šaliai būtų tuomet tikrai uždarbio šaltinis.

PANDĖLIO PAR.

(Kauno gub.). Ateinančiais metais ketina vienasėdžiais skirstytis: Kirdonių, Grauželių ir Eidžionių sodžiai. Kaip tie sodžiai išsidalys, Pandėlio parapijoje bus jau 14 sodžių išsidalijusių.

ŠIAULIAI.

Nepaprasta žmogžudybė. Lapkričio 21 d., naktį, čia atsitiko nepaprasta žmogžudybė. Atrasta išuždyta visa turtingų žydų šeima. Iš viso, rodos, 8 žmonės. Jų skaičiuje viena tarnaitė katalikė. Nukentėję esą namų savininkai, žinomo fabrikančio Frenkelio sesuo ir svainis. Policija uoliai ieško žmogžudžių.

Vištvanagis.

SINTAUTAI.

Reikėtų labiau sergėtis. Kuliamoji mašina užmušė dešimties metų vaiką. Reikėtų atsargiau elgtis su kuliamomis mašinomis ir intaisyti apsaugojimo prietaisus.

Medelis.

ŽEIMELIAI.

(Kauno gub.). Žeimelių bažnyčios rusų guli palaidotas 200 metų senis Jonas Stirpeika. Jo kunas gulis sveikas, nepuvs; tas yra priežastimi, kad vietos davatkos ėmė prie Stripeikos melsties, kaip prie šventojo. Kuniagai gi draudžia tą daryti.

Kauno taryba jau paspyrė 14,600 rub. priruošia-

miems kanalizacijai ir vandentraukiniui darbame. Pats darbas prasidėjęs 1914 m. pavasarį.

ŠVENTADIENIŲ MOKYKLOS.

Tose gubernijose, kur veikia žieminių, nutarta steigti suaugusiems mokyklų, kuriose šventadieniais būtų mokoma. Tikimasi tokiu būdu sumažinti taip paskutiniiais laikais paplytusius miestuose ir sodžiuose visokius plėšimus ir riaušes, rusų kalba "chuliganstvas" vadinamas. Pasiremdama tais nutarimais, žmonių švietimo ministerija išsiuntinėjo visiems liudies inspektoriams aplinkkraštį, duodanti visą eilę patarimų, kaip tokias šventadienių mokyklas globoti. Beto išakoma inspektoriams, kad leidimai inkuriti tokias mokyklas būtų duodami tik ten, "kur ištikrųjų tokių mokyklų reikia", ir kad be "tikro reikalo" nėra ko tokių mokyklų steigti. Toliau, liudies inspektoriams dar išakoma sergėti, kad tose mokyklose nebūtų ruošiamos paskaitos, nieko bendro su liudies mokyklų uždaviniais neturinčios.

VALSTIEČIŲ ŽEMĖS DALIJIMAS.

Vilniaus gub. žemės tvarkymo komisija gavo jau tų įstatymų sumanyką, kuriais valdžia ketinanti užginti valstiečiams dalinti savo žemę perdaug smulkiais gabalėliais. Tas įstatymų sumanymas inteiktas dabar apskričių komisijoms, idant jos nutartų, kaip geriau galima būtų tuos įstatymus prie vietos gyvenimo sąlygų pritaikinti Vilniaus gub.

RYGA.

Rygos lietuviai irgi ima girties savo banku, kurį vadina Pirmuoju Rygoje Lietuvių Banku.

Banko atsargos kapitalas nešas, jau dabar 15 tukst. rublių. Į banko narius galima esą įstoti jau su 5 rubliais. Bankas įsitaisęs jau ir geležinė, nedegamąją spintą ir patogų butą Bergo Bazaro 4 linijoje No. 38. Įėjimas iš Elzbiotos gatvės. Telefono No. 86—63.

MOKYTOJAS

Vokietaitis paliuosutas nuo lietuvių kalbos mokymo pedagogijos kursuose, veikiančiuose prie Kauno augstesnės liudies mokyklos.

VARŠAVA.

Lapkričio 29 d. buvo lietuvių studentų vakarėlis. Atėjau vakarėlin — klausaus, iš salės balsai... bet ne lietuvių kalbos, tik lenkų ir, jaigu nebučiau prieštutų susitikęs pažįstamą, tikrai bučiau pamąsęs, kad apsirikau. Į vakarėlį, apsilankę apie 30 žmonių ir veik visi lietuviai ir lietuvaitės, išskiriant 3 — 4 žmones. Bet lietuviškai

kalbant buvo girdėti tikrai atskirų ypatų; tarpe visų maždaug viešpatavo lenkų kalba.

Du ar trys mėnesiai atgal, buvo lietuvių tarnaičių vakarėlis; ten gražiausiai, be jokio varžymosi visi jautėsi save lietuviais, ten visur viešpatavo lietuvių kalba.

RASEINIAI.

Šiemet rugsėjo 10 d. buvo daromas Raseinių gyventojų sąrašas. Pasirodė, gyvena tame mieste 3036 lietuvių, 2016 žydų, 481 pravoslavų, 206 lenkų, 168 vokiečių ir 30 kitų tautų.

JUDRONIAI.

(Raseinių ap.).

Lapkričio 5 ir 6 d. naktį Indronių bažnyčia apiplėšta; pavogtos tarp kito ir brangios mišiose vartojamos taurės.

IŠEIVIAI GRĮŠTA.

Paskutiniiais laikais pastebimas išeivių grįžimas iš Amerikos. Grįžta jie dideliais būriais. Visi sakosi daug nesmagumų ir užsivilimų prityrę. Vienas tik garlaivis "Caras" pargabeno iš Amerikos 700 nusiminių išeivių.

UKMERGĖ.

Pačtų ir telegrafų vyriausioji valdyba nutarė ši pavasarį pradėti tiesti telegrafą ir telefoną iš Vilniaus tiesiai per Širvintus į Ukmergę. Telegrafo ir telefono centralinė stotis busianti Ukmergės pašto troboje. Kas norės turėti savo bute telefoną, turės per metus 50 rublių mokėti. Visas darbas busias valdžios pinigais atliekamas.

"L. Ž."

Pranešimas.

Jau nuo "Varpo" laikų nenuilzdama darbuojasi Lazdynų Pelėda lietuvių raštijos dirvoje. Per tą laiką paleido ji plačioj Lietuvoje dailės žodžio eilutę, sutvėrė šimtus tipų, parodė daugybę puikių realizmo ir lirikos paveikslų.

Lazdynų Pelėdos raštai ypač svarbūs yra tuo, jog jie atvaidina, gali sakyti, visos Lietuvos gyvenimą plačiausioje prasmėje. Ji neužsisklendusi kuriame nors viename huome, ar sluoksnyje. Ji aprašo ir kaimą, ir dvarą, ir miestą. Jos raštai pasakoja mums apie vargus reikalus ir sodiečio, ir dvarininko, ir inteligento, ir miesto darbininko. Jos raštai — tikras mūsų dienų veidrodys.

Ir delto jos raštų pilno rinkinio trukumas ypač buvo jaučiamas, buvo tai tiesiog didžiausia spraga mūsų raštijoje. Nors ji yra parašiusi arti šimto apysakų, apysakėlių, tačiau jos veikala išsisklaidymo po mažutes brošiūreles ir laikraščių, jos, kaip ir kitų mūsų rašytojų, ligi šiol ir nežymu mūsų literaturoje, o per tai nežymu ir pačios literatūros.

Tą spragą ryžomės užtvirti, sumanę išleisti pilną Lazdynų Pelėdos originalių beletristikos raštų rinkinį. Milžinas darbas, reikalaujantis daug darbo ir begalės išlaidų, tačiau ryžomės ir tą žygį tiesiog, jog lietuvių literatūra būtų prapildyta mūsų darbu svarbą tautos kultūros pakėlimui ir jam prijaus ir palaikys. Mes manome, jog jau atėjo metas, kad mūsų

literatūra iš "kapeikinės" brošiūrėlių literatūros pavirstų storų ir gerų leidinių literatūra, jog jau metas mūsų didiesiems rašytojams susilaukti savo raštams priedamo rimto rubo, susilaukti pilnųjų savo veikala leidinių. Ypač metas, manome, susilaukti to Lazdynų Pelėdos raštams.

Mūsų skelbiamas Lazdynų Pelėdos raštų pilnas rinkinys susidarys iš 5—6 tomų, storų didelio formato knygų po 300—400 puslapių. Iš viso bus ligi 80-ties apysakų ir apysakėlių. Bus čia surinkti visi ligi šiol išėję atskiromis knygėlelėmis L. P. veikalai, taip pat visi išmėtyti įvairiais metais po įvairius mūsų laikraščius: "Varpa", Naujienas", "Vilniaus Žinias", "Lietuvos Ukininką", "Šaltinį", "Viltį", "Draugiją" ir kitus ir po įvairius kalendorius. Be to bus keli visai dar niekur nespauzdinti, pirmą kartą išeinantieji raštai, tarp jų viena didelė mūsų laikų apysaka.

Raštus apsiėmė tvarkyti žinomas mūsų poetas Liudas Gira, "Vaivorykštės" redaktorius, sutaisiusis jau tokiu pietizmu ir rupestingumu panašų, nors ir mažesni, Ed. Steponaičio raštų rinkinį.

Visus tuos L. P. raštus, kurių yra užsilikę rankraščiai, redaktorius aktyvai sulysis su tais rankraščiais ir kiekvieną dalykėlį apsupins tam tikromis pastabomis, bibliografiniais nurodymais ir paaiškinimais.

Savo autobiografiją pažadėjo pati autorė.

L. P. raštų rinkinys bus išleistas ant geriausios suomių poperos, kuri jau tam

tyčia užsakyta Suomijos fabrikuose.

Raštus — be autorės fotografijų, puoš gausios iliustracijos ir pagražinimai vinijetės — inicialai.

Teksto iliustracijas maloniai sutiko nupiešti žinomas mūsų dailininkas p. Antanas Žmuidzinavičius, be to jis suteikė autorės portreto eskizą, kurs bus taip pat patalpintas. Vinijetes, inicialus ir viršelį darys kitas mūsų gabus jaunas dailininkas Vilius Jamontas. Klišės bus daromos artisto St. Fleyry'o įstaigoje.

Pirmas tomas bus pradėtas spauzdinti š. m. gruodžio mėn. pabaigoje.

Lazdynų Pelėdos raštai galima užsisakyti jau ir dabar. Atsiuntusieji išanksto 7 rub. 50 kap., gaus visus Lazdynų Pelėdos raštus su nusiuntimu pačta. Užsieniuose — 8 rub. Vėliau raštų kaina bus apie 12 rub. Prašome tat išanksto juos užsisakyti, siunčiant pinigų šiuo adresu: Vilnius, Sniegovoja 20, K. Strazdo ir A. Vėgėlės spaustuvei.

Leidėjai:

K. ir J. Strazdai ir A. Vėgėlė.

Gyduolės iš Lietuvos.

Kas Lietuvos gimęs, tas Lietuvos gyduolėmis (liekarstomis) geriausias išsigydo.

Iš Lietuvos prisienčių į Ameriką vaistus (liekarstas) vartojamus Lietuvoj:

- (1) Trejanka (užpilti degtinai) del pagerinimo noro valgyti.
- (2) Nuo galvos sopėjimo.
- (3) Nuo kaulų gėlimo, nuo reumatizmo.
- (4) Nuo viduriavimo.
- (5) Nuo kosulio sauso ir su atsikosėjimu.
- (6) Nuo širdies drebėjimo-nervų ligų, priepuolių.
- (7) Nuo širdies drebėjimo-nervų ligų, priepuolių.

Prisiųsk savo adresą ir vieną dolerį pinigų, gausi išties iš Lietuvos geriausių liekarstų, kokių Tau reikia. Adresą dėk tokį:

M. ALEKSO Aptieka.

Prien, Suvalkų gub. Russia.

PROGA UŽDIRBTI

Vyras ar moteris gali uždirbti paly valandomis \$25 savaitėje. Patyimo nereikia. Del smulkmenų kreipis pas:

Lipman Supply House Dept.
27 So. 5th Ave., Chicago, Ill.

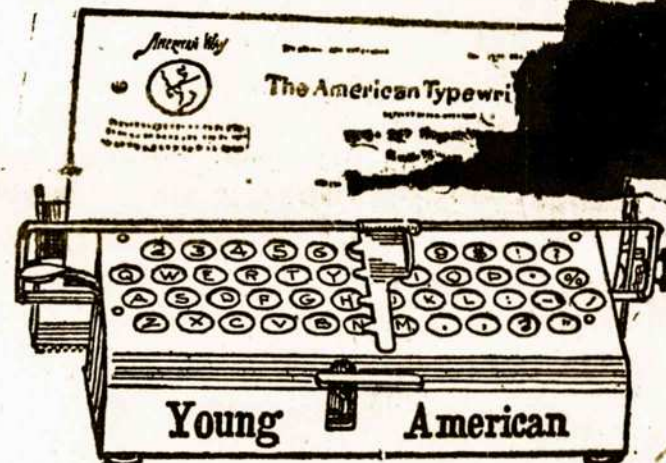
Elektriški Pianai

Tai yra puikus daiktas tie elektriški pianai. Ir nemokantis gali groti. Pigiai ant išmokscio ir už gyvus pinigus juos galima nusipirkti pas

H. PASCOLINI,
2057 Sheffield Ave. Chicago.

NAUJAUSIAI PATOBULINTAS IR PAGERINTAS TYPEWRITER

Tiktai \$8.00 su prisiuntimu.

Pastaraisiais laikais typewriter'uose įvesti stebėtinai pagerinimai ir patobulinimai. Šis typewriter sustatytas visai ant naujų ir nepaprastų principų. Raldis sustatytas kaip ant geriausių mašinų. Pamokina žmogų biznio ir komercijinių formų. Prašalina daug varginančio darbo išsismokintime dirbti ant šios mašinos. Yra geras nedideliam biznui ir asmeniškiems laiškam. Tai didžiausia naujiena jauniesiems, norintiems naudoti typewriter.

Siųsdami piningus adresuokite:

J. M. TANANEVIČIA
3249-53 S. Morgan St., Chicago, Ill.

DU-KART NEDELINIS LAIKRAŠTIS

"SAULE"

YRA TAI VIENATINIS LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS AMERIKOJE, KURIS IŠEINA DU KARTU ANT NEDELIOS

Išleina kas utarninkas ir petnyčia.

PRENUMERATA KAŠTUCJA:

AMERIKOJ (metams \$2.50
pusei metų \$1.25
EUROPOJ (Rosioj ir Lietuvoj \$3.50, Anglijoj ir Škotijoje 15 š. Prusose 15 m.

Rašyk tuojaus, o gausi vieną numerį dykai.

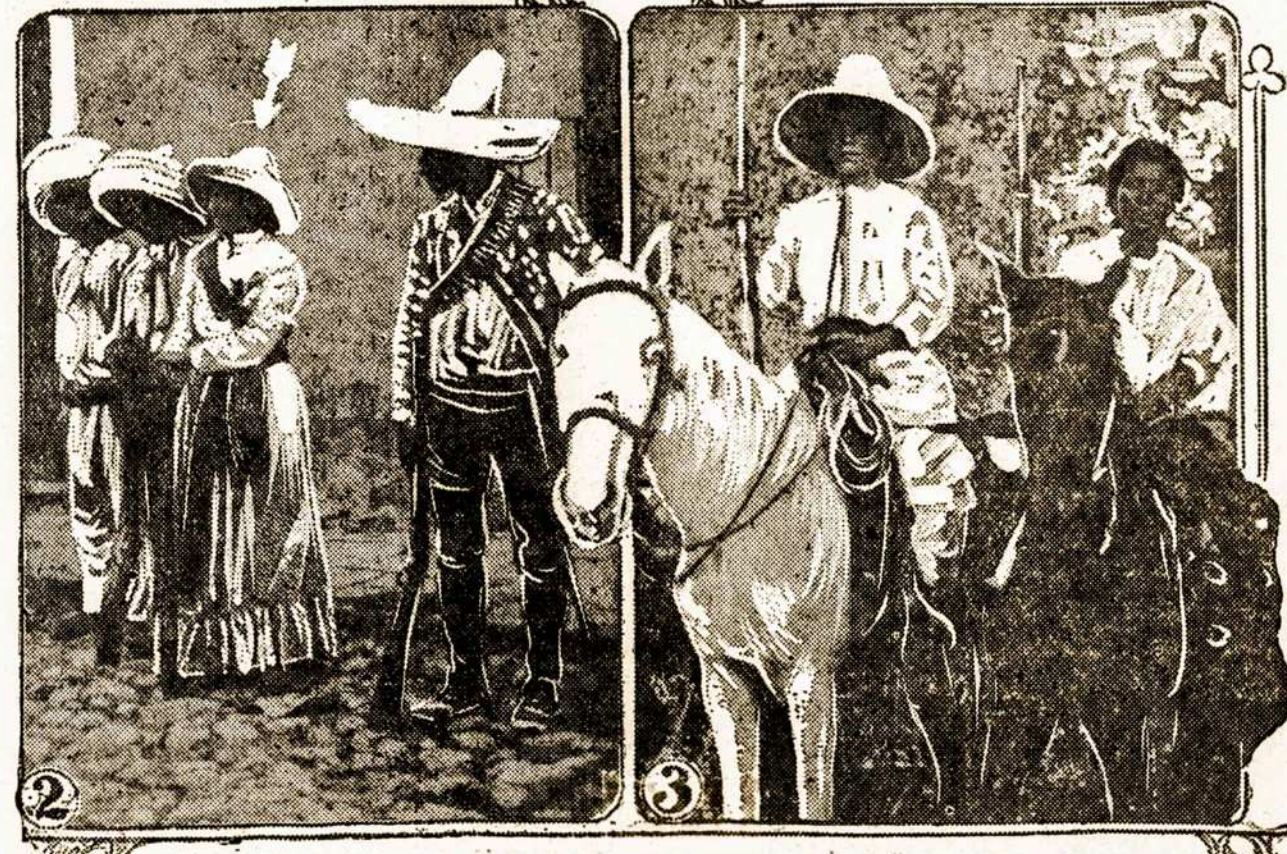
W. D. Boczkaskas & Co.

520-522 W. South All., Mahanoy City, Pa.

Telephone Yards 3162

Dr. A. L. Graičiūnas
GYDO ĮVARIASIAS LIGAS.

3310 SO. HALSTED ST., CHICAGO, ILL.

1 SOLDIERS and 2 HORSES IN REBEL CAMP. 2 MEXICAN GIRL READY FOR BATTLE. 3 MOUNTED WOMEN SOLDIERS.

Revoliucionistai verčia ir moteris imties ginklų ir kariauti prieš Huertą.

SAUSIS m., 1914 m.

8. K. Severino op.
9. P. Marcejonos
10. S. Vilhelmo
11. N. Higinijaus
12. P. Honoratos
13. U. Hilariaus
14. S. Pelikso.

Patėmijimai.

Statistikos klausimas.

„Draugas“ (No. 52) rašo, kad norint kelti tautos kultūrą, reikia visų pirmu iširti tautos stovį iš visokio atžvilgio, ty. ją pažinti. Kad tai atsiekus, lietuviams Amerikoje reikalinga surinkti ir sutvarkyti iš savo gyvenimo statistikos žinias. Tas žinias tegalinti rinkti visi apšviestiesnieji lietuviai su laikraščiu pagelba. „Draugas“ mano, kad tų žinių galutinam sutvarkymui būtų reikalinga suorganizuoti biuras; bet kad toksai biuro suorganizavimas tuo tarpu esąs sunkus daktas, tad tų žinių rinkimo prašioje ir „Draugas“ pataria tam tikslui, nuskirdamas skyrių.

Tas geras ir remtinas sumanymas. Turime pabrėžti, kad tariamąją statistiką rūpinasi Lietuvių Spaudos Dr. ja Amerikoje. Ji turi būti visiškai tiksliai kompiuota, t. y. visiškai tiksliai, kaip ir trečiosios žinias. Kovosios visokiomis pabūdos, t. y. visiškai tiksliai, kaip ir trečiosios žinias.

naudoti šiai kad ir „Kataliko“ surinktomis žiniomis statistika, ši syki spauzdinamomis. Be to, L. S. D. A. pereitime suvažiavime nutarta leisti „Almanachą“, kuriame be abejonės rasis daug sutvarkytų statistikos žinių.

Mes pagiriame „Draugo“ sumanymą. Bet podraug patėmijame, kad statistikos žinias rinkti ne tik „Draugas“, bet visi laikraščiai. Gi statistikos žinių sutvarkymui nėra reikalingas koks ten specialis biuras, nes tuo darbu užsiima, kaip sakėme, L. S. D. A. nuskirtoji komisija.

Tikrasis botagas.

„Laisvoji Mintis“ pastaraisiais laikais pavirto tikrojo botagu mūsų socialistams nenuoramoms. Vis tai už boikotavimą rengiamųjų Tautos Namų Vilniuje ir už bereikalingą ir bjaurų dro šliupo šmeižimą.

„Laisvosios Minties“ (No. 44) „Chronikoje“ tarp kitko štai ką skaitome:

„... Galų gale ginčai už Tautos Namus susiaurino iškeliauvus L. M. ir D. dr. jų atstovams... Socialistai dabar ėmė purvais drabstyti atskirus žmones, p. Račkauską, Šliupą ir tuos, kurie davė didesnes aukas. Ko geresnio nei negalima laukti nuo tų, kurie iš giltinėčių glitų pabėgę apsigyveno čia po svetimais vardais, idant niekas nesužinotų jų sutirčių rany, nors sielos sutirnumas visiems aiškus, kaip ant plaštakos. Bet visuomenė dar šandie gali pasakyti tiems pakvaišėliams: atskaitę pinigų, aukotų Tautos

Namams Vilniuje, bus suteikta visuomenei, jų niekas nepavogs, nei nesunaudos asmeniniems reikalams; bet kur atskaita revoliucijos metu surinktų pinigų?.. Teko klausinėties daugelio iš Lietuvos atvykusių žmonių apie tų pinigų sunaudojimą, ir atsakymas labai neužganėdinantis tenka išgirsti. Tad užuot šmeižus Tautos Namus Vilniuje ir teršus asmenis, ponai socialistai, išduokite bent syki tikrą ir teisingą atskaitą, kur, kam ir kaip suvartoję esate revoliucijos metu suaukotus pinigus... Revoliucija gali Maskolijoje neužilgo vėl įvykti. Ar manote, kad visuomenė vėl dės turpuno vieno-kito socialisto pralobimui? Iki nebus žinia, kam teko aukos 1906 metais, galime abejoti, ar duosnumas visuomenės, ir dideliu reikalui esant, bus gausus... Bent syki išaukite iš vaikiškų kelinaičių ir bukite vyrais!”

Karti tiesa pasakyta mūsų nenuoramoms. Indomu, ką jie atsakys į aukų atskaitų reikalavimą.

Kad ją visi dievai tą „Laisvąją Mintį“! Pavirto tikruoju botagu ir šeria „svieto lygintojams“ nugaras.

Apie J. J. Paukščio ligą.

Anais metais proto liga susirgęs vienas „Vienybės Lietuvninkų“ leidėjų, p. J. J. Paukštis. Sergantis po kiek laiko paimtas į pamišėlių įstaigą ir ten ligšiol laikomas. Praėjus kokiame laikui socialistų laikraščiai ėmė skelbti, kad p. Paukštis jau pasveikęs, įstaigoje vedas didžiausią skurdą ir niekas nesirūpinęs jį iš ten paliausuoti. Žinoma, pirmiausia intarta kiti „V. L.“ leidėjai, kurie buvę tyčia p. Paukštį beprotnamyj laikanti, kad geriau pasinaudojus jo paliktuoju turtu. Pagaliau „Kova“ nesenai paskelbė, kad dabartiniai „V. L.“ leidėjai už tai net esą patraukti teisman ir šis neužilgo turės atsibuti.

Tą visą dalykų stovį apsiėmus iširti „Tėv.“ redakcija ir S. L. A. centro valdyba, nes p. J. J. Paukštis Sus-mui daug tarnavęs. „Tėv.“ redakcija ir S. L. A. centro valdyba pas dabartinius „V. L.“ leidėjus pareikalavus todėl viešojo tame dalyke paaiškinimo.

Tai gi tik iš paaiškinimo teks sužinoti tikras dalykų stovis ir, rasi, S. L. A. prisieis tam nelaimingam žmogui stoti pagelbon.

Be to „V. L.“ leidėjai „Tėvynės“ redakcijai apreikę, kad kas link užvestos prieš juos bylos — esąs tik tai „Kovos“ prasiimanymas.

Nedori darbai.

„Laisvė“ No. 103-me atspauzdino sekančią žinutę: „So. Boston, 21 d. gruodžio. Vietinė lietuvių šv. Petro bažnyčioje, kurios klebonu yra kun. Žilinskas, nedėdienio pavakare atrasta primestas 15 dienų kudi-

„Žmonės matė išeinant iš bažnyčios moterį kokią 22 metų, šviesiaplaukę, ap-

valu veidu, truputį rauplėtą.

„Tai Kalėdoms dovanėlė!“ Tokią žinią laikraštis dėti, juk tai kriminalis šmeižimas. Todel „L.“, turbūt pajutęs karštį, sekančiame numeryje visa pataiso ir atšaukia. Girdi, žinia indėta per redakcijos neatsargumą, kudikis niekam nebuvęs primestas, bet netikusios motinos apleistas, kunigo Žilinsko pavardė be reikalo paminėta ir tt.

Jiems šmeižti ir visa atšaukinėti nėra pirmiena. O šis faktas aiškiai liudija apie tokių laikraščių dorą. Reik stebėtis, kaip nekurie socialistai be jokio skrupulo peržengia šios šalies laisvės ribas. Rasi, jie mano, kad Amerikoje viskas galima. Tas tegu bus jiems pamokiniu.

Naujas lietuvių „Susivienijimas“.

„Laisvėje“ skaitome, kad Kanadoje padaryta pradžią naujam lietuvių „Susivienijimui“. Viena kuopa įkurta Medicine Hat Alta, antra kuopa rengiama Redeliff. Kanados lietuviai, mat, nenorinti prigulėti prie dabartinio Susivienijimo Lietuvių Amerikoje. „Lietuva“ tą naują „Susivienijimą“ sumanymą labai papeikia, nes tuo būdu norima susiaurinti dabartiniam S. L. A. dirva.

Mums matosi, kad apie tą naują „Susivienijimą“ neapsimoka visai ir laikraščiu skiltis užimti. Tai darbas paprastų laisvųjų nenuoramų, kurie patys nežino, ko nori ir ko jiems truksta. Pasikamuos ir pakriks kaip Grigo bitės.

Norima išgelbėti nuo kartuvių.

Pottsvilės kalėjime, Pensylvanijos valstijoje, baigia savo gyvasties dienas jaunas lietuvis Jonas Sušinskas, kuris pernai Sheandoah nužudė J. Janulevičių ir už tai teismo pasmerkta pakarti. Pakorimo laikas nuskirta į šio sausio 15 d. Dabar nekuriu Pensylvanijos lietuviui kunigai ir žymesni piliečiai nusprendę gelbėti tą žmogų nuo kartuvių. Jie pasiremia tuo, kad Sušinskas Janulevičių nužudęs budamas girtas, o juk girtas ne visame atsakęs už savo prasižengimus. Gera būtų jį išgelbėti ir uždarius kalėjimą ligi gyvos galvos. Bet ar tas pasiseks atsiekti, tai kitas klausimas. Pertrumpas laikas. Delko apie tai nepagalvota anksčiau?

Tautos fondo reikalai.

Šiame numeryje perspaudintas iš „Tėv.“ straipsnis tautos fondo reikale. Mel-džiame gerb. Skaitytojų išreikšti savo pažiūras per „Kataliką“ tame dalyke, nes šis dalykas yra labai svarbus ir neatidėtinamas tolesniems laikams. Mes savo nuomonę išreikšime kiek vėliau.

Mokykla be kuno lavinimo neprivalo gyvuoti: proto darbai turi būti kasdienų ir pilnai sutaukinti su atsakančiais kuno lavinimo darbais. Lesgaft.

Nelaimė Calumet'e.

Pereitime „Kataliko“ numeryj plačiau buvo aprašyta atsitikusi baisi nelaimė Calumet'e, Michigano valstijoje.

Calumet, tarytum del didesnio pajukimo savo vardo (calumet — romybės pypkis pas vieną indionų šaką), pasirodė su baisiaja regykla, kokia retai kur pasitaiko.

Nelaimė atsitiko Kučios vakare.

Vienoj ant antrojo augšto salėj, kupinai prisipildžiusioj kalnakasių straikinukų seimynomis, ypatingai vaikais ir moterimis, kasžin kas pagimdė pasiaubą šuktelėjimu „gaisras“ (fire).

Susirinkusioji publika žaibo greitumu puolėsi link durių, kurios jau buvo užsikimšusios arčiau anų susirinkusiais vaikais ir moterimis. Visi tatau susikimšę pradėjo kiti kitus mindžioti, smaugti. Minėtoji salėj buta ir pašalinių durių, per kurias buvo galima išeiti. Bet pašėlusio publika pramanyto gaisro taip persigando, kad pašalinius išėjimus visai pamiršo.

Tvirtesnieji galais-negalais persivertė trepais ir išsinešio laikan, bet paskui save paliko baisiausią reginį. Prie durių, tarpdurių ir ant trepų gulėjo 72 lavonai, o gausiai vaikų ir moterų sutreplenti, sumalkinti, kludę kraujuose; nei galėjęs išpausti ir pasmaugti.

Tokia tai suaugusių žmonių nesusivaldymo pasekmė. Palikę be nieko ir papuošta vaikams eglaitė ir sunėstos jiems ten dovanos. Veltui būtų ieškoti tikros tos nelaimės priežasties ir ateityj turėti iš to pasimokinimą.

Rasi piktadarių buvo lengvamintis juokdaris arba užsigėręs žmogus. Jei tam kaltas juokdaris, tai jis jau visvien nubaustas sąžinės išmetinėjimais už tą masinę piktadarybę, kokią papildė savęs nepažabodamas; be to — tai pamokinimas ir visiems kitiems špoininkams, kad norint krės-ti kokius nors šposus, reikia pirmiau gerai išsidėmėti tų šposų nepramatomos pasekmės. Jei tai padarė girtas, pamokinimas visiems, idant tokiose vietose nebūtų per daug užlieję sau akių alkoholio nuodais.

Be to tai buvo kieno nors prikalbintas žmogus, tai padaryti, tada tokio žmogaus piktadarybė tiesiog šaukianti dangaus atkeršijimo ir kaip toksai nenaudėlis turėtų būti visais pasmerkiamas su kunu ir kaulais ir neturėtų jis sau rasti prieglaudoos ir atsilisio šiame pasaulyj.

Pagaliam, rasi, galėjo būti neišvengtinai atsitikimas delei to nelaimingo rėkimo nesupratimo, ar perkeitimo. Kol piktadaris nesusekta, turime tos katastrofos priežasties analizavimą apleisti, nes sunku apie tą dalyką iškalno teisingai spręsti.

Tuo tarpu pakaks mums apsiribuoti tik pamokiniu, koki aiškiai išėjo mūsų akis

stato minėta katastrofa, bu-tent visuomet privalome patį save valdyti.

Toje besispraudžiančių per duris pašėlusioje žmonių minioje aiškiai pasirodė paveldėtas gyvulių instinktas, ypatingai pas vyriškius. Jie pamiršo silpnusiuosius už save, moteris ir vaikus. Visi silpniesni mindžiota be pasigailėjimo. Kiekvienas tik save patį turėjo atmintyje. Ir kiekvienas tik sau ieškojo greitesnio iš salės pasprudimo. Sakoma, būvę keli asmenys, kurie norėję tą žmonių vilnį nuraminti ir sulaukyti, bet jų nepaklausyta.

Tokiuose atsitikimuose visur ir visados turime atminti, kad skubinumas mums nieko negali gelbėti, juo labiau jis prisidės prie suvelinimo ir užtrukimo su reikalinga pagelba; pagaliau labai tankiai tegali pagimdyti panašią katastrofą.

To pavyzdžių turime ant kiekvieno žingsnio kasdieniniame mūsų gyvenime.

Pakanka pav. atsitoti kur ant gatvių kertės tuo metu, kuomet darbininkai pabaigę dienos darbus apleidžia fabrikus arba įstai-gas. Tuomet galime pamatyti, kaip žmonės galvatrukčiais kemsasi į tramvajus. Toksai betvarkis susikimšimas tik veltui laiką užima. Tris keturi asmenys susikemša tarpdurių ir ilgas laikas negali pasijudinti nei šen, nei ten. Jei tie visi žmonės pagalvotų, kad jie yra tikrai žmonėmis ir vienas kitam lipant tramvajun nusileistų, ty. žengtų tvarkoje, kiti paskui kitą, nepraleistų tiek daug brangaus laiko ir turėtų sveikus šonkaulius.

Mes panašiai gyvuliams elgiame. Gimus gaisrui, mes bėgame ne nuo liepsnų, bet tiesiog į anas. Gimus kokiai nors katastrofai, mes visi tiesiog sulekiamė į jos nasrus; užuot mirties apsi-saugoti, mes puolamės anos glėbės.

O juk mes nesame gyvuliai, pasielgianti sulyg savo instinkto, bet esame protin-gais žmonėmis. Visų pirmu gi mes, vyriš-kiai, privalome visados ir visur atminti, kad pirm mūsų stovi silpnučiai vaikeliai ir moteris, kuriems priguli pirmybė gelbėties pavojuose.

Mums pridera todėl visomis spėkomis nusikratyti tuos gyvuliškus instinktus ir stotis panašesniais į žmones, pas kuriuos pirmą vietą turi užimti protas ir susipratimas.

Mums pridera todėl visomis spėkomis nusikratyti tuos gyvuliškus instinktus ir stotis panašesniais į žmones, pas kuriuos pirmą vietą turi užimti protas ir susipratimas.

Marso gyventojai.

Šveicarijos astronomas Le Coultre nesenai išreiškė daleidimą, kad apsiereikšiantieji ir nykstanti regulieriais

laiko protarpiais šviesus taškai ant planetos Marso, esą signalai (ženklai), suteikianti marsiečių mums, žemės gyventojams.

Tai gi marsiečiai, Le Coultre nuomone, gyvuoja, o jei taip, tai tokią jie turi išvaizdą?

Daugumas mokslininkų, su žinomu mokslo populi-

zatorium, astronomu Camille Flammarion, priešakyj, tą dalyką jau gerai apgalvojo.

„Galima daleisti — tarp kitų sako karališkos akademijos pirmininkas Londone — kad Marso gyventojai yra didelio ugio, kadangi pritraukimo jėga ant tos planetos yra mažesnė, nei žemės, kadangi ten šviesa švelnesnė; turi plonus balsus; jų akys žydrinės ir daug didesnės už mūsų, taip pat turinčios ypatingą matyti ir naktimis; nosis taip pat didesnės už mūsų, gi girdėjimas labiau išsivystęs. Galva didelė, krutinė plati, kojos ir rankos ilgos ir plonos, neturi tečiau liemens, atidalinančio krutinę nuo pilvo — tas reiškia, kad jie daug kuo skiriasi nuo mūsų. Kadangi nosis didelė, su krutančiom šnervėmis, akys milžiniškos, ausys atsistačiusios — viskas padaro gražybės tipą, kuris, be abejonės, žemės gyventojams nepatiktų“.

Garsus rašėjas H. G. Wells marsiečius perstato visai kitoniškai.

„Marso gyventojai — rašo jis — turi milžiniškus apvalus kunpalaikius, geriau sakant, jų kunai susideda išimtinai iš milžiniškos galvos, kurios diametras siekia maždaug keturias pėdas, ant tos galvos randasi mažas veidas. Taisai veidas neturi nosies, tik

Rusija ant prapulties kranto.

Angliškas laikraštis

„Current Opinion“, pasiremdamas iš tikrų šaltinių žiniomis, praneša, kad Rusija šiais laikais atsiradusi ant prapulties kranto. Ją ištiksiąs toks kataklizmas, kokio toji valstybė nekuomet dar nebuvo mačiusi. Tariamojo laikraščio nuomone, dar nei vienas Rusijos caras nežengęs taip akiai paskui dešiniuosius re-akcionistus ir nepavartojęs vidurinių metašimčių metodų valdymui, kai kad dabartinis caras Nikalojus.

Dabartinė duma, nežiurint fakto, kad jos atstovų didesnė dalis buvo išrinkta paprastuoju Rusijoje biurokratinio keliu, pažada — kiek apie tai galima spręsti iš nekurių išlaikinių apsi-reikšimų — savo trukšmingumu sekti francuzų tarybos rietenas, kokios pirmtakavo didžiąją revoliuciją.

Šiais laikais Rusijoje kuone kiekvienas viršesnis valdininkas dasileidžia tiesiog brutalių išnaudojimų ir valdosi į nieką neatsižvelgiančių absoliutizmu. Truksta gi žmogaus, kuris i-stengtų sulaukyti tą besiar-tinančią audrą su kokių nors žymesnių reformų pagelba.

Caras į viską atsineša abejutingai. Ant pastumtų jam po ranka visokių poperių ir dokumentų pasirašo visai neperžiūrėjęs anų turinio. Jis atsidavęs juodašimčių valiai ir malonei ir jam visai neskauda galvos, ar jie išskers visus žydus, ar iškars kitus Rusijos gyventojus.

Zieminių dumos darbų

porą didelių tamsios spalvos akių ir anų apacių mažą karputę. Galvos užpakalyj randasi viena didelė ausis. Lupos apaugusios ilga plonais, ilgais saikeliais panašiais į botagučius“.

Bet Flammarion su tu rašėjo aiškiniu nesutink. Jis sako:

„Marso gyventojai gali būti panašūs tik į mus, žemės gyventojus. Tačiau jie yra didesni, lengvesni ir įvairaus pavidalo. Be to jie turi būti už mus gražesni ir geresni“.

Kitas profesorius Hyslop sako:

„Marsiečiai yra kraujingi ir kaulais panašūs į šiaurinės Amerikos indionus“.

Montrealiaus dienraštis „La Presse“ 1900 metais paskelbė dvi marsiečių išvaizdų, butent sir Humphry tvirtino:

„Marso gyventojas labai augštas. Jis panašus į žmogų, bet jo sumariai nepaprastai labai išvystyti“.

Astronomas Climius tvirtino:

„Marsiečiai — tai vaikščiojanti medžiai su daugeliu šakų, kurios esą vieton mūsų siškių rankų.“

Tai taip marsiečius perstato mūsų mokslininkai ir rašėjai. Be abejonės, toksai parstatymas negali būti neklaidingas. Visgi tas faktas aiškiai mums liudija, kad „kas galva, tai kitoks protas“.

programas, sakoma, bus kraštutiniai reakciniai. Tačiau pasklydęs jand girdas, kad reakcija susidursianti su kieta uola.

Muzikai, kaip papras-tai, užsilaiko ramiai, bet niekas daugiau, išėjus muzikus, visoj Rusijoje, nėra ramus. Bedarbės platinasi Rusijos finansistai tuom labai neužganėdinti. Dabartinis Rusijos padėjimas visus laiko baimėje. Tik iš viso to nieko nedaro caro dvaras. To dvaro valdininkai yra nuolat sotūs, ir todėl linksmi, kai kad ir caras visakuom užganėdintas. Rimtesni Rusijos laikraščiai pramato besiar-tinančią audrą. Gyvuoja abelnas persitikrinimas, kad revoliucijinis elementas stovis ant pasisekimo pagrindo. Ir nors ne vienas dar džiuginasi, kad revoliucija esą tolima, tai vienok visi mato grasiantį pavojų.

Pramatoma, kad baisus likimas laukias žydų. Dabartinės prieš žydus agitacijos autoriais nėra religijiniai fanatikai, bet žmonės, remianti tas savo machinacijas ant masių tamsybės. O juk tos gyventojų masės — tai visos caro sosto ramstis. Nežiurint Beilio laimėjimo Kievo teisme, pripažįstama kuogeriausias pasisekimas antižydinėj kampanijoje. „London Times“ nuomone, žydas Beilis, nežiurint jo išteisinimo, tegali likti šerdimi paskutinės kovos su „spėkomis kraštutinės reakcijos, senos ir prieš nieką nenusilenkiančios partijos, kuri dumoje valdovauja“. Jei šita partija neteks valdovavimo ir negalės turėti intekmės į carą, tada caras turės pa-

(Tasa ant 5 p. 7 sk.).

Dangaus Karalienė

PADAVIMAI APIE ŠV. PANĄ
MARIJĄ.

**SURINKO IR LENKIŠKAI
SURAŠĖ KUN.**
Marijonas Gavalevičius.

(Tęsa).

sako, — tai dabar alkanos. O tos liktosios avys, tai dušios tokių žmonių, kurie mokėjo ir galėjo mažu kuom užsigarūninti ir netroško to, ko neturėjo...

Žmogus stebėjosi ir važiuo toliaus. Žiūri ant vieškelio, badosi du buliai, upskrivinę abudu, baisus, akis iššokusios, net šnypščia ir baubia iš pasutimo. Vežėjas, rodydamas į juos, tarė:

— Žiūrėk, tai dušios dviejų kaimynų, kurie ant žemės gyvendami vis pjojęsi už nenką žemės sklypelį, po teismus tāsėsi ir taip visą savo amžių pragyveno nesutimsime ir varge, nes ką tik uždirbdavo, tai riską ponams teisėjams atiduodavo; už tai ir dabar po smerties pailsio nebeturi, badosi ir badišis per amžius, kaip kokie puliai.

Ir taip visu keliu važiuojant visokius lyvus patikdavo, vis daugiausiai buvo natyti metavojančios dušios. Privažiavo netoli dangaus vartų, žiūri, puikioje pievoje vaikščioja labai graži ponis ir paupyje skina mėlinus žiedelius ir baltas lelijas.

Ta ponis buvo taip graži, kaip aušra r tokia šviesi, kaip mėnulis, gerumas ir nalonumas jos veide matėsi išto...

— Čia turbūt švenčiausia Panelė Marija! — puolė ant kelių ir mušdamasis į krutinę nulenkę galvą žemyn, kaip prieš švenčiausią Sakramentą ir neišdriso akių pakelti augštin, tik sau palengvėle šnibžlėjosi:

— Nesmi vertas Ją matyti!...

Švenčiausioji Pana Marija lyg nieko nematydamą žoles rinkdama sau linksmai žėdojo, o vežėjas su ukiniuku pravažiavo: auksinę devingalvę, lauko varpelius, kurie skamba vargšus laidojant, krepšelius, kuriuose guli laimė ir baltas lelijas — ženklą nekaltybės.

Galų-gale privažiavo prie pat dangaus vartų — Dievo rumų, — ten laukė ukiniuko pažįstamas senis keleivis, kuris vakar pas jį atsilankė; tuoj ukininką paėmė už rankos ir į vidų įvedė.

Jezus Kristus meiliai pasveikino ukininką, pasodino už auksinio stalo ant sidabrinio suolo ir vaišino taip, kaip ir kad ant žemės vaišina vienas kitą.

Neilgai laukus įėjo Pana Marija su savo nekalto mergaitėmis ir su buriu angelų, pats Dievas Tėvas ją vedė su didžiausia pagarba.

Ukininkas tai pamatęs, tik nutirpo iš baimės ir vos tik nepradėjo verksti.

Dievas Tėvas atidarė langą, peržegnojo jį visas keturias pasaulio šalis ir užklausė ukininko:

— Kaip užderėjo pas jus šimet javai?
— Dievui dėkui užderėjo, duonos bus igi privalgant! — atsakė ukininkas.

— Tai valgykite tą duoną meileje ir santaikoje! — priminė ukininkui Dievo Tėvas.

Ukininkas nulenkę galvą ir Dievui dėkavojo, o Dievas Tėvas jį peržegnojo.

Pana Marija žmogaus paklausė, ar ko ieško, ar kokio stebuklo nereikalauja? Ukininkas atsakė:

— Noriu prie saviškių tuojaus sugrįžti!

Švenčiausioji Pana Marija liepė vėžėiui kuogreičiau vežti jį atgal.

Sugrįžęs ukininkas ant žemės gyveno labai laimingai ir ilgai, visiems pasatodamas matytus dyvus ir stebuklus. Galų-gale, vaikščiodamas po savo dirvą, sutiko mirtį, kuri suriko:

— Ei, seni! Kur tu slapstaisi? Šimtas metų kaip ieškau tavęs ir niekur atrasti nebegačiu. Eik šen dabar į mano rankas.

Ir paėmė giltinė-mirtis žmogų į savo lobą...

XII.

Vaikinas tarnauja pragare. Juo-
dasis avinėlis. Pabaustas
vėjavaišis.

Visaip dedasi šiame juodame pasaulyje: vieną danguje vaišina, o kitam priešina ieškoti tarnystės pragare.

Gyveno kaime jaunas vaikas, vikrus, stiprus, sveikas, bet jam kasžin ko truko ir jis tokiuo budu jautėsi nelaimingu.

Darbas ar amatas jam nėjoks nesisekė; motiną turėjo vargšas labai piktą, kuri jį kasdien bardavo, bet ir ta pasimirė.

Paliko jaunikaits vienas — našlaitis. Viską palikęs išėjo į svetą ieškoti darbo ir duonos, be kurios nei vienas žmogus negali gyventi šiame pasaulyje.

Ėjo, ėjo per laukus, kalnus, girias, plynės, kol atsidurė papragaryje.

Pamatė vaikas, kad jau paklydo, sustojo ir nebežinojo ką toliau daryti...

Padangėje žvaigždės blykščiojo ir mėnulis skersai žiūrėjo į švendrais priaugusias plynės, kur ant vieno kelmo sėdėjo vėlnias.

Nelabasis labai mandagiai užkalbino vaikną ir besikalbant sužinojo, kad vaikas ieško tarnystės.

— Gal eitumei pas mane tarnauti? — pasiūlė vėlnias vaiknui.

— Kodel neisi, darbo dabar neturiu, gal ir išstengsiu atlikti užduotąjį darbą.

Kalbėjosi, lygosi; galiausiai sutiko vaikas vežti iš girios beržų šakas rykštėms, su kuriomis vėlniai plaka prakeiktųjų dušias, ir medžius, su kuriais kaitina katilus, kuriuose šunta pasmerktųjų pragarn dušios.

— Gerai, viską padirbsiu! — tarė vaikas ir pasiliko pas vėlnius už tarną...

Vežiojo medžius ir krovė į kruvas pas pragaro katilus; bet baisiai didis žingeidumas jį kankino, nes jis labai norėjo pažiūrėti į katilus.

Kartą išsidrąsinęs priejo prie vieno katilo, pasilenkė ir žiūri; nieko keisto nemato, tik košė šunta lyg iš kruopų.

Pamislįo sau, kad tai vėlnių pietų verda, bet pragaro arklys prakalbėjo:

— Čia ne kruopos, bet prakeiktųjų žmonių dušios verda, kurios nuo karščio ir kančių taip susitraukė, kad išrodo lyg kruopos; atsidusėk tu prie Panelės Marijos švenčiausios, kad Ji tas dušias išgelbėtų iš tokių baisių vargų ir kentėjimų!...

Šiurpuliai perbėgo per visą vaikino kūną; jam labai nesmagu pasidarė, kad padeda vėlniams krikščioniškas dušias žudyti, veždamas joms šutinti medžius.

Baisiai susirupino vaikas. Ant gulšio medžio atsisdėjęs ėmė galvoti, kaip čia prigauti vėlnius. Valandą pagalvojo ir išgalvojo.

Tuojaus nusivilko skrandą (kailinius), iškiso išvirkščią į katilą; vilnos tuoj prikibo ir prisivėlė kruopų. Paskui prisigraibęs tos košės prisikrovė po kepture ant galvos ir išvažiavo kaip visados į mišką medžių vežti. Bet vežimą paliko vieną mišką, o pats su dušiomis leidosi bėgti...

Bėgo gana greit ir ilgai, kol nubėgo toli-toli nuo pragaro ir nuo vėlnių, perilsio, parvirto pasilsėti, besilsėdamas apsnudo ir užmigo...

Iš ryto, jau gerkai saulutei pakilus, vaikas pabudo, žiūri, didžiausias burys baltų avelių aplinkui jį vaikščinėja. Tarp avelių švenčiausioji Panelė Marija vaikščioja, o avelių vilnos kai perlai žiba prieš saulutę. Panelė Marija, pamačiusi atsidusį vaikną, prabilo:

— Ačiū tau, vaikeli išmintingasis, kad tas dušes išvadavai iš pragaro; ganyk tu jas dabar čionai. Už tai duosiu tau štai šitą juodą aviną; iš jo vilnų bėrės tau auksas kiek tik tu jo norėsi. Kaip reikės, Aš vėl čia apsilankysiu, o dabar ganyk mano avelės!...

Paliko vaikas Panos Marijos piemenėliu, ganė sau linksmai be jokio vargo avelės, o šale jo vis vaikščiojo juodasis avinas, iš kurio vilnų auksas bėrėjo, o vaikas... rinko.

Praėjus kiek laiko, atvyko Panelė Marija, suskaitė savo avelės ir paėmė jas pas save į rojų, tik juodąjį aviną paliko prie vaikino.

Dykai gaunamas turtas visada gadina žmogų; taip buvo ir su tuo vaiknu. Jis (Bus toliau).

Trumpas politikos žodžių aiškiniojas.

Revoliucija — uni kame nors permaina; sukilimas žmonių prieš despotišką valdžią visokiais budais stengiančiasi tą valdžią iš šaknų išversti, o pastatyti kitą, žmonių valdžią, kad patis žmonės savimi valdytųsi.

Režimas — •Budus kokio nors valdymo.

Rutina — aklas mokėjimas ar žinojimas kokto nors daikto paviršium be gilesnio apie jį supratimo.

Sankcija — galutinas viršesne valdžia užvirtinimas įstatymo.

Satrapas — vietininkas; tuo vardu vadinama bjauraus elgimosi valdininkas.

Sekcija — dalis ar skyrius kokio nors suvažiavimo ar draugijos; skiriodimas netikėtai mirusio ar nužudyto žmogaus lavono.

Sekulerizacija — atėmimas iš bažnyčių ir klištorijų turtų ir pavertimas jų valstybiniais.

Sensacija — smarki in-
tekmė, padaryta ant draugijos kokių nors netikėtų atsitikimų.

Schema — planas, pagal kurio sutaisyta kokia nors nuomonė; išreiškimas kokio nors daikto abeluose braižiniuose.

Sindikatas — draugija smulkųjų pramonininkų ar pirklininkų, stengiančiųsi savo naudai pakelti pramonę.

Socializmas — slas, smelkintysis išteigė draugijinę tvarką, kurio niekas neturėtų jokios ypatingos nuosavybės žemės, ne pramonės ir kitų (dirbtuvių, mašinų ir tt.), ne medžiagos, ne pinigų, abelnai kalbant, gėrybių, bet kad visomis Dievo dovanomis visi lygiai galėtų naudotis. Įvykdiminas socializmo gyvenimas galėtų tik prie tokios valstybės svarbos, kur viršesnė valdžia ir valdymas priklausotų žmonių, ypatose žmonių išrinktų atstovų.

Socialistiškos partijos — partijos, stengiančiosis įvykinti socializmo įgyveninimą. Dabar ypač (draugeirpasmus ir t. t.) svarbią rolę lošia dvi tokios partijos: social-demokratų ir social-revoliucionierių. Tuodvi partijos savo veiksmų taktikoj truputį skiriasi, bet, abelnai, siekia abiejų vienoki, nes abidvi su prispauštąja ir nusikraus-tąja minia žengia prie išsiliuosavimo ir visuotinos šiam pasaulyje žmonių gerovės.

Solidariškumas — vienodumas nuomonių ir pažiūrų; pasišventimas: visų už vieną, o vieno už visus; abelnai, vienybė persitikrinimuose ir siekiuose visų už buvį kovojančių.

Specializacija — išsilavinimas ypatos kokiam nors viename užsiėmime, kokioje nors profesijoje.

Spekuliacija — gudrus veikimas ar darbas, duodantis lengvai dirbant gerą uždarbį.

Stenografija — toks mokslas, su kurio pagalba gali-

ma užrašyti ir greičiau sakomą kalbą.

Stimulas — pabudimas; pabudinamoji priežastis.

Taktika — rimta elgimomosi tvarka ypatingai kokiuose nors svarbiuose veikimuose.

Terminas — tam tikras žodis arba išsireiškimas, priimtas apylinkė žinojimo, dailos, amato, kalbos ir tt.

Tironas — neapribotai žiaurus valdytojas.

Terroras — budas veikimo, turintis siekį savo priešams juos užmušinėjant, šaudant, kariant, bombas mėtant ir visai žudant, duoti baimės ir smarvės.

Tradicija — padavimas.

Tretiruoti — apsieiti su kuom nors žiauriai, be pagarbos.

Ultimatum — galutinė sąlyga, perstatoma politiškose sąkalbose ar derybose.

Universalizmas — smelkimas perimti visus gantos ir dvasios apsiereikšimus; mokinimas apie laimę, laukiamą visų žmonių, ateities gyvenime.

Universalinis (universalishkas) — visuotinas; abelnas, visa apimantis.

Utilizacija — kuo nors naudojamas.

Utiliziruoti — traukti iš ko nors naudą.

Utopija — tuščia viltis; svajonė apie nebutus ir negalinius būti daiktus.

Uzurpatorius — ypata savo valia pagriebus kitam prigulincią valdžią ar ką kitą.

Vampiras — kitose šalyse yra tokie šikšnosparniai, kurie žmonėms miegant čiulpia patyką iš jų kuno kraują; pas mus tuo vardu vadinama žmogus-kraugeris, išnaudojantis ar atimantis iš kito žmogaus paskutinį jo turtą ar duonos kąsnį.

Vandalai — tauta IV amžiuje sugriovusi Romą ir daug gražybių ir brangybių jos sunaikinusi; šiandien tuo vardu vadinama žiaurus ir be jokios pagarbos priebranginamų ir gerbiamų daiktų žmonės.

Verdiktas — nutarimas prisiėkusių posėdininkų.

Veto — užginu.

Votiruoti — paduoti balsą už tą ar kitą nutarimą draugijškuose klausimuose arba renkant kandidatus.

Vulgarinis (vulgarishkas) — paprastas; šiurkštus, kaimiškas.

(Galas).

IŠ BALKANŲ.

Vienas skurdas ir vargai.

Iš Balkanų valstybių praneša, kad tenai visur viešpataujanti baisus santi-kiai. Tik Graikijoje ir Rumunijoje gyventojai per daug nenusikamavę paskutiniaisiais ten karais. Visose gi kitose valstybėlėse viešpataujas kuodidžiausias skurdas. Šiaurinėje Bulgarijoje, kur kitados buvo išiveržę serbai, siaučianti cholera ir badas. Albanijoje dar aršiau esama.

Aišku, kokios tai pasibaisėtinios karų pasekmės!

Szvieša dėl Namų

Geriausia lempa, kokią gali gauti, yra Rayo. Ji puikiai nušviečia ir patogiu prie jos skaityti, rašyti, siuti ir kitus darbus atlikinėti. Ji nežibčioja, neapjakinama. Švieša maloni, aiški. Gali valandas skaityti, ar kitą ką daryti ir nenuvarginti akių. Rayo yra nebrangi, bet nei už kokių pinigų negali rasti geresnės lempos. Rayo lempa šviečia daugiau, negu trijuose milijonuose namų.

Rayo Lempa

Uždegama nuimanet cilindrą. Ją lengva išvalyti ir naują knatę indėti. Nebrangi. Ekonomiška. Visokių rūšių, visokiems tikslams.

PARDUODAMI PAS VISUS PARDAVEJUS

STANDARD OIL COMPANY

(An Indiana Corporation)

KAIP GYDYTI REUMATIZMĄ.

Mažai yra tokių ligų kurios suteikia tiek skausmo kaip reumatizmas. Tas bausis sopėjimas gali but suaiškytas geru gydymu. Sopėjimas paeina nuo kokio nors užnuodijimo kraujo arba uždegimo. Tuomet reikia gydyti kuomet uždegimas arba sutinimas squaric Reumatizmo gydymui nera geresnio vaisto, kaip Mayzel reumatizmo gyduole gerimui ir Mayzel aliejus tepimui skaudžiamos vietos. Tuo du vaistu yra geriausi reumatizmo gydymui. Aš kaip aptiekorius dau metų išbuuves Varšuvoje ir Amerike aliejus patari naudoti tą vaistą. Mayzel aliejus geras nuo reumatizmo sopėjimo, o Mayzel gyduolė yra nuo kraujo užnuodijimo.

Tą vaistą galima pas aptiekorius iš Varšuvos. Adr.: Kaina: Aliejaus butelis 50c., gyduolės \$1.00.

J. MAYZEL, DRUGGIST

2424 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. U. S. A.

Prašyk S-O-L-O

Teisingai padaryta degtinė iš nepaprastai puikaus mišinio. Per daugeli metų sendinta baltu azuoio bačkosė pamin suteikimo publikai, miniai švelnios prieprovos daro SOLO degtinę geru vaistu šeimynų

"Ant baro geriausia"

Žmonės suprantanti vertę geros rūginės degtinės orderiuoja SOLO

Kliubuose, Hoteliuose ir Salionuose. Yra tai geriausias gėrymas. Užganėdina kiekvieną žmogų.

Nusipirk bonką savo šeimynai.

Reikalauk S-O-L-O

STRAUS BROS CO. Distillers - Chicago, 216 W. Madison St.

DIDŽIAUSIA LIETUVIŠKA DRAPANŲ KRAUTUVE CHICAGOJE

Užlaikau krautuvę vyrišką aprėdą, skrybelių, čėverykų ir batų, dėl moterų, vyrų ir vaikų taipgi ir vyriškų siutų.

JONAS BUDRIKAS

SAVININKAS

3252-54 So. Morgan St. Chicago, Ill. Telephone Yards 6683

ISSISIUSDINK SIANDIEN.

TIKTAI \$1.00 DOLERIS.

Kiekviename lietuviškame name privalo rasti Edmundo Steponaitis raštų kniga. Steponaitis buvo vienas iš pirmųjų mūsų jaunųjų rašytojų, kurie duoda mums pradžią grynios literatūros eriovei, kurių visų pirmiausias tikslas jau nebevien žadinimas tautos, visuomenės smones, bet ir gaivinimas, tvėrimas patios dailiosios mūsų raštijos. Tąjį dailų poezijos ir prozos rinkinį galima gauti tik už \$1.00 pas:

184 Atkins Avenue, Brooklyn, N. Y.

"Kataliko" redakcijoje ir visuose kituose knygynuose ir krautuvėse. Reikalaukite visur.

Reikalaujama agentų kiekvienoje lietuvišai apgyventoje vietoje. Uždarbis geras. Klauskite apie sąlygas.

Worthman & Steinbach

ARCHITEKTAI

1859 W. Chicago Ave. Telephonas Seeley 3029
6235 So. Halsted St. Telephonas Normal 2617

CHICAGO, ILLINOIS

Humoras = Juokai.

BONIFACAS IR "BURDINGIERIUS".

Darbininkas Bonifacas buvo taip šykštus, kad ne tik tai centų, bet net žodžių ir nusišypsojimų gailėjosi. Tantai buvo labai netikėti daiktų jo jaunai pačiulei, kuomet vieną vakarą Bonifacas parėjo iš darbo namo šypsodamas kaip mėnulio pilnatis.

O juk buta labai retų valandų, kad Bonifaco namuose viešėtų linksmas ir nekalts nusišypsojimas, tantai ir nestebėtina, kad jo pati tą vakarą buvo atsiradus, tarsi, septintame danguje.

Skaitytojų žiniai pasakysime, kad Bonifacas turėjo 47 metus ir — kaip kiekvienas šykštuolis — buvo lietas, sumenkęs, gi jo pati, 20-ties ir kelių metų, patogi, apvalaina, tarytum, kaip sakoma, kraujai su pienu. Vyras jaja pasitikėjo iki tokiam laipsniui, kad jai parodė miego kambaryj net slaptą sienoj urvelį, kuriame laikė sutaupytus 700 dolerių.

Skaitydavo ir vartydavo jis tuos pinigus kasdien ir nuolat aimanuodavo, kad pernažai jų turis.

Ieškojo visokių būdų, idant sau įplaukas kaip nors padidinus ir pagaliau... sugalvojo! O todėl jis tą dieną ir namo parėjo toks linksmas.

— Pačiule! — atsiliopė Bonifacas. — Turėsimė

"burdingierių"! Jis žada mokėti 7 dol. savaitėje, gi už tuos pinigus tu ir aš tegalime prie jo išsimaitinti! Ar tai nėra taupumas ir laimė?!

— O kas jis per vienas? — Jis dirba sykiu su manim. Vaikinas jaunas ir sveikas kaip krienas; bet tik pagalvok: nori mokėti už vieną "burdą" 7 dolerių savaitėje!

— Aš verčiau nenorėčiau turėti jokio "burdingieriaus".

— Bet tik pagalvok, kiek tai pinigų bus tuo budu sutaupta!

— Na, jei tu taip labai ir butinai nori, aš nemanau priešintis.

* * *

Ir viskas stojosi sulyg vyro noro. Antrą dieną vakare parėjo "burdan" pas Bonifacas jaunas vyrukas Adomas, diktas, sveriantis daugiau poros šimtų svarų.

Akys jo kaip vilko antsyk sužėrėjo, kuomet pamatė patogią ir jauną šeiminukę. Gi pačiam Bonifacui tas visai nei galvon ateiti negalėjo. Jis tik linksmam rokavo, kiek galės sutaupyti centų, apturint iš "burdingieriaus" augštą savaitinę mokestį.

* * *

Atsitiko stebėtinai daiktas! Praėjus kelioms dienoms, Adomas nuėjęs su Bonifacu ryte darban, stai-

ga "susirgo" ir pagrižo namo, pas Bonifaciene. Adomui galvą taip skaudėjo, kad jis iš to skausmo pamatęs net visas žvaigždes ant dangaus. Tantai gera Bonifaciene jam uždėjo ant galvos šaltas prievilgas, už ką dėkingas Adomas jai išbučiavo rankas ir veidus. Ir vis tai darė iš didelio dėkingumo! Praėjus kelioms dienoms ir vėl budamas darbe susirgo, ir vėl Bonifaciene turėjo jį gydyti ir raminti. Adomas kaskartas darėsi vis drąsesnis prie šeiminių, kol pagaliau visai nesusigiminiavo ir...

Vieną dieną Bonifacas parėjo iš darbo namo ir atrado savo lizdą tuštutėlį. Pražuvo jo sutaupyti pinigai, "burdingierių" ir pati.

*

Pamoka: Nebuk godus ir jei turi jauną pačią, saugokis i savo namus priimti "burdingierių", nes su tuo dalyku prastai išeisi.

Y.

Jis galis.

Vaikas: — Tėveli, aš galiu padaryti ką tokio, ko tu visai negali!

Tėvas: — Ką gi tokio?

Vaikas: — augti!

Vienoj mokykloj mokytojas mokė vaikus apie pradinę astronomiją, visuomet aiškindamas aniems pavyzdžiais.

Vieną dieną pasakojo vaikams apie žemės pavidalą ir išsitraukęs iš kiše-

niaus apvalią tabokinyčią, tarė:

— Štai tēmykite, vaikai. Žemė yra taip apvalaina, kaip toji tabokinyčia.

Nedėdienias ir šventėmis mokytojas apsitaisydavo gražesniais rubais ir visuomet pasiimdavo ir dailesnę keturkampę tabokinyčią.

Vieną taigi sykį inspektorius, atsilankęs mokykloj, paklausė vieno vaiko apie žemės pavidalą.

— Matai, tamsta — atsaiko vaikas — šiokiomis dienomis žemė esti apvala, gi nedėdieniais ir šventėmis — keturkampė.

Kas tai per paukštis, mamyte — klausia. Vincukas motinos, pamatęs skriejančią garnį.

— Tai garnys, kuris vaikus atneša i namus naktimis.

— Tai kaip jis iskrinda i namus?

— Per atvirą langą.

— Aa, dabar žinau, kam Zosė naktimis langą nuolat palieka atdara.

Teisme.

Kaltininkas: — Meldžiu bylą atidėti, nes mano advokatas susirgo ir nebegali ateiti.

Teisėjas: — Ką gi jisai čia pasakys tas tavo advokatas? Juk tamsta esi nutvertas krautuvės duris beplėšiant — jokio išsiteisinimo negali būti.

Kaltininkas: — Taigi ir man nerėtusi žinoti, ką mano advokatas pasakys.

Prigimta smarvė.

— Tu vėl girtas?

— Ne, pačiute, visai ne.

— Ką tu čia dar meluoji!

Ar aš neužuodžiu alkoholio smarvės iš tavo burnos?

— Ta smarvė, tai prigimta. Kada dar buvau negimęs, mano tėvas pasigėrė vieną sykį... todėl aš dabar nuo to smirdu... tas yra prigimta...

Išmintingas vaikas.

— Ko ieškai toj knigoj, juk nei skaityt dar nemoki?

— Nemoku, tas tiesa, bet tėtis sakei, kad knigose viskas galima rasti, todėl aš ir ieškau račiukų nuo savo vežimėlio, kuriuos pamėčiau.

Išaiškino.

— Paaškinsk, kas tai yra politikinė ekonomija?

— Matai, kam nuo bado pilvas staigia, tai antras nupasakoja, kiek jam reik duonos suvalgyti, kad paliktų sotus.

NAUJI RAŠTAI.

Laikraszežio "Saules" Kalendarorius ant meto 1914. Spaustu: eje N. D. Bozkaucko-Co. Mahanoy City, Pa. Pp. 108.

Kerštinga meilė. Tragedija trijuose aktuose. Iš šeimyniško gyvenimo. Parašė F. Juškauskienė. Antra pataisyta laida. Kaina 10c. So. Boston, Mass. Išleido J. Stropus. 1913 m. Pp. 33.

Arthur M. Lewis. Draugijos ir organizmų evoliucija. Sulietuvino A. J. Karalius. Spauda J. Ilgaudo spaustuvės, Chicago. Kaina 50c. Pp. 187.

Jaunimo Sapnai. Literatūros, Mokslo dvimėnėsini žurnalas. Organas lietuvių moksleivių Susivienijimo Amerikoje. No. 1. — už sausį ir vasarį 1914 m. Kaina metams \$1.00. Atskiras numeris 20c. Adresas: S. J. Dargužis, adm. 811 W. 19th str., Chicago, Ill.

SVARBIAUSIAS MUSŲ TAVORAS — geriausi apsiaustai po \$9.98. Vėliausios mados. SIJONAI, kurių daugiausia parduodame po \$2.98. Melni ir juodi. Vėliausios išdirbimo. Tai tik mes taip parduodame: S. BUFFENSTEIN, Drabužių krautuve. 3447 S. Halsted st., Chicago.

URANIUM LINE

TIKTAI \$28.00 IN EUROPA.

Reguliarai plaukiojimai, bevielinis telegrafas, dubeltavi šriubai, pigus geležinkelis parvažiavimas į RUSIJĄ.

Kajutos \$45.00

Uranium Steamship Co. Ltd.
New York
Chicago
Philadelphia
Minneapolis

140 No. Dearborn St.
422 So. 5th Street
37 So. 3d Street

Pigiausios kainos iš Europos.

EUROPA.

TANKUS PLAUKINEJIMAI.

Puikūs 3 klasos ir tarpdėnio išrengimai dideliuose ir greituose garlaiviuose.

North German Lloyd's PIGIOS KAINOS.

Del išplaukimo dienų, tikietų ir kitų smulkmenų kreipkis arba rašyk pas OELRICHS anda CO., General agents, 5 Broadway, New York, arba pas vietinius teisotus agentus.

Ar Skaitai Kada Laikraštį "LIETUVĄ"? Gal nežinai kur jį gauti?

"LIETUVA"

Eina jau 21 metus Chicago, Illinois kas Pėtnyčia ir paduoda daugiausiai gerų ir svarbių žinių iš Amerikos, Europos ir viso svietų, o prenumerata kasuola motui tik \$2.00, pusel metų \$1.00.

Rašyk adresu:

A. OLSZEWSKI,
3252 So. Halsted St., CHICAGO, ILL.

elephone Yards 2750.

Pirmos klesos karčema.

Turiu geriausių gėrimų, o cigarai, tai net iš pat Kauno. Salė veselijoms, susirinkimams. Čia panedėliais, utarninkais ir ketvergalis komakom šokti. Šoklai prasideda 8:00 v. v.

T. Radavičia,
936 W. 33 St., Chicago, Ill.

2 KATALIOGAI DYKAI!

Visų lietuviškų KNYGŲ nuo seniausios iki naujausios laidos, pilnas naujas katalogas, 80 pusl., bus prisiųstas DYKAI MYLĖTOJAI MUZIKOS, čia gali gauti gerų muzikališkų instrumentų katalogą, įvairiausių armonikų, koncertinų, klarnetų ir t. t.

Rasant man laiška, pamink katra KATALOGA prisiųsti, ar abu kartu? Reikalingi knygy platiniojai-agentai iš mažesnių miestelių, pardavinėti knygas ir laisvams popieras. Adresas:

M. J. DAMIJONAITIS
903 W. 33rd St., CHICAGO, ILL.

M. J. Tananevicio Banka

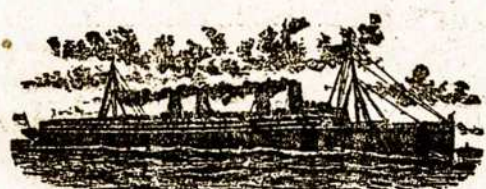
PRIIMA pinigus taupinimui ir moka 3 proc. met. **SKOLINA** pinigus pirkimui namų ir lotų Chicagos mieste.

PERKA ir parduoda namus ir lotus.

ATVAZIAVUSIEMS Chicagon iškolektuoja jų pinigus paliktus kitose bankose.

ISZMAINO ruskus pinigus ant amerikoniškų ir amerikoniškus ant rusų, teippat ir pinigus visų kitų viešpatysčių.

PADARO Doviernastis, Affidavitus ir visokius kitus rejentališkus raštus ir užtvirtina juos pas Rusijos konsulį ypač pasportus važjuojantiems Rusijon Lietuvon.

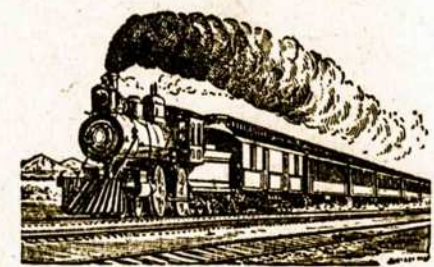

SIUNCZIA pinigus i Lietuvą, Rusiją ir visas dalis svieto ir parduoda šifkortes ant visų linijų.

SZITA BANKA yra jau 8 metų sena, isteigta 1906, ir per teisingą, praktišką ir atsargų reikalų vedimą išaugo i žymią instituciją. Todėl turinti kokius nors bankinius reikalus, kreipkitės i šitą Banką, o jte lvs gericusiai išpildyti.

APSAUGOJA (Fire Insurance) nuo ugnies namus, raskandus ir t. t.

PERKA ir **PARDUODA** morgičius suteikiant 5-tą ir 6-tą procentą.

670 W. 18th St.,

TELEPHONE
CANAL 2190

CHICAGO, ILL.

CHICAGOS ŽINIOS.

Ką praneša Chicagos sveikatos departamentas.

Sveikatos departamentas praneša, kad Chicago skiriamas sanitariniam reikalams kur kas mažiau, negu kiti Suvienytų Valstijų didieji miestai. Tiems reikalams Chicagoj išleidžiama mažiau, negu New Yorke, Philadelphijoje, Bostone, Baltimorėje, Pittsburgėje, Clevelande, San Franciscoje ir daug kituose mažesniuose miestuose. Užtat sveikatos stovis Chicagos gyventojų yra blogesnis, negu minėtuose miestuose. Mirtinumas Chicagoj yra didis.

Sulyg Chicagos sveikatos departamento priparodymų čia miršta nuo išvengtinių ligų 17.000 žmonių kasmet. Tai kas mėnuo del blogos sanitarijos čia žūsta tiek žmonių, kiek žuvo anuomet su "Titanic'u" ant jurių. "Titanic'ui" žuvus, viso pasaulio žmonės pasibaisėjo. Sunku, vienok, žmonėms išpasakoti visus trukumus žmonių gyvenime, kad jie aiškiai pamatytų, kad ištikrų taip čia yra, kad anas žmonių skaičius ištikro be reikalo žūsta nuo išvengtinių ligų. Žmogus, suprantantis dalykus, labiau gali įsivaizduoti, kaip žūsta žmonių nuo išvengtinių ligų, negu "Titanic'o" nelaimė.

Iš kokių tad urvų veržiasi tie mirtnešingi išgaravimai, kurie nunuodija tiek žmonių kas mėnuo. Tokių urvų yra nemažas skaičius.

Pirmiausia tai neganėtinai geras apsaugojimas nuo limpančių ligų. Sveikatos departamentas pripažįsta, kad su limpančiomis ligomis čia kovojama senoviškais būdais. Del tokio dalykų stovio daug be reikalo nukentima.

Sveikatos departamentas negalys del ištieklaus stokos tinkamai prižiūrėti valgomuosius dalykus. To departamento užduotim yra prižiūrėti pieną, dąbtus, kad valgyklose būtų švaru, kad salionuose, aptiekose, hoteluose visokie indai būtų priiderančiai švariai užlaikomi, kad kepyklose viskas būtų švaru, kad mėsa nebutų vartojama ligotų gyvulių, kad sugedusi mėsa nebutų pardodama; tą viską prižiūrėti yra rūpesniu sveikatos departamento. O ištieklaus stokos delei neaptenka visur ir pertat daug ko kenksmingo pakliuva žmonėms.

Biogas oras yra dirva visokioms ligoms. Todel labai rupinamasi, kad visose įstaigose, kur tik žmonės turi susirinkti, kad būtų tokių įstaigų tinkamai vėdinamos ir švariai užlaikomos. Sveikatos departamentas žiuri, kad teatruose, salėse, gatvekariuose, dirbtuvėse, bažnyčiose būtų geri vėdinimai. Tik nuo pereinų 1913 m. sveikatos departamentas teatkreipė savo do-

mą į tą dalyką; o suterštas, prialsuotas oras naši dirva visokioms ligoms.

Sveikatos departamentas ne vien prižiūri, kad viešose vietose būtų geras vėdinimas ir švarus užlaikymas, bet taipgi daboja privatinius namus.

Svarbiu yra dalyku pamokinti žmones gero užsilaikymo. Mokėdami gerai užsilaikyti žmonės labai daug ligų ir visokių negalių ir pirmiaukinės mirties išvengtų. Tą gerai mato sveikatos departamentas ir šiais metais bus šis tas daroma, kad pamokinti žmones gero, sveikatingo užsilaikymo. Miesto taryba tam reikalui skiria \$3.000.

Ilgainiui, žinoma, ir Chicagoj tas skiriama daugiau sanitariniam reikalams, negu ligšiol. Tada plačiau galės veikti sveikatos departamentas ir mažiau bus pirmiaukinių mirčių.

Jaunimas pasidarbavo Tautos Namų labui.

Roselando jaunimas pradėjo Naujus Metus gražiu darbu, surengdamas vakarėlį Naujų Metų dienų ir šventės proga.

Vakareis buvo surengtas, galima sakyti, netikėtai. Kaz. Strumyla, vienas iš savininkų puikios, naujai pastatytos lietuvių svetainės Roselando, kuri, sakoma, yra gražiausia lietuvių svetainė, užsiminė keliems jauniems vyrukams, kad svetainė yra neužimta Naujų Metų dienų. Jaunų lietuvių pasilinksminimo Kliubas, turintis apie 50 narių, yra viena iš darbščių Roselando kuopelių, kur priklauso lygiai vaikiniai, kaip ir merginos. Pasitarę su svetainės savininku, jaunimas pasiryžo į tris dienas surengti pasilinksminimo vakarėlį: savininkai paaukojo svetainę, o Kliubas savo trisus, — pilną gi nutarė paskirti Tautos Namams Vilniuje. Ir labai gerai pasisekė. Publikos prisirinko apie 300 žmonių; labai dailiai ir mandagiai pasilinksminata ir Tautos Namams liko \$20.10.

Užtai verta Roselando jaunimą pagirti ir pastatyti jį pavyzdžiu kitų miestų jaunimui.

Kazys Simėnas ir Stasys Vitkus.

Parapijos susirinkimas.

Šio sausio 4 d. atlaikyta šv. Jurgio K. lietuviškos parapijos (ant Bridgeport) susirinkimas mokyklos salėje. Susirinkimą sušaukė pats klebonas, kun. dekanas M. Kraučunas. Susirinkimą 5 val. vak. atidarė pats klebonas su malda. Po trumpų kalbų pp. J. M. Tananevičs, J. Zacharevičs, B. Butkauskas, J. P. Ewaldas ir M. Kasnauskio įnešta išrinkti šiemis 1914 metams

komitetą visų parapijos reikalų vedimui. Tai gi išrinkta: B. Butkus — prezidentu ir J. P. Ewaldas — sekretoriumi. Komitetai: J. A. Martinkus, Jonas Gaubas, M. Kasnauskis, V. Armonas, J. Dimša, J. Daržininkas, F. Joeius, J. Melenis, Fr. Bakutis ir J. Morkunas. Paskui dekanas, padėkojęs visiems susirinkusiems parapijonams už mandagų susirinkimą užsilaikymą, uždarė susirinkimą su malda 6:30 vak.

Reporteris.

Didelė drama scenoje.

Grudžio 28 d. ant Town of Lake, Columbia svetainėje, Liet. Teat. Kliubas "Lietuva" statė scenoje didelę dramą "Iš po budelio kalavijo". Perstatymas buvo gana įspudingas. Veikalas yra istoriškas, paimtas iš žmonių gyvenimo. Artistai savo roles atliko neįprastai, nors nekuriems šis tas galima būtų užmesti. Ypač Malunininko rolę atliko tikrai artistiška p. Fr. Stasiulis; antras gerai lošė Vernerio, kalėjimo užjuoto, rolę, J. Petrauskas. Taipgi neblogiausiai atliko roles Sternburgienės — L. Petrauskaitė ir Edvardo, jos sunaus, J. J. Polekas, Marijonos M. Druktenaitė ir kunigo P. Žudiekis. Galima sakyti, kad lošimas nusisekė.

Publikos buvo prisirinkusi pilnutė svetainė, bet apie jos užsilaikymą negaliu užtylėti, nes laike perstatymo daugiausia mūsų taip vadinami "sportai" vaikščiojo po salę ir visokius šposus kūrė; buvo ir tokių, kurie cigaretes rūkė. Labai apgailėtinas dalykas, kad mūsų jaunuomenė neatkreipia domos į tokius puikius perstatymus, kuriuose galėtų sau rasti daug naudingų dalykų. Labai peiktini tokie pasielgimai. Ir dar vienas labai keistas paprotys viešpatauja tarpe mūsų. Tai yra nešiojimas gėrimų po salę. Laikas jau mums būtų jo visai nepardavinėti tokiose arba kitokių vakaruose, o dabar mes dar ir po salę išnešiojame. Už tokių mūsų darbą mes daugiausia užsipelniame paupėikimo. Labai geistina būtų, kad mes pradėtumėme rengti blaivius vakarus, ty. be svaigančių gėrimų.

Adakris.

Lietuvius nužudytas.

A. Ambrose saliuje, ties 18-ta gatve, nedėlios ryte nužudyta lietuvis Juozas Noreika. Jį nužudęs vienas vyras, su kuriuo senai gyvenęs nesutikmėje, o tą nelaimingą rytą nabašnikas Noreika buvęs ritiesis su tuo žmogžudžiu tame pat saliuje. Policija žinanti žmogžudį tik vardu "Ben". Ligšiol jis nesuimtas. Ligšiol jį Noreiką tris sykius

šovęs, tačiau nepataikęs, tatau pagriebęs kirvį ir perskėlęs galvą.

Taip bent rašo angliški laikraščiai. Bet kaip ten buvo ištikrųjų — bus galima patirti vėliau.

Nieko nelaimėjo.

Andai teisėjo Sabatho teismo rume pasibaigus lietuvių E. Navakauskis byla, kuri skundžius tramvajų kompaniją, reikalaujama atlyginimo už sužeidimą. Prisiekusieji teisėjai nepripažinę jai jokio atlyginimo.

Reik pastebėti, kad pastaraisiais laikais tramvajų kompanija per daug mieste įsigalėjus ir retas kas tegali iš jos šitą laimėti už nelaiminguosius atsitikimus.

Antai toji pati kompanija paskelbus kovą prieš teisėją Kavanaugh, kuris buvęs esąs vienas perkratinėdamas tariamas bylas. Jei pasitaiko kur su tramvajais nelaimingi atsitikimai, kompanijos advokatai prievartai pakviečia kompanijos biuran liudininkus ir ten juos iškvošia. Jei liudininkai palaiko jos pusę, jiems pažadama, kaip liudininkams, užmokėti, bet jei liudininkai liudija kompanijos nešėd, tuomet tokiems liudininkams net eiti į teismą ir ten prieš ją liudyti.

Todel teisėjas Kavanaugh viešai paskelbė, kad nei vienas žmogus negali būti priverstas jokiais grasinimais eiti kompanijos biuran ir tenai duoti bent kokius liudijimus.

Nesupranta reikalingumo gerų įstaigų.

Dr. ja Suvienijimo Brolių Lietuvių laikė savo priešmetinį susirinkimą, kuriame buvo renkama valdyba 1914 m. Dr. jos pirmininku išrinkta J. Blanka, jo pagalbininku — M. Bankevičia, prot. rašt. — M. Klioštoraitis, fin. rašt. — Višniauskas, kasierium — V. Dovydaitis. Buvo perskaitytas pakvietimas nuo įsteigėjų viešojo knygyno priešais bažnyčią Apveizdos Dievo, kad prisidėtų prie palaikymo minėto knygyno. Bet atsirado tokių nesupratusių, kurie drįso pasakyti: "Kam reikia to knygyno, kad mes ne mokame skaityti". Nors gėda ir liudna apie tai kalbėti, bet tylėti dar blogiau, kad mūsų dr. joj randasi brolių be jokių idealų. Kitas atsiliptė, kad mes esą per jau ne prisidėti prie tokių užmanymų. Bet atmintim, broliai, kad jauni turime daugiau dirbti, nes tai mūsų šventa pareiga.

Mateušas Klioštoraitis.

Pataisymas.

Pereitame "Kataliko" numerįj tulo p-no R. buvo pranešta nuo Town of Lake apie naujai besitvėriantį parapiją. Ten buvo paminėta, kad aš esąs tos nau-

jos parapijos dvasišku vadovu. Šiuomi pranešu, kad iki šiol dar nesu augštesnės valdžios nuskirtu vadovauti tai parapijai.

Su tikra pagarba Kun. A. Briška.

Suvaižinėjo lietuvi.

Jaunas lietuvis, 24 metų amžiaus, čjo West Pullman Halsted gatve, kur ją perkerta priemiesčio geležinkelis. Vaikinas buvo gerai išikaušęs ir apsvaigintas nepatėmimo atskriejančio traukinio. Traukinys drožė tiesiog į jį ir ant vietos užmušė. Buvo nesenai atvykęs iš Lietuvos, kur paliko tėvus. Tai vis degtinės auka.

V. Gražauskas.

Nepritarė geram užmanymui.

Priešmetinis susirinkimas tautiškos dr. jos D. L. K. Keistučio, atsibuvęs 28 d. grudžio š. m. Meldadžio svetainėje, aiškiai parodė, kad mes drąsiai žengiamo pirmyn. Kada liko įneštas samanymas nupirkti Tautos Namams Vilniuje sieksni žemės, tai pasigirdo balsai: Nereikia, nereikia! Dar ką ar nepramansys ir t. p.

Tai va kaip mes, tautininkai, remiamie tautiškus dalykus.

Draugas.

Susirinkimėlis pasitikti Naujus Metus.

Nedidelis jaunimo būrelis buvo susirinkęs "Aušros" skaitykloje Roselando pasitikti Naujų Metų. Buvo trumpas programėlis. P-nas Valys pasakojo apie politinius kalinius Rusijoje. P-nas J. Laukis skaitė apysakėlę apie žmogaus pakorimą. Jei gerai supratau, tai jo norėta sukelti jausmą pasibaisėjimo prasikaltėlių žudymų. Matyt, jis laikosi nuomonės, kad nereikia prasikaltėlių žudyti, kad prasikaltėliai yra netikusio surėdymo vaisius.

P-nas Laukis bene tik ir norėjo vaizdingai sukelti jausmą pasipriešinimo tam būdai prasikaltėlius bausiti. Neužginu, kad ponas Laukis turi gerus norus. Bet aš manau, kur kas vertiau sėti tarp musiškių kitokių grūdus, auklėti kitokių jausmus. Butent, reikia auklėti jausmą pasibaurėjimo ne piktadario žudymu, bet pačia piktadaryste. Lietuviai nieko ar visai nesvers panaikinime mirties bausmės, o užsipelnančių tą bausmę pasitaiso. Blogdarybė nesumažėja ar už ją šiaip ar taip baudžiama ar visai nebaužiama. Svarbiausia čia yra auklėti žmones, vengti, nedasileisti jokių blogdarybių. Tuomet mirties bausmė numirs natūrale mirtimi.

Gabrielius.

Vakaras, kur velnias darė štukas.

Sausio 3 d. Kensingtone Stančiko salėje suvienytos lietuvių valgomųjų daiktų krautuvės surengė vakarą su įvairiu programu. Programas prasidėjo prakalba. Kalbėjo Dominikas Šetkus. Nurodė vienybės reikalingumą ir priparodinėjo, kaip daug ką susivienijus galima nuveikti. Nurodė, kaip suvienytomis jėgomis galima krautuves uždėti ir pasekmingai jas vesti. Po du vaikinu gražiai paskambino ant gitarų. Galop pasirodė velnias su savo gudrybėmis. Susirinkusieji tik kvatojo ir klegeno iš jo štukų.

Žmonių vakaran atsilankė labai daug. Vakaras užsihaigė šokiais.

Ten buvęs.

D. L. K. Vytauto Gvardijos susirinkimas.

Minėta Gvardija grudžio 28 d. laikė savo priešmetinį susirinkimą, kur buvo rinkta 1914 metams valdyba. Pirmsėdis ir išdininkas liko tie patys. Pirmsėdis pagalbininku liko P. Petraitis, raštininku — J. Liknagaris, išdininku — J. Kontauskas. Toliau liko svarstoma apie organą. Vieno balsu liko nutarta laikyti "Kataliką" kaip didžiausio ir geriausio lietuvių laikraščio, kur telpa visokių naudingų ir dailių skaitymų ir indomų žinių.

J. Klimas, pirm., V. Šarka, rašt.

Gražios Naujų Metų lauktuvės.

S. L. A. 36 kuopa šv. Jurgio salėje buvo surengusi Naujų Metų lauktuvės. Svečiai buvo privatiniai sukviešti. Nepaprastai gražaus ir liksmaus jaunimo buvo prisirinkę. Visi linksminosi nuo širdies ir visi jautėsi nesuvaržytai. Buvo pasakyta jausmingų prakalbų. P-nas Jakutis šauniai padainavo p-lei T. Maslauskaitė gražiai akuompanuojant pianu. P-nas Stankunas, fotografas, nuėmė susirinkusiųjų paveikslą.

Prie tos pat progos Chicagos lietuviai daktarai atlaikė savo susirinkimėlį.

R.

Laukiniai indionai daugiau žino, negu mokslo vyrai.

Šiemetai turbūt neturėsimės šaltų dienų. Taip yra nevien Chicagoj, bet ir visose Suvienytose Valstijose ir Canadoj. Nors mokslo vyrai šiek tiek gali nuspėti oro atmainas, vienok jie nespėliojo, kad šiemetai nebus šalčių. Jie to neįteisingai pramatyti. O indionai anksti išrudens apreiškė, kad šiemetai šaltos žiemos nebus. Ir nėra. Tai mat jie daugiau žino, negu mokslo vyrai.

Indionai nėra tokie nežinėliai, neišmanėliai, kaip jie gali kai kuriems atro-

dyti. Gyvendami gamtos skraistėje, jie daug ko yra nutėmę ir ištyrę. Labai jie pažįsta gyvulių papročius. Ir iš to daro išvadas. Jie nutėmijo, kad žiemą miegantieji gyvuliai nedarė sau guolių. O iš kitų metų patyrimo, jie žino, kad tai reiškia, kad šalčių nebus.

Bet iš kur tą žino gyvuliai. Tie ir už indionus daugiau žino.

Sudėgė pianų dirbtuvė.

Pereitą nedėlią sudėgė pianų dirbtuvė ties 12 g. ir Ogden ave. Sudėgė daug pianų, medžiagos ir kitokių daiktų.

Darbo neteko apie 300 žmonių. Ten dirbo ir vienas lietuvis.

Apleido Chicago.

Pereitą nedėlią apleido Chicago p-nas Alekna, kur nuo pradžios adventu vėšėjo šiame mieste. Išvažiavo į Winnipeg, Ca., kur turi gerą biznį. Sulig jo p-tarimų keli Chicagos lietuviai važiuos ten užsidėti biznius.

Neteisotas degtinės pardavimas nubaustas.

Vienas vyras liko su gautas pardavinėjant degtinę be tam tikro daleidžio ir auteistas užmoka bausmę ir vėl atsėdėti kalėjime.

Albanijos sienos nužymėtos. Albanijos sienų pietuose nusmaigymas jau pabaigtas. Graikijos kariuomenė gruodžio 31 d. pasitraukus iš tų vietų, kurios komisijos pripažinta Albanijai. Albanijos sienos iš visų pusių jau nužymėtos.

Ober-prokuroras pasitraukė. Rusijos stačiatikių sinodo ober-prokuroras Sabler pasitraukė iš užimamos vietos. Jo vieton sakoma, busias nuskirtas grafas Vitte.

Prie ir nuo stalo.

Niekas neturi eiti prie stalo, jei jis nejaucia apetito ir kiekvienas privalo tuoj atsitraukti nuo stalo, kuomet jo apetitas tampa užgančdintas. Yra didelė klaida valgyti bile kada, neišalkus, ir sėdėti prie stalo jau pavalgus. Tas pagindo daug skilvio negalių, kaip tai: išputima, sukietėjima ir galvoskaušė. Liežuvis apsitersia, atgyvėpimas nemalonus ir negardumas burnoje. Tuomet Triner's A. Elixir of Bitter W. umai išvalo kūną ir jį sustiprina. Tai taipgi geras skilvise, žarnų ir kepenyse. Jos. Triner's So. Ashland ave., Ill. Buk prisirengęs nelaimingų atsitikimų. Turėk nuolat butelį su Triner's Linimentu. Jis umai prašalina skaudėsi.

Adv.

Kokią intekmę daro alkoholis į augalus ir gyvulius.

Kad alkoholis yra nuodai ir kad jis yra labai kenksmingas žmogaus sveikatai, apie tai jau daugumas žino; bet ne visi žino, ar tie alkoholio nuodai yra kenksmingi augalams ir gyvuliams. Kad šie klausimai labiau paaiškėtų, gausus priešalkoholinis veikėjas, daktaras p. A. Korovinas, paduoda ištisą cilę tuo tikslu padarytų bandymų.

1). Paimkime keturis gėlių puodeliukus, pripilkime juosna vienos ir tos pačios žemės ir pasodinkime į kiekvieną puodelį po vieną žirnių. Pirmą puodelį laistykime vandeniu, antrą — alumi, trečią — vynu ir ketvirtą degtine. Po kelių dienų žirnis, laistomas vandeni, išdygs. Likusiuose gi puodeliuose dar nieko panašaus negalima pastebėti. Laistymas keturių puodeliukų visokeriopais skysčiais ir toliau atsikartoja.

Ar po kairuriam laikui žirnis, laistomas vandeni, gražiai pasirodys ant žemės paviršiaus: žirnis, laistomas alumi, vos pradės dygti; žirniai gi, laistomi vynu ir degtine, tik ką pradės prinkti. Už dviejų savaitių ant pirmutinio žirnio išaugo maži, žali lapeliai, likusieji žirniai dar nepasirodė iš žemės. Pradedant nuo trečios dienos visus puodeliukus vandeniu, ir netrukus iš žemės ant paviršiaus ir trečias žirneliai, nors susivėlinę ir silpni. Ketvirtas žirnis, laistomas degtine, visai nepasirodo iš žemės, kadangi jame jau užmūšta visa jo gyvybės jėga.

2). Dabar paimkime dešimt stiklinių indų ir pripilkime juosna vandens: pirmutinį indan pripilkime tiksliai vieno tyro vandens, antran — įmaišykime ketvirtą dalį nuošimčio alkoholio, trečian — du trečdaliu nuošimčio ir tt., taip

kad paskutiniame inde būtų du ir viena ketvirta dalis nuošimčio alkoholio. Paskui kiekvienan indan įdėkime po dešimt žirnių, taip kad jie būtų pusiau pamerkti vandenyje. Praliskinkime keturioms dienoms, įvyks tokios permainos: tyrame vandenyje išleis diegus visa dešimt žirnių; ten, kame bus vienas ketvirtadalis nuošimčio alkoholio, išleis diegus tik devyni grūdai, trečiame iš eilės — dar mažiau, ir pagaliaus, kame bus 2¼% alkoholio, ten tik vienas vienintelis grūdelis išleis savo silpną diegėlį. Alkoholio intekmė į šaknų ilgį buna štai koki: tyrame vandenyje per 20 dienų išauga ligi 51 milimetro. Kame yra alkoholio priemaišų, tenai 28½ milimetro, o likusiuose induose šaknys vis trumpesnės, ir pagaliaus paskutiniame inde, kame yra daugiausia alkoholio, šaknys išauga vos-ne-vos ligi 9 milimetro ilgio. Dar stipresniame priemaiše alkoholio žirnis visiškai neleidžia diego ir šaknų.

Alkoholio intekmė į diegelių ugi štai kokia: per dvidešimt dienų vidutinis diegelių ugis tyrame vandenyje buna lygus 29 milimetrui; ¼% priemaišų — 26 mil.; 1¼% priemaišų — 4 mil.; 2% priemaišų — vos tik žyru menkas ugelis ir 2¼% paskutiniame priemaiše vos tik-ka prasikala diegelis.

Už trijų savaitių paskutiniuose trijuose induose žirniai supūva; lapai ir vaisius atneša žirniai tiksliai iš pirmųjų trijų indų. Likusiuose gi jie išdžiūsta, nespėję jėgus praskleisti.

3). Jaigu šumins duosime lakti edesio su alkoholio priemaišomis, tai jie nustos augę ir pradės skursti.

4). Jaigu vištoms duosim alkoholio, tai jos pradės šokinėti ir mētyties, kaip pasitusios; už penkiolikos minučių jos kris negyvos, ir jų kraujas bus rausvai-mėlinos spalvos.

5). Duodant kralikui kasdien po vieną šaukštuką degtinės, jis už aštuonių dienų užtroks mėšlungio krečiamas.

6). Jei prieš išsiritant viščiukams iš kiaušinio, įlašinsime į kiaušinį labai mažą alkoholio dalelę, tai viščiukai, išsiritę iš kiaušinio, turės silpną snapą, silpnus nagus ir silpnas kojas.

7). Imama visokio ugio dešimt kiaulių, ir maišoma jų edesin degtinės. Kiaulės pirmą, antrą dieną savo edesio lytėte nelyti, pagaliaus trečią dieną bado vertėšios eda. Pasekmės tokio maisto su alkoholiu netrukus apsirošia, kiaušės pasidaro "girtos, kaip kiaušės". Paskui išsimegusios ir išsipagiriojusios kiaušės godžiai geria vandenį. Tokių bandymų galima padaryti ir su vandeniu, kuriame taip pat buna maišyta degtinės. Kiaulės, maitinamos tokio maistu ir girdomos tokio gėrimu, paprastai, nei metų neišgyvensios, išgaista. Jaigu degtinės porcija joms bus padidinta, tai kiaušės per mėnesį laiko turės nusi- baigti.

Iš čion jau galima padaryti gana aiškus išvedimas, kad alkoholis kenkia ne tik žmonėms, bet ir viliams augalams ir gyvuliams. Skirtumas tik tame, kad stipresnieji, ar tai būtų žmonės, ar tai gyvuliai, ilgiau išlaiko kovoję su alkoholio nuodais, o silpniesieji — trumpiau, bet pasekmės visiems lygios: **vienai anksčiau, kiti vėliau, bet visi žūti nuo alkoholio nuodų.**

Žvėrių Tramintojas.

Pirmutinis žmogus, kuris inėjo laukinio žvėries narvan, turėjo būti nepaprastai narsuolis. Gaila, kad nežinoma jo pavardė, tik žinoma, kad to sporto pradžia siekia gilią senovę, kuomet nebūta dar laikraščių. Tačiau pateko mums ir rankas indomi ir labai reta kniguotė vardu "Tramintojo atsiminimai", atspaudinta 19-tojo amžiaus pradžioje. Autoriaus likimas buvo taip nepaprastas, kad norime tuos "atsiminimus" nors trumpai apipasakoti.

1820 metais turtingas holandas Van Aken, didelio žvėryno savininkas, atvažiavo prekymetin į Norimburgą. Tuo pačiu laiku ten pakliuvo iš Marsilijos ir cirko trupa ir kasdienai taisė perstatymus.

Vienas gabiausių cirko raitelių (jojikų), jaunas patogus francuzas vardu Martin, pamatė žvėryne priekasos gražią merginą Van Aken, savininko seserį, ir jon akiai įsimylėjo. Neužilgo ir mergina jį pamilo, bet jos namiškiai nenorėjo nei klausyti apie tokią nepaprastą moterystę. Iš ko gi toksai cirko paprastas jojikas galėtų užlaikyti pačią ir vaikus?

Martin, žinoma, liko atmetas, bet nepametė vilties. Turtų stoka tai dar nereikšmė, kad nebūtų galima apgalvoti besipinančias kliu-

tis, jei tikrai norima atsiekti pageidaujamas daiktas. Martin nuolat džiovino sau smegenis ir tuo tarpu vis tankiau užėdavo žvėryną, tyrindamas tariamai žvėrių papročius.

Syki, kuomet pakio figą mandriliui (beždžionei), tigras kaiminiškame narve perimtas pavydumu, iškišo leteną su galingais nagais, norėdamas Martiną pagriebti už peties. Martin tečiau vikriai pašoko į šalį ir sunkia lazdele sudavė tigrui per nagus. Žvėris nubėgo narvo gilumon baubdamas nuo sopulių.

Martin patėmijo, kad kiekvienas sykis, kuomet tik jis apsilankydavo žvėryną, tigras nuo jo savo akių nenuleisdavo; tasai intelligentijos faktas puolė jam galvon.

Argi galima apsavinti laukinius žvėris taip pat kaip arklius? — klausė savęs — bet tada...

Jis pamatė, kad atlikimas to sugalvojimo, kuris smegenis ir smegenis, gali jam suteikti aukso kasyklas, todėl apie tai nieko niekam nesakydamas, jis palengva pradėjo tyrinėti tigro būdą, kalbinti jį švelniu balsu ir nešioti jam gardumynus. Laipsniškai abudu susidraugavo; tigras pagaliau davėsi glostyti, kasyti galvą ir net padavinėti Martinui koją per geležinius narvo virbalus.

Martin vėliau syki atėjo labai anksti žvėryną ir tarė senam prižiūrėtojui: — Nardes, jei man reikia, tu man didelį padaravimai, įleisk mane tigro narvan.

— Ar tamsta pašėlai? Iš meilės dėl tos mergelės turbut tamstai galvoj kas negerai veikiasi!

— Visai ne. Aš manau, kad tigras yra taip vertas pasitikėjimo, kaip mano arklys Liska. Atidaryk man narvą, gi kuomet anan in-eisin, turi tuojau uždaryti.

Senelis apsišarąjęs mal-davo, kad jis atsižadėtų to baisaus sumanymo, tačiau matydamas jaunikačio neatmainomą norą, drebančiom rankom atstumė stumė. Kaip Martin spėjo įžengti narvan, nustebęs tigras pašoko ir plakdamas sau šonus uodega emė pašokusiai prunkšti it įerzintas katinas. Tačiau ant jaunikačio nesipuoė, tik susitraukęs kampe į jį be per-trukio tēmijosi. Martin stovėjo ramiai ir nenukreipdamas savo akių nuo intuizmo žvėries, kalbėjosi su prižiūrėtoju Nardes, kuriam iš baimės ir liežuvis buvo sustingęs. Pagaliau liepė jam atidaryti narvą ir iš ano išėjo užpakaliu. Praėjus porai savaitių Martin vėl ap-lankė tigrą, bet dėl visakio tuom sykiu apsiginklavo plieniniu durklu.

Tigras šiuom sykiu jį pri-ēmė daug maloniau, nepas-tatė usų ir neprunkstė. Po kelių tokių mėginimų pagaliau tigras ir atsiguldavo liepiant jaunikačiui, kuris už jo paklusnumą visuomet numezdavo jam šmotelį mėsos.

Nardes, stovėdamas prie narvo, visuomet budavo iš-tiktas didžiausios baimės, idant kas blogo neatsitiktų su jaunikačiu. Tačiau jis niekam apie tai nieko ne-pasakodavo.

Syki Martin seniui tarė: Uždaryk mane narvan pas tigrą ir pakviesk čionai pono Van Aken šeimyną, taipgi ir mergele.

— Eikite, ponai, greičiau, greičiau! — neužilgo atsi-liepė uždusęs Nardes, — eikite, pažiūrėsite pono Mar-tin tigro narve!

Visa šeimyna persigandu-si subėgo; buvo manoma, kad kas nelaimingo atsitiko. Gi tuo tarpu visi su di-džiausia nuosteba pamatė Martiną, bežaidžiantį su tigrų, kaip su paprastu juo-šunim. Išrodė kaip Danie-lius urve tarp liutų.

— Ar tamsta dabar tiki, kad turėsiu už ką užlaikyti šeimyną? — paklausė Mar-tin žvėryno savininko išė-ję iš narvo.

Mergina Van Aken puo-lėsi Martinui ant kaklo, ap-siliedama ašaromis, kad šis iš meilės dėl jos pasišventęs išsistatytį pavojun. Kadan-gi verksmas yra užkrečia-mas daiktas, pradėjo verk-ti visi namiškiai, neišskiriant senuko prižiūrėtojo. Net tigras staugė iš susijaudini-mo.

Jaunos poros šliubas at-sibuvo Leipcige tais pačiais metais.

Martin paskui paliko gar-sus ir turtingas ir ilgus me-tus jis buvo vienatinis Eu-ropeje žvėrių tramintojas. Sulaukė senyvo amžiaus, nors miškiai tankiai jį mē-gindavę sukedenti. Sulau-kęs 80 metų pametė ta sa-vo profesiją ir užsiėmė tik atsiminimų rašymu.

Ties geležinkelius. Chini-jos valdžia padarius kelis kontraktus su Vokietija kas link nutiesimo Chinijoj kelių geležinkelių linijų, pristatymo reikalaujamos medžiagos, vagonų ir tt. Tam tikslui busią išleista daugiau 40 milijonų dole-rių. Geležinkeliai busią nu-čiesti kaip pirklybiniams, taip ir kariniams reikalsams.

Dideli šalčiai. Saratovo apylinkėse, Rusijoje, siau-čianti dideli šalčiai ir daug prisnigta. Sušalę daugiau 15-kos žmonių pastaraisiais laikais. Ši žiema net ir pie-tų Europos šalis baisiai su-ėmus.

Anglių permaža. Anglių, iškastų pernai Rusijoje, to-li gražu neužteksią 1914-tiems metams. Charkovo

Perilgas kalbėjimas per skaidytinį telefoną užtraukia tulą pavojų telefono vartotojams. Pagelbos šaukimas gaisrui ištikus, ar policijos, ar daktaro, gali but užlaikytas del neapsvarstyto ar nereikalingo vartojimo linijos. Pasikalbėjimai per telefoną turi but trumpi ant kiek tai leidžia biznis.

Chicago Telephone Company
Bell Telephone Building
Official 100

kalnakasių suvažiavimas susekės, kad pritruksią Ru-sijai savų anglių ne mažiau 33 milijonų pudų.

Revoliucijinis judėjimas. Indijoje kyla revoliucijinis judėjimas. Iš Kalkuta praneša, kad daugelyje rytų Bengalijos miestų neseniai buvę išlipinti atsišaukimai, kurstantys liaudį išskerst baltuosius plėšikus, ty. europiečius.

Pasmerktieji nebusią žu-domi. Graikijos praneša Bulgarijai, kad vienas iš salotų pasmerktųjų bulgarų Salonikuose nebus žudomas ir, prasidėjus diplomati-niams santikiams tarp Graikijos ir Bulgarijos, bus visi laisvėn paleisti.

Finansinis krizis. Kon-stantinopolj išagalėjęs ne-mažas finansinis krizis. Valdininkai jau nuo birže-lio 1913 m. negamanti al-gų. Žemesni valdininkai nei-ką valgyt neturinti. Turų finansų ministerijai tuojaus reikalinga 10 milijonų dol.

Vedrines Kaire. Francu-zas aviatorius Vedrines, ku-ris pasileidęs aplėkti aplink visą žemę, andai atlėkęs Kairan, Egipte, kur jį iškil-mingai sutikęs Anglijos gu-bernatorius, lordas Kitchener.

Carukas "sveikas". Rusi-jos valdžia oficialiai užgynė girdus, kad carukui nesvei-

katoj butų paarsėje. Girdi, jis pirm kelių savaitių tik nuo medžio nusivertęs ir ko-ją susižeidęs... Bet jau kuone pasveikęs!

Žymus atidengimas. Pro-fesorius archeologas Boni, archeologinių iškasimų di-rektorius Romoj, ant Pala-tino kalvos Romoj atkasęs vidurį senobinio Romos miesto ir ten susekęs mies-to įkurėjo Romuluso grabą.

Kelioliką atstovų palei-dės. Meksiko diktatorius Huerta paluosavęs iš kalė-jimo kelioliką kongreso at-stovų, kuriuos buvo laikęs ilgą laiką kalėjime už i-valdžios sukritikavimą. Ke-li desėtkai kitų atstovų te-čiau vis dar kalėjime kanki-nami. Manoma, kad paleis-ti atstovai išsipirke, bran-giai užmokėdami Huertai.

Mirė žmogžudis. Genua (Italija) kalėjime išbuvus 23 metus pasimirė Augusto Formilli, plačiai žinomas vi-sų Italijoj. Pirm patek-siant kalėjiman jis buvęs generaliu direktoriumi miesto Romos sodnų valdy-boje. Jis buvo vedęs tur-tingą miestelėnę, Rožą An-geloni, išgyvenęs kelioliką metų ir susilaukęs, jau da-bar suaugusių, 3 vaikų. Pas-kui įsimylėjęs kiton mote-rin ir, pastarajai reikalau-jant, savo žmoną nužudęs, nuo tilto Tibran įstumęs, kur nelaimingoji tuojaus nuskendus. Žmogžudis pa-tirta ir pasmerkta 30-čiai metų kalėjimo, kurio tečiau neatlaikė.

Laidotuvės nelaimingų aukų Calumet, Mich.

A. J. Jurevičė
LIETUVIS Pardavejas
3247 Emerald Ave.

ATYDA. Handmesom Bourbon

Turety rastis rumuose kiekvieno, nes tai yra riebi, švelni ir labai tinkanti degtinė šeimynoms bei sve-čiams, ir taipgi laike ligos, nes kiekvienas gydyto-jas velija Handmesom Bourbon vartoti. Pasim-Kit butelį namo šiandie, nes ji yra gaunama kožna-me prakiliame saliuone, arba pas

NATIONAL WINE & LIQUOR CO.
3490-32 S. ASHLAND AVE. CHICAGO, ILL.

Taipogi turime visokias degtines iš kitų žemių, todėl pareikalaudami Handmesom Bourbon arba kito-kios degtinės, teiksitės atsišaukti laišku, arba ypa-tiškai, o mes pristatysim kuogeriausią tavorą ir už pigesnę kainą.

Didelesė krautuvėse | per- traukta reikalai!

Gaisre žuvo 8 asmenys.

Rukymas eina iš mados.

Plėšikai ant garlaivio.

Raitelis be galvos.

Subankrutijo didelės krautuvės.

New York. Tuoj po Kalėdų subankrutijo šešios didelės krautuvės Siegel kompanijos valdomos. Ta kompanija laikė keturias dideles krautuves New York'e ir dvi krautuves Bostone. Visos krautuvės apyvartos darydavo per metus už \$40.000.000. Prieš Kalėdas, tikėdamiesi didelį būtiną padaryti, supirko daugybę prekių ir, žinoma, labai išsiskolijo bankams. Vienok buiznis prieš Kalėdas silpnai ėjo ir kompanijai buvo pokšt. Bankai išdraskė krautuves ir ištak savojo.

Pabaigoj pereitų 1913 metų visur darbai ėjo blogai ir buiznis nedegė. Visokie pramonininkai ir vertelgos neramiai laukė, kas bus iš naujų metų tarifo ir monetarinių reformų.

Parduoda du vaiku; už dukterį nori brangiau.

St. Louis. Tulas St. George'as parduoda savo sūnų ir dukterį. Tą darąs delto, kad uždirbdamas tik po \$10 savaitėje, negalįs pats gerai maitintis nei vaikų auklėti. Už aštuonių metų mergaitę norįs \$2.000, o už šešių metų Stepuką — \$1.000. Sunus nesąs tiek vertas, kaip duktė, vienok, abu esą geri. Norėtų, kad kokia pasiturinti šeimyna juosius nupirktų.

Radiumu gydoma vėžys.

Baltimore, Md. Kaip žinoma, vaistų išgydymui vėžio kol kas nėra dar išrasta. Tik pastaruoju laiku imta bandyti gydyti metalu radiumu. Čionykštėj sanitarijoje radiumu gydoma kongresmanas R. Bremner. Einaš geryn.

Gaisre žuvo 8.

New York. Užsidegus nakvynės namui, žuvo penki vyrai ir trys moteris. Gaisras ištiko anksti iš ryto ir, matyt, tai buvo padegimas. Sužeistų buvo 15, tarp kurių keturi pavojingai susižeidė. Gaisras prasidėjo žemai ir iškarto užkrito kelią trepais išbėgti iš degančio namo. Nekantrė, ji, arba galvų netekę, šoko per langus, kiti leidosi gaisro kopėčiomis, o treči, gaisrininkams pribuvus, liko išgelbėti.

Spėjama, kad tai buvęs padegimas ir prasidėjo tyrinėjimai. Panašus gaisras neretai atsitinka ir tiesiog stebėtina, kas do judošia tą padaro. Juk ir nelaimė Calumet, Mich. priskaityti na prie tos rūšies. Kol kas tai vis dar paslaptis. Gal

galų-gale judošiai ir bus ištraukti dienos švieson.

Nužudytas žmogus maiše.

New York. Čia rasta negyvas žmogus maiše. Buvo visas taip sudraskytas, kad vargu jį galima pažinti. Nedorėliai atlikę savo bjaurų darbą, užrišo maiše ir, atvežę ties Clinton ir Broome g., įmetė į grabę.

Metė rukymą.

St. Louis. Fōlk, buvęs kitados gubernatoriumi, nutstojo rukyti. Jau antra savaitė kai neruko. O jis išityžes rukė per 25 metus. Sako, tas jo pasiryžimas nėra Naujų Metų nutarimas. Noris išbandyti savo valios tvirtumą. Jis surukydavęs po 10 arba net po 12 cigarų kasdien. Ir dabar jaučias didį užganėdinimą, kad pergalėsiąs tą silpnębę. Tokiuo būdu sutaupyti kasdien.

Franklin, Pa. W. Whittman, kalbėdamas apie vištinkystę paprašavo fermeriams, kad už dviejų metų kiaušinių kainą pakilsiąti iki \$1.00 už tuziną. Patarė fermeriams veisti vištų, o iš to pelną turėsią milžinišką.

12-kos valandų darbininkas yra vergas.

Washington, D. C. Dr. B. Manly laikydamas paskaitą nurodinėjo, kad žmogus, dirbąs 12 valandų dienoj, nėra geresniame padėjime už vergą. Jų spėkos esančios iščiulpiamos greičiau, negu anais laikais vergų pietinėse valstijose. Tokie darbininkai gyvenimo linkmybių neišpažįsta nei tiek, kiek kaliniai. Esą atitraukti nuo šeimynų ir pasidarą svetimi savo vaikams.

Pirklyba Suvienuytų Valstijų 1913 m.

Washington, D. C. Pirklyba šios šalies su kitomis valstybėmis perėtais 1913 m. buvo sekanti: visokių prekių ingabenta už 1¼ bilijonų dolerių; išgabenta gi visokių prekių už 2½ bilijonų dolerių. Taigi išgabenta už daug daugiau, negu ingabenta. Nekuomet dar nebuvo buvęs toks skirtumas tarp ingabenimo ir išgabenimo. Tas iš dalies buvė delto, kad nekurių daiktų kainą puolė. Štai cukraus 1913 m. ingabenta 368 milijonais svarų daugiau, negu 1912 m., vienok už juos užmokėta 1913 m. 22 milijonais mažiau, negu 1912. Tas

pat buvo ir su kava; už ją pigiau buvo mokama. Arbatos ingabenta už 1½ milijonų dolerių mažiau, negu 1912 m. Išdirbtų daiktų 5% mažiau ingabenta, negu 1912 m.

Apvogė ir uždarė į šaldytuvą.

Erie, Pa. Ant garlaivio Durham tris vagiliai užpuolė ant vieno žmogaus ir, apkraustę jo kišenių, uždarė jį į šaldytuvą. Vėliau ant garlaivio atėjo dar du vyrai. Vagiliai taip pat apsidirbo su jiedviem kaip ir su pirmuoju. Tik ant rytojaus tebuvo paliuosuoti iš "šaltosios". Per naktį vargšai vos nesusėjo.

Mados keičiasi.

New York. Zoologinio parko direktorius W. T. Hornaday priparodinėja, kad uždraudimas ingabenti šalin nekurių paukščių plunksnų, tuoj emė keisti Europos madas. Plunksnos nešioti ant skrybėlių eina iš mados. Nors Londone ir Berlyne jos žymiai atpigę, bet labai mažai jų teparduodama. Mat, ten darė madą Amerikos doleriai.

Kesinosi apvogti garlaivį.

San Francisco, Cal. Labai drąsus buvo pasikėsinimas vagiliaus. Ant garlaivio Willamette, kurs plaukė sau ramiai vandenynu, kesintasi išvogti \$1.500 iš kapitono spintos ir pinigų iš 25 pasažierių. Vagiliaus, kurs pirmiau yra buvęs juveiviu, su kauke ant veido ir automatinio pištaliu rankoj inėjo į kapitono kabiną. Kapitonas tuoj griebėsi revolverio ir sušukęs pagelbon šoko ant nelabo žmogaus. Kapitoniui pasisekė nutverti vagiui už rankos ir neleisti jam išsauti. Valandėlę tęsėsi smarki kova. Kapitono šauksmą išgirdo už durių vienas juveivis ir tarnas. Trisė priveikė vagilių ir surakino geležiniais pančiais. Kuomet kapitonas grunėsi su plėšiku, tai kitas vyras sto vėjo prie durių ir nesikišo. Nužiūrėta, kad jis buvo plėšiko sėbras. Jis irgi suminta. Be abejo jis turėjo turėti sėbrų.

Teisia už neteisinę garsinimą.

Newark, N. J. Vertelga S. Becker liko patrauktas teisman už neteisinę garsinimą. Jis išdėjo ant lango marškinius po dolerį, pančekas po 50c. ir kaklaraiščius po 25c. Pasirodė, kad lygiai tokie marškiniai kitose krautuvėse parduodama po 44c., pančekos po 17c. ir kaklaraiščiai po 7c. Be abejo žmonės nenumanantieji apie daiktų kainas ir nepažįstanti materijos labai lengvai tokioo būdu yra prigaunami. Todėl čia reikią, kad miesto valdžia išikištų į tokius dalykus. Taigi reikalinga bausti už tokių garsinimus. Visai stipengiamasi žmones prigaudinėti ir iš jų pasipelnyti. Prieš neteisings žmones sunku yra sudėti įstatymus, kuriais galima būtų juosius pažaboti.

Prisipažino norėje sukelti sumišimą.

River Falls, Wis. Du jaunų vyrų prisipažino teismo namuose, kad juodu norėje sukelti sumišimą bažnyčioje Kučių vakare. Kuomet bažnyčia buvus prikimšta žmonių, tai juodu sušukę: "gaisras". Vienok programo vedėjas suprato kame dalykas, umai nuramino susirinkusiuosius ir viskas dailiai pasibaigė. Vienas užsimokėjo \$30 ir kaštus, o antras \$25. Taigi yra tokių nelabų žmonių, kurie jaučia pagundą sukelti sumišimą susirinkimuose. Gal toks papakėlis norėjo pagązdinti Calumete, kur žuvo 72 asmeniu. Dabar spėjama, kad Calumete, Mich. buvo sugalvota iškelti tokia pasiauba. Ištikro gal koks vėjavaikis tą nesvietišką nelaimę pagimdė.

Piktumas ir baimė daro žmogų saldžiu.

Boston, Mass. Medicinos studentams Harvardo universiteto prof. W. B. Cameron laikė kalbą temoj: "Veikmė piktumo ir baimės ant žmogaus kuno". Sulyg to profesoriaus priparodinėjimų išeina, kad žmogus yra saldžiausias, kuomet jis yra pykčio ar baimės apimtas. Tuo momentu, sako profesorius, žymiai pasidagina cukraus žmogaus kraujuje.

1.000 žmonių sveikino kardinolą.

Baltimore, Md. Per Naujus Metus kardinolas Gibbons priėmė apie 1.000 žmonių, kurie atsilankė pas jį jo pasveikinti. Iškilmingos bažnytinės apeigos, ilgas pamokslas, kurį turėjo skaityti per sumą ir tų sveikintojų priėmimas visai kardinolo nenuvargino. Jaučiasi stiprių.

Dar vis bijo žmonių.

Washington, D. C. Kiekvienam žmogui, kurs tik turi formaliai atsisotiti prieš publiką laikyti prakalbą ar lošti veiklą, eina šiurpuliai per kuną. Wm. M. Bryan, kurs savo gyvenime yra pasakęs daugiau prakalbų, negu bi koks kitas vyras pasaulyj, dar vis nėra liuosas nuo šiurpulių prieš pasirodysiant prieš publiką. Vienok, sakosi, kaip ten neitų per jį šiurpuliai, jis visuomet jaučias, kad pasekmingai užbaigsias savo kalbą. Wm. J. Bryan jau nuo 14 metų savo amžiaus pradėjo laikyti prakalbas. Žinoma, savo jaunystėj jis sakė prakalbas mokykloj prieš mokinius.

Žuvo trys laivai ir su jais 70 žmonių.

New York. Kaip jau perėitame numeryj buvo rašyta, tuoj po Kalėdų siautė nepaprastai baisi audra palei Atlantikos pakrantes. Pridarė daug nuostolių prijuriniuose miestuose ir daug žmonių liko be pastogės. Dabarties pareina žinios, kad audroj žuvę trys laivai ir apie 70 žmonių.

Raitelis be galvos.
Tarrytown, N. Y. Wm. Bailey, piniguočiaus Rocke-

fellerio samdininkas, paskaitęs apie raitelį be galvos W. Irvingio veikale Sleepy Hollow, sumanė irgi pasirodyti begalviu raiteliu. Pakavojo savo galvą dideliam siautalio kalnieriui, sėdo ant arklio ir pasileido miestelio gatvėmis. Užtėmėjus policija emė jį vyti. Jis smeigė šporus į arklio šonus ir pasileido. Bet jo arklys suklupo irparvirtu. Nors neliko be galvos, bet užtat išsinarino koją ir susižeidė galvą. Guliligoninėj. Pasisakė policijai esąs Rockefellerio arklių prižiūrėtojas ir bandęs prajoti arklį.

Kiek laišku nenuėjo į savo vietą del blogo adreso.

Washington, D. C. Suskaityta, kad perėitais 1913 metais Suvienuytose Valstijose nepasiekė savo vietos del blogo adreso 13.214.346 pačtos įvairių siuntinių. Tai baisiai didelė suma išveidži. Bet išviso laišku ir siuntinių perėjo per Amerikos pačtas 20.000.000.000. Nors iš tokio didelio skaičiaus visai turi atsitikti, vienok, privalome labai rūpestingai ir aiškiai adresuoti laiškus.

Californija nori likti sausa.

Sacramento, Cal. Šiais metais California valstijoj bus balsuota įvesti įstatymą, draudžiantį išdirbimą, ingabenimą ir pardavinėjimą svaiginančių gėrimų. Jau 41.045 prašymų paduota.

Nužudė šmeižiką. Vengrijos politikinis veikėjas, Nikalojus Mladin, neseniai buvo paskelbęs laikraščiuose, kad jis arba jo pati nušausią Vengrijos seimo atstovą, dr. Hamory, už jų apšmeižimą. Mladin savo grasinimą pagaliau ir išpildė. Sutiko atstovą Vienoj ir ten jį trimis revolverio šūvais paklojo ant vietos.

Ultimatas. Meksiko revoliucionistų viršiausias vadas, gen. Carranza, tomis dienomis pasiuntęs diktatoriui Huertai ultimatumą, reikalaujamas, kad pastarasis į 10 dienų apleistų savo vietą ir išsinešintų iš Meksiko.

Apie nelaimingų atsitikimų sumažinimą. Rusijos kelių ministerija pradėjus svarstyti, kokiais būdais galima būtų apsaugoti traukinius nuo taip dažnai pastaraisiais laikais atsitinkamų ant geležinkelių nelaimių. Ketinama įvesti visur elektros signalizaciją ir signalų centralizaciją.

Kabinetas resignavo. Andai resignavęs visas Serbijos ministerių kabinetas. Tas padaryta delei vieno karo ministerio, kurio programo skupčina nepriėmusi.

16-tas krikščionybės metašimtis. Romoj andai pašvęsta nauja šv. Kryžiaus bazilika atminčiai 16-kos metašimčių sukaktuvių nuo krikščionybės pripažinimo laisvuoj tikėjimu, kas atlikta Romos cesoriaus Konstantino.

Ar jau gavot Severos Lietuvišką Kalendorių 1914 metams nuo Aptiekoriaus? Jeigu ne — gaukite jį šiadien. Duodama dovanai.

Sulaikykite tą Kosulį --

Padarykit, kaid kiti daro: imkit abelnai žinomus vaistus nuo kosulio, peršalimo, užkimimo, kataro, krupo ir kitokių įvairių plaučių negalių --

SEVEROS BALSAMĄ PLAUCIAMS
(Severa's Balsam for Lungs)

Pasiskaitykite, ką mums parašė p. Joseph Shramek iš Troy, Missouri:

"Peršalau neišpasakytai. Peršalimas ėjo man į plaučius ir tada pradėjau kosėti, — tokį baisų turėjau kosulį, kad maniau, jog mane užmuš. Bet dar laiku pradėjau imti Severos Balsamą Plaučiams, tai mane išgelbėjo. Negalių žodžių surasti šių vaistų pagyrimui.

Kaina 25 ir 50 centai.

Pas visus aptiekorius. Reikalaukit, kad jums duotų Severos Vaistų. Jeigu jų aptiekorius negali jų pristatyti, pasitraukite stačiai nuo

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

JAUNOJI LIETUVA

Mėnesinis mokslo ir literatūros laikraštis, 64 puslapių dydžio, pradės išleidinėti Chicago nuo vasario mėnesio 1914 m.

Gaivinti jaunąją Lietuvos dvasią: Saugoti, kad nesentų ir nebutų sendinama siaurose užsikirtimo ir fanatizmo ribose lietuvių mintis; Gaminti šviesų laikotarpį mūsų gyvenime ir literaturoje, —

Tai yra "Jaunosios Lietuvos" uždavinys.

Visi jaunieji dvasioje lietuvių rašytojai yra kviečiami bendrabiauti "Jaunojo Lietuvos", Redaguoti "Jaunąją Lietuvą" pavesta Kl. Jurgelioniui.

"Jaunąją Lietuvą" leidžia bendrovė, inkorporuota sulig Illinois valstijos įstatymų. Bendrovės prezidentu yra Pr. Kibortas.

"Jaunosios Lietuvos" prenumerata metams \$3.00; pusei metų \$1.50; atskiras numeris — 25c.

Kiekvienam svarbu įsigyti "Jaunąją Lietuvą" nuo pirmojo numerio. Tatai siųskite prenumeratoro pinigų tuojau.

Adresuokite:

"JAUNOJI LIETUVA"

4611 S. PAULINA ST., CHICAGO, ILL.

Juozas J. Shworles

3318 S. HALSTED ST.

Užlaikau krautuvę vyriškų aprėdalu, cigary, cigarėtu, ir kitokių visokių neatbutinai reikalingų dalyku. Užprašau visus vietinius ir iš toliau atvažiusius lietuvius ateiti į mano krautuvę ir persitikrinti kad mano tavorai yra ir bus geriausiais ir pigiausiais. Ypač jauni vyrai, kurie mėgsta dailiai pasirėdyti, pas mane visados gaus gerų ir dailių marškinių, naktaizu, skrybelių ir tt. Kiekviena tavora gvar., kad yra toks kaip aš sakiau.

Labai naudinga kninga

M. Bernatowicz.

Pajauta, Lizdeiko Dukte

ARBA LIETUVA XIV METAŠIMTYJ.

Historiškas romanas

Sulietuvino Jonas Montrila

Puslapių 462.

KAINA PAPEROS APDARAI \$1.00
AUDEKLO \$1.25

Yra tai kninga nepaprastai žingėd. Pradėjęs ją skaityti, skaitytojas negali nuo jos atsitraukti, kol nepabaigs. Yra tai didelė kninga, visa perdėm indomi. Gabus rašytojas čia pasitaisęs paslapybių uždangą ir rodo gyvenimo veikimus mūsų prabocių, kurie gyvena daug metašimčių, atgal, kuomet Lietuva jauna, pilna galybės ir išdidumo. Be iš kiekvienas lietuvis bei letuvė turi tą kniną skaityti.

Perkupčiams duodame gerą nuos

Siunčiant pinigų adresuokite:

J. M. Tananevičia,

3249-58 So. Morgan St., CHICAGO, ILL.

Zigmas Vitkauskas.

Valparaiso Lietuvių Historija.

(Pabaiga).

paspirimą, esame daug skolingi netik amerikiečiams laikraščių leidėjams, bet lygiai ir europiečiams, o ypač *Draugijos* leidėjui ir redaktoriui, kun. A. Dambraskui. Pagalios pabrėžiu, kad S. L. A. finansiškai mūsų reikalus sutvarkė.

Moksleivių organas. — Išaugus literatėms moksleivių spėkoms, gimė mintis išleidinėti nuosavą laikraštėlį. Jau be paaiškinimo suprantama, kad buvo tai sunkus darbas jaunuolių būreliui. Tačiau ištesėjo juose pasišventimo, idealio noro įkūnijimui prakilnaus sumanymo.

A. a. J. Sutkus buvo tai nepailstantis kapitanas, kuris vedė moksleivių būrelį prie šios idėjos įgyvendinimo. Kalbant apie Sutką, reikia pridurti, kad ir kiti moksleiviai šventai sumanymui pritarė.

Laikraštėlių pakrikštijo *Jaunimo Sapnais* ir pirmas jo numeris išvydo pasaulį 15 d. kovo, 1907 met. Nuo pradžios iki šeštame numeriui laikraštį redagavo A. a. J. Sutkus, kuris pasirašydavo pseudonimu J. Jaunutis.

Moksleiviai pasirinko obalsį, kuris tilpdavo ant pirmo laikraštėlio puslapio — „Pažink pats save!“

Koks laikraštėlio buvo tikslas, kokiais keliais manė eiti ir kodel parinko tokį nerealią atgalvį, — apie tai nekalbėsiu. Geriau pacituosiu pačio redaktoriaus žodžius. Štai jie:

„Šitai pasirodo pirmasai „Jaunimo Sapnų“ numeris. Jaunos, silpnos mūsų jėgos, negalime pasigirti subrendusia mintimi, — tai žadame auklėti: Jaunimas esame“.

„Jaunimas — ne be sapnų, taigi ir savo mintį ir darbą vadiname *Jaunimo Sapnais*“.

„Jaunimo Sapnai“ talpino visa tai, ką tik įstengė parengti moksleivių jėgos ir kas pasirodė naudinga.

Šis pirmasis „J. S.“ numeris yra paaukotas atminimui pirmųjų veikėjų lietuviųstės labui Valparaiso universitete.

Laikraštėlis susidėjo iš 20 puslapių, 12X9 colių dydžio.

Reikia pažymėti, kad tai nebuvo spaudintas, bet visas per dvi ranka rašytas. Ypač redaktorius daug turėjo pakantoti visą dailiai ranka parašyti. Da-gi ant pirmųjų puslapių buvo dailūs, spalvuoti išraižymai, padailinimai.

Atskleidus laikraštėlio lapus gauni ne tik gerą mintį apie jo vedėjus ir įsteigėjus, bet, tiesiog sakant, inspiraciją. Ypač pirmieji penki numeriai sugebai ir tobulai suredaguoti. Čia kiauurai permatyti redaktoriaus platų kalbos žinojimą, literatų jo gabumą ir taisykškumą. Tiesiog gėrėtis verčia toks moksleivio nuoseklumas ir kalbos turtingumas.

„J. S.“ nebeapsiejo ir be tam tikrų skyrių. Buvo įnešta, taip vadinamas, „Lapelis, paskirtas kalbos akėčioms“. Čia buvo akėjami, kėdėnami negeistini mūsų kalboj elementai. Gal ko kito, bet aiškinamiems dalykams mokslisko ir logisko išvedimo jau tik nebsto-kuoja.

„Margumynų“ skyriuje tilpdavo visokie pamarginimai: trumpos cėlės, anekdotai, aforizmai, mįslės, juokeliai ir dar kurie-nerie kitokie mažmožiai.

Jaunučiui Sutkui pasitraukus nuo vietos, šeštą „J. S.“ numerį suredagavo p. V. A. Kareivis (V. A. Greičius). Jis suredagavo ir sekančius 10 numerių. Paskutinįjį numerį redagavo p. J. J. Giraitis. Toliau laikraštis nebeišeidinėjo.

Kaip pas pirmąjį redaktorių matėsi platus kalbos pažinimas, taisykškumas, grynumas, literatis straipsnių aptaisymas, — taip pastarasis visų tų gabumų, toli gražu, neturėjo. Kalboj ne tik kad neprisilaikydavo jokios orfografijos, bet ir gramatika vietomis slubuoja. Beveik visa literatė bei moksliska medžiaga, beletristika apibadyta, taip sakant, lietuviškai, iš peties, be ornamentų.

Suprantama, juk tai nemalonu taip kalbėti — vieną girti, antrą — peikti, bet, — juk istorija nežino jokių nemalonių.

Laikraštėlis ėjo iki gruodžio 1 d., 1908 m. Nesuradau Nr. 6 ir 9. Tur but pražuvusiu.

os. — Ir kas dabar nesinteresavo Valparaiso, valparaisiečiais? Daugumos visuomeninių veikėjų ir ausis kreipėsi Valparaison. Vieni valparaisiečiai ėjo, antri, priešingai, — ieškojo ydų. Tačiau tas ir nesvarbu. Reikia tiek pažymėti, kad valparaisiečiai ir kiti pastebėjo valparaisiečių neturėjimą kurdų jų gyvenimą. Pradėjo juos aukomis

... kad iš pašalinių ypatų, valparaisiečiams būdingų, aukos plaukė, bet taipgi ir didžiosios jų jėgos nuo to neatsiliko. Be abejo, Sus. Liet. Am. mums pagelbėjo, nes iki šiol esame nuo jo gavę daug. Iš šiaip ypatų, berods, daugiaušiai mums, valparaisiečiams, paaukojo pp. B. K. Balutis ir Dr. A. L. Juška.

L. D. L. V. U. penkerių metų gyvavimo sukaktuvės. — Po metų atgal valparaisiečiai apvairšėjo pen-

kių metų draugijos gyvavimo sukaktuves. Parašė bent porą rašinėlių, kuriuose, nors suglaustoj formoj, visgi apibrėžė draugijos nuopelnus. (Vienas straipsnis tilpo „Tėvynės“ No. 14, 1911 m.; antras — „Aušrinės“ No. 3 (10), 1911 m.

Straipsneliuose, ypač pirmame, moksleiviai tarp kitko nusiskundė, buk visuomenė nerūmėsi tojo jaunų diego moraliskai. Da-gi vietoj užuojautos, vietoj šulčių maitinimuisi jaunajai jėgai, tankiai kyštelėjo nuodų.

Buvo padaryta moksleivių sąskaita, iš kurios sužinota, kad tuomet Valparaiso universitete mokinosi 69 mokiniai, — 64 vyriškiai ir 5 merginos. Visas draugijos knygyno turas siekė iki \$930. Draugijos išde geležinio kapitalo buvo \$64.15. Visokios literatūros, knygų ir periodiškių išleidimų radosi 1068 egz. „Aušrinėje“ tilpusiam piešinelyje trumpai papasakota Valparaiso lietuvių istorija, jų stambesnieji darbai ir paduota beveik tos pačios, kaip ir „Tėvynėje“, skaitlinės.

Šiuo metu knygynan pareidinėjo visi Amerikoje išleidžiami lietuviškieji laikraščiai ir iš D. Lietuvos 8, butent: L. Žinios, Aušrinė, L. Ukininkas, Draugija, Viltis, Šaltinis, Rygos Garsas ir Vadovas.

Valparaisiečių veikimas už mokyklos sienų. — Neatsižvelgus į tai, kad valparaisiečiai mokykloj apstatyti visokiais mokymosi darbais ir darbais, da-gi įstengė kartkartėmis pasirodyti ir kituose apylinkės miesteliuose. Veltus tai būtų darbas žymėti, kiek kuris viešai kalbėjo bei skaitė prelekcijas. Pažymėsiu stambesnius darbus — spektaklius, kuriuos jie surengė ir vaidino.

1907 metais Chicagoje vaidino du teatraliu veikalai. Pirmojo atgalvio neįstengiau sužinoti, antras — „Išgriovimas Kauno Pilies“. 1911 m., Garyje ir Waukegan'e buvo vaidinta „Velnius — ne boba“. Šiaip literatų vakarėlių, kurinos surengė Chicagoj ir jos priemiesčiuose, čia nebeįvardinu.

Aplamai, tokia šviesos kibirkštėle sugebėjau nušviesti pergyventas valparaisiečių dienas. Daug ko nepalytėjau, — palikau gludėti ateičiai. Ne viskas pas valparaisiečius taip nekaltai srioveno, kaip tai papasakojau, bet tai jų šeiminių gyvenimas, kuris mus neįžengiuoja.

Šiaip jau prisisiūrejus į atskirus valparaisiečius, išvysime jų jūmūnų ir įsitikinimų skirtingumą. Tačiau nukreipdami dėmą jų bendrą veikimą, patėmysime visų vienaip principalių draugiškumo dėsnių supratimą. Visi glaudžia petis į petį, idant palaikyti draugiją, didinti, tobulinti moksleivių knygyną ir tiesi šviesesni kelią būsimajai moksleiviųjai.

Dorybės dovanos.

Francijos Akademijsa savo iškilmingame posėdyj padalino Montyono dovanas už dorybę. Tris pirmutinės dovanos pripažinta ir suteikta sekantiems asmenims: kunigui Aigony, klebonui Kremlin-Bicetre, merginai Margarietai Bellue ir Karoliui Conart, visi jie kadangi davė nepaprasto savęs užsiginimo prirodymus.

Kun. Aigony pirm keliolikos metų buvo pasirengęs keliauti su misijomis į Chiniją, bet netikėtai iš pašalies išgirdo patarimą: netoli buomo Paryžiuje turi Chiniją. Tie žodžiai smego jo šūion, apėmė Kremlin-Bicetre parapiją, Paryžiaus priemiesty, kur gyveno aršiausioji miesto gyventojų dalis, ir pradėjo ten darbuotis. Per aštuoniolika metų sunkaus besidarbavimo toje miesto dalyje įkūrė mokyklą, ukio kursus, staliams mokyklą, vakacijoms kolonijas, liaudies biblioteką, sergantiems ir paliečiams išdą, pieno lašų, darbininkiškų daržus ir tt. Sutvėrė čia naują civilizaciją sugedusiame ir sudemoralizuotame priemiesty.

Kitą, bet ne mažesni moralės jėgos prirodymą, suteikė Margarieta Bellue. Ji nuo pat užgimimo yra neregė, tačiau nežiurint to pramoko muzikos, taip kad lekeijomis pasidaro pragyvenimą ir tuo savo uždabiu užlaiko ne tik save, bet

gius. Šiais laikais jis įkūręs kursus neregių mokiniui.

Rašėjo prietikis. Aleksandrovsko teatre, Peterburge, stebėtiną prietikį turėjo žinomas rašėjas Leonidas Andriejev. Teatre buvo laikoma mėginimai lošime „Neužmušk“, kurį veiklą parašęs tariamasis rašėjas. Andriejev panorėjo matyti tą mėginimą. Jam einant už scenerijų, vienas teatro valdininkas jį sulaikęs ir liepęs išsinešti laukan, pažymėdamas, kad toksai driskius negali būti to veikalo autorium. Tik po ilgų kivių patirta, kad tai jis pats veikalo autorius, ty. tikrasis Andriejev ir išleidičius atsiprašyta. Rusijoje panašūs dalykai nėra pirmiena ir ten viskas galima.

Nauja Lietuviška Aptieka.

Gaunama visokios gyduolės ir žolės, neišskirant ir importuot. Duodam patarimus ypatiskai arba per laiškus, visiems ligoniams apsaugas, vėduosius ir nevėduosius.

JOKUBAS RASLAVICE, Sav. Kreipkitės po adresu: 3308 Wallace St., Chicago, Ill.

Gali apsirėdyti beveik uždyka.

Nauji ir truputį padėvėti siutai ir Overkotai, kurie buvo užsakyti ant orderio už \$40, už \$50 ir už \$60 dabar parsiduoda po \$5. ir augščiau.

Gali but pulkiausiu sportu tiktai už \$5.

Parsiduoda pigiai čemodanai ir la-gaminai.

Ateikite į **S. Gordon** VYRIŠKŲ DRABUŽIŲ STORĄ. 1415 S. Halsted st., Chicago.

M. A. Norkunas

Vienatinis Lietuvis Išdirbėjas. Visokiu ženklu draugystėm, o ypatinai: kokardų guzikų, metalinių, a n a meliotu ir padengtu celuloidu, šarpu, veliuru ir karunu. Mums paves-tus darbus atliekame artist.

166 MELROSE ST., MONTELLO, MASS.

Naujas Balkanų pusiasalio žemlapis ir Albanijos karalius Wied.

Mūsų Bernaičiams ir Mergaitėms.

PASAKA APIE SENELI, SENUTĘ IR ŽVIRBLIUKĄ.

Gyveno senelis ir senutė. Jiedu buvo labai senų. Iš senumo jiedu ir darbuoties nebegalėjo. Gyveno jiedu pamiškėje grintelėje. Geri žmonės jiems suteikdavo maisto, o miške dar jiedu galėdavo ir uogauti. Tik tai grintelė nelemtoji; joje buvo bloga gyventi: žiemą šalta, o vasarą drėgna. Bet jei geresnės neturi, tai nieko nepadarysi. Taip jiedu ir gyveno.

Bet vargas jiedu nelabai graudino, nes prie jo jau priprato.

Vaikų jiedu neturėjo, to del senelis ir senutė labai nuobodžiavo.

Vieną žiemos vakarą, siaučiant baisioms viesuoloms, sėdėjo jiedu savo grintelėje. Senelis ir sako: — Kad nors žvirbliuką sugautuva: netaip būtų mudviem nuobodu.

Senutė sako:

— O kuo ji penėsime?

Senelis pradėjo juokties:

— Ar gi daugelio žvirbliukui reikia: grūdų saujelę bei duonos plutelę — štai ir sotus.

Nesukubo senelis tų žodžių baigti, girdi, kad kažkas už lango cypia ir lyg sparneliais stulbinančiai išėjo. Žiūrėjo, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Pamatė senutė radinį ir nudžiugo. Puolė prie žvirbliuko, pasitupdė jį ant delno ir ėmė kvapu šildyti; o kai jis atgijo, papenėjo jį ir pagirdė.

Ir apsigyveno žvirbliukas grintelėje. Pas senelius linksmiau liko: Paukštytė skraidė, čirena, ant pečiaus tupia, visai prijuoko. Ir seneliai juo negali atsi-džiaugti. Tiesa, jiems ir žvirbliukas buvo sunku maitinti, bet jiedu ant likimo nesiskundė.

Šit praslinko žiema. Kovo mėnesį nutirpo sniegas, pievelėse pradėjo žolė želti. Ir žvirbliukas panorėjo liuosybės.

Nuliudo seneliai, ypač senutė. Jinai žvirbliuką labai pamilo, kaip tikrą vaiką. Vienok atėjo laikas skirties.

Vėlyk pirmąją dieną atidarė senelis grintelės langą ir tarė žvirbliukui:

— Skrisk, sveikas, žaliogirion ir melskis už mudu. Badu dabar nemirsi, o mudu gražiai minėsiva ir mudu tavęs nekados neužmiršiva.

Suėire žvirbliukas, purpt ir išskrido pro langą. Senutė vos spėjo surikti. Puolė ji prie lango žvirbliuko sulaikytą, bet jau buvo vėlu: žvirbliuko nė nebematyti. Apsiverkė senutė ir liudnai tarė:

— Tai nedėkinga paukštė!

— Liaukis, senute, — pasakė senelis, — paukštytė

Dievas sutvėrė liuosai gyventi; jos nevalia uždarius laikyti.

Bet senutė ilgai verkė ir negalėjo nusiraminti.

Sėdi kartą vakare senutė prie langelio ir aimanuoja:

— Nebėra mano vaikelio, mano mielo žvirbliuko... kas dabar mane, paguos, mane seną nuramīs? kas, k-a-s?..

— Aš! — staiga duryse pasigirdo balselis.

Kruptelėjo senutė — ir nustebo, vos neišsigando. Stovi ant slenkčio berniukas ir tiesia į ją rankas.

— Senute, tai aš.

Dar labiau nustebo senutė.

— Kas? kieno tu? — klausia.

— Nėkeno, — atsako berniukas.

— O iškur?

— Iš sodžiaus.

— O kame tavo tėveliai?

— Jų nėra... Pas mane nieko nėra.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai užstytė, kaip pastatė jiedviem šilkas; beveik sušalęs, plunksnelės sudraikytos, ir sparneliai išplėsti. Paėmė jį senelis rankosna ir įsineša grintelėn.

Atsistojo tada senutė, ir jos akyse džiaugsmas sužibėjo. Paėmė ji berniuką už rankos ir tarė:

— Tai eik pas mus gyventų, vietoj žvirbliuko...

Paėmė seneliai pas save berniuką už sunų ir vėl laimingai gyveno. Pavadinę jį žvirbliuku. Pradėjo jis augti, priėmusiems tėveliui motutei padėti. O kai už

MOTERIŲ SKYRIUS.

Paskui motiną.

(Kaip tai senoj šalyj).

Tai buvo prieš pat Kalėdas.

Senis Mataušis rogėmis, pakinkytomis pora meukų kumelių, sustoja laukuose prie grįžaitės.

Nuo pat mirties kalvie, kuris paliko savo pačią našlę su dviem vaikais našlaičiais, beveik niekas ton grintelėn neatsilankė.

Ir nieko stebėtino — grintelė nuo kaimo stovėjo porą verstų atokiai, gi žmonės su visokiais darbais persikėlę pas kitą kalvį pamiršo apie grintelę laukuose ir apie ten gyvenančią vargdiene šeimynėlę.

Kalvienė našlė tatau buvo priversta pati viena rūpintis savimi ir savo vaikais, kad juos išmaitintų; vasaros metu uždarbiavo laukuose, gi žiemą tankiausiai elgetaudavo. Tačiau savo grintelės laukuose neapleido, nes prie jos buvo pripratus; pagaliau su pora vaikų nebuvo kur ir pasidėti. Kasgi gali priimti į namus našlę su dviem vaikais?

Taip vilko savo sunkų gyvenimą per porą metų, kentėdama badą ir šaltį; Pagaliau nusikamavus sunkiais darbais susirgo ir greitai mirė.

Kaimo gyventojai greitai sužinojo kalvienės mirtį, ir kelios moteris, nepaisant gruodžio mėnesio šalčių ir pusnių, atsivilkę į jos grintelę, kad ten mirusiai nors paskutinių sykių patarnavus ir paėmus globon likusius vaikelius.

Atvažiavo taip pat ir senas Mataušis, kuris vaduodamies vien krikščioniškai meile visoj parapijoj vienas užsiimdinėdavo būduolių lavonų laidojimu.

Širmi Mataušio kumelaitė ir nudevėtos rogės visiems visur buvo gerai žinomos.

Mataušui atvažiavus, susirinkusios moteris tuoj išbėgo iš grintelės.

Tegu bus pagarbin-tas...! — pasveikino jas Mataušis kilsteldamas savo lapinę.

— Per amžių amžius... — atsakė moteris vienbalsiai.

— O ar yra ten viduj koks vyriškis? — paklausė Mataušis išlipdamas iš rogių.

— Kas ten bus, juk dabar prieš šventes kulmetis.

— Na, tai jūs, moteris, pagelbėkite man išnešti lavoną į roges.

— O gi kaip... — užprotestavo moteris — jei dėl mirusios atvažiavote, tai ją ir pasiimkit.

Nežiūrint to, kuomet Mataušis inėjo pirkion ir, persižegnojęs karstą uždengė antvožu, paskui ėmė ruošties išnešti, visos moteris apsiėmė jam prigelbėti.

Sujungtomis jėgomis pagaliau karstas išnešta laukan ir paguldėta ant rogių.

Rogės buvo taip mažos, kad kaip tik vienas karstas jose tegalėjo išsistėti.

Mataušis jau norėjo palengva girgždinti, kad stauga atsiminė likusius našlaičius ir paklausė.

— Kur vaikai, tegu jie savo motiną palydės.

— Paimsim juos kaiman — atsiliopė viena moteris. — Aš paimsiu sau mergaitę, gi bernaitį priglaus Jonienė.

— Ne apie tai einasi... — pamojo ranka Mataušis. — Juk jų motina mirė, tegu jie ją palydi į kapinyną.

— Ką ten į kapinyną... toks šaltis... Petrukas plikom kojom — nušals ir bus dar arčiau...

— Aš manau, pirkioj rasis visgi kokie nors seni avalai — pasakė Mataušis ir sugrįžo atgal pirkion.

Prie krosnies sėdėjo persigandusieji vaikai: penkių metų Petrukas ir aštuonių metų Alenytė.

— Petruki, ar palydėsei motulę? — paklausė švelniu balsu Mataušis.

Petrukas atvėrė plačiai akis ir dar plačiau lūpas ir nieko neatsakė.

— Eisi? — paklausė dar sykį Mataušis.

— Turbut — atsakė Petrukas.

— O ar turite kokius avalus, čeverykus, ar klumpeites? — nusisuko senis į mergaitę.

— Matulės seni čeverykai — prabilo mergaitė.

— Juk tai dideli, o tavo Alenyte?

— O yra — atsakė mergaitė, kilsteldama koją augštin ir parodydama į kam-pą, kur gulėjo seni dideli batai.

— Tai tu apsiauk motulės čeverykais, o Petrukas tegu apsiauna tavo batais — patarė Mataušis.

Vaikai paklausė ir Petrukas užsitraukęs ant kojų turbūt pirmusį savo gyvenime didelius batus, pasižiūrėjo į juos su matomu užganėdinimu ir garsiai prasižuokė.

— Petruk, nesijuok, motulė mirė — subarė ji mergaitę, kuri jau suprato šiek-tiek nuostolio didumą, netekus motinos, vienatinės globėjos.

Juokingai išteisybės išrodė vaikai su dideliais avalais, kurie jiems kenkė visam judėjimui.

Stovinčios laukė moteris net negalėjo susilaikyti, kad neprasijuokus.

Tuo tarpu našlaičiai sustojo šale rogių ir laukė važiuojant.

Moteris tarp savęs ėmė tarties: Ar eiti, ar neiti į kapinyną?

Juk geras pusmylis kelio, neužilgo bus vakaras, joms reikia gaminti vakarienės, nes vyrai ištisą dieną dirba.

Pagaliau sutarta neiti, nes jos ir taip jau užtektinai nabašninkei patarnavusios. Gi dar apsiėmusios paimti globon našlaičius.

Ir kuomet — rogės su karstu palengva ėmė tolin-

ties, visos pasuko link kaimo, tik viena Jonienė atsiliepė:

— Tik atminkite, Mataušel, našlaičius sugražinkite kaiman sveikus.

Mataušis pamojo ranka ir nieko neatsakė, tik susiraukęs pavarė sparčiau žengti kumelšes.

Rogės girgždėjo sušalusiu sniegu šliauždamos.

Vaikai paskui žengė nuolat knupščiodami.

Dideli batai išpradžių daug linksmo Petruką, su užsiganėdinimu anais brido sniegą.

Alenytė žengė tylėdama, tik retkarčiais sunkiai atsiduzdama.

Kelias ėjo per laukus. Mataušis brido sniegu mukčiodamas antklampojančių kumelių ir dairėsi aplink apimtas kokios tai neramybės.

Padanges apsiutė pilki debesys.

Pradėjo snigti. Pakilo paskui vakarų vėjas.

— Prastai — sumurmėjo Mataušis. — Gali užteiti netikėtas pusnis...

Jo baimė buvo ne be pamato: smarkus ledinis vėjas atvijo dar daugiau pilkų debesų; tuoj ėmė tankiau ir smarkiau snigti; padangės net aptemo.

Buvo dar tik trečia valanda pavakariop, o jau ėmė temti.

Tuo tarpu tik pusė kelionės buvo teatlikta.

Petrukas su savo milžiniškais batais suvargo ir verkė, negalėdamas suspėti eiti paskui roges.

Alenytė, nors rėdėsi labai nuilsusi, tačiau išlaikoma žingsniais žengė.

Petrukas pagaliau visai nuilsęs parkrito sniegan ir ėmė balsu verkti.

Mataušis jį pakėlė ir, kad nuraminus, pasodino ant krašto rogių ties karstu. Paskui, išsitraukęs iš užančio diktoką duonos šmotą, perlaužė pusiau ir vieną dalį padavė Petrukiui, o kitą — Alenytei.

Petrukas godžiai ėmė valgyti pusiau sušalusią duoną ir tuo būdu visai ap-rimo.

Nuo pat ryto nebuvo nieko burnoj turėjęs.

Alenytė savo duoną įsivyniojo priekaištėlin ir žengė toliau paskui roges.

Rogės tuo tarpu šliaužė vis palengvėliau; kumelkės vis tankiau ėmė sustodinėti sniego pusniuose.

Gimė dar didesnė viesulą, pusniai. Aplinkui nieko nesimatė.

Rogės, karstas ir šale sėdintis Petrukas perdėm buvo apklota sniegu.

Jau visai sutemo, nebuvo galima pažinti kelio, kumelšės taip pat turėjo iš ano šalin išsukti, kadangi suklumpo sniegan ir nei iš vietos negalėjo pasijudinti.

Tuščios buvo Mataušio pastangos, kad jas iš vietos sujudintų ir pirmyn pavarčius. Kankinosi koki pusvalandį sniegą kapstydama. Viskas buvo veltui.

Senis ne juokais persigando.

Matydamas, kad pats vienas neįstengs nieko padaryti, nusprendė pasišaukti pagalbon žmones.

Ne toliau kaip už poros

verstų dešinėj pusėj turėjo rasti kaimas; reikėjo butinai pasiekti tas kaimas.

Tečiau ėmė dvejoti. Jis atsiminė vaikus. Kaip gi juos čia vienus palikus laukuose? Kadangi kitokio išėjimo nebuvo, tatau Mataušis kreipėsi į mergaitę:

— Alenyte, tu paliksi su Petruku ant rogių, o aš eisiu į kaimą...

— Galėsiu palikti...

— Ar nebijosi?

— Ne, juk čionai ir motulė...

— Na, tai bukite su Dievu! — pasakė Mataušis ir pasuko į dešinę.

Likusieji vaikai tėjimosi į atsitolinantį Mataušį, kol tas pusniuose iš akių išnyko.

Liudna pasidarė Alenyte, sėdosi šale Petruko ir užsidengė priekaištėliu vėdelį.

Paskui pasiėmė Mataušio jai suteiktą duoną, atkando šmočiuką, bet negalėjo valgyti.

Petrukas, apsilvilkęs sudraskusia sėrmėgėle, pradėjo skysties šalčių.

Alenytė priglaudė jį prie savęs ir apklojo priekaištėliu ir skepetėle, nusitraukusia nuo savo kaklo.

Bernaitis, šiek-tiek atšilęs, nusiramino ir prisiglaudęs prie sesytės ėmė snausti.

Alenytė gi sėdėjo ramiai nekuri laiką, jautė, kad kojos nuo šalto vėjo stengsta, bet anų nesukrutino, kad neišbučinius broliuko.

O viesula nuolat vis siautė ir siautė.

Pagaliau nebuvo galima pažinti nei rogių, nei arklių, nei karsto ir prie ano prisiglaudusių vaikų.

Iš to visko pasidarė kalvelė sniegu apklota.

Gi Mataušis vis dar negrįžo.

Aplinkui nesigirdėjo jokio balso.

— Motule, motule! — pasigirdo pora sykių Alenytės liudnas šauksmas.

Paskui viskas aptilo.

Tik praėjus kelioms valandoms Mataušis su keliais vyrais įstengė pasiekti sniegu apklotą kalvelę, nuo kurios atžėrus sniegą, atrasta užuot vieno, tris lavonai.

Vaikai nukeliavo... paskui savo motiną.

S. K.

KIEK IŠLEIDŽIA PARYŽIETĖ.

Nesenai viename Paryžiaus civiliniame teisme atėjus patogi jauna paryžietė su prašymu, idant teismas jos pasmerkęs miriot už taisomą suokalbį prieš Japoniją, idant tai salai išsiveržus iš po japonų jungo. Suokalbis tečiau laiku susketo ir didžiausieji kaltininkai nužudyta. Kiti 123 asmenys uždaryta kalėjiman.

Rupinasi miškais. Vokietijos tikrieji patriotai rupinasi savo gimtine šalimi. Antai vienas vokietis milijonierius Berlyne mirdamas palikęs suvirš milijoną markių miškų auginimo mokyklai. Tas žmogus, turbūt, labai gerai supranta miškų reikalingumą, kad be miškų šalies dirva netenka drėgnumo ir tokio būdu palieka nevaisinga.

— Jei tasai neteisingas vyro įskundimas — kalbėjo advokatas — nebūtų tikras šmeižtas ir pažeminimas, mano klientas nieko

blogo neturėtų prieš savo pačios reikalavimus, kadangi nereikalauly užvežti savo iplaukų, nes tarp jo ir pačios stovėtų lkas toksai trečias, kuris visuomet atremtų jos neteisingus reikalavimus. Mano klientas turi metais 40,000 frankų iplaukų. Taigi tu pinigų galutinai pakaktų atsakančiam namų užlaikymui. Bet jo pati kas metai tik vienai savo toale-tai išleidinėja 23,000 frankų. To kiba jau perdaug. Pačios išlaidos juk neturėtų perviršyti 50 nuoš. vyro iplaukų. Bet kuomet laikoma prieš akis sąskaita, reikia daug stebėties, kad poniai G. tu 23,000 frankų gali pakakti. Už tai ją galima net pasveikinti. Vienas frizieras iš jos paima tik 567 frankus. Poros mėnesių laiku p. G. sau pasitauso net 16 marškinių. Tas išrodo visai kukliai, bet tuojaus įgauna kitokią reikšmę, jei pastebėsime, kad pigiausi marškiniai lėšuoja 255 arba daugiau frankų. Pigiausia ponios G. skrybėlė lėšuoja 700 — 800 frankų. Kas lytisi spilkų prie skrybėlių — kiekviena mažiausiai atsieina 250 frankų. Kad tokiai puikiai apsitačiusiai poniai patarnauti, reikalaujama mažiausiai devynių tarnų.

Tas viskas dar būtų pakentama, jei ne tas faktas, kad ponija G. be to turi įgijusi taupumo maniją. Nes jei kuri Paryžiaus krautuvė paskelbia už pigesnę kainą prekių išpardavimą, tai ponija G. tuojaus aplanko krautuvę ir tenai išleidžia milžiniškas pinigų sumas už daiktus, kurių nekuomet nepirktų, jei jų kaina nebūtų šiek-tiek atpiginta.

Viesėdama Cabourge trumpu laiku išleidžius 1.400 frankų, gi sugrįžus Paryžiui pareikalauja, idant jos vyras būtų paimtas teismo globon, nes perdaug savo reikalams išleidžias. To jau perdaug!

Teismas, žinoma, ponios G. reikalavimą atmetė, pažymėdamas, kad toksai reikalavimas būtų daug parankesnis jos vyrui, idant ją pačią sulaikius nuo nereikalingų išlaidų.

Nužudyta suokalbininkai. Gruodžio 31 d. p. m. ant salos Formoza nužudyta 13 suokalbininkų. Teismas juos pasmerkęs miriot už taisomą suokalbį prieš Japoniją, idant tai salai išsiveržus iš po japonų jungo. Suokalbis tečiau laiku susketo ir didžiausieji kaltininkai nužudyta. Kiti 123 asmenys uždaryta kalėjiman.

Rupinasi miškais. Vokietijos tikrieji patriotai rupinasi savo gimtine šalimi. Antai vienas vokietis milijonierius Berlyne mirdamas palikęs suvirš milijoną markių miškų auginimo mokyklai. Tas žmogus, turbūt, labai gerai supranta miškų reikalingumą, kad be miškų šalies dirva netenka drėgnumo ir tokio būdu palieka nevaisinga.

— Jei tasai neteisingas vyro įskundimas — kalbėjo advokatas — nebūtų tikras šmeižtas ir pažeminimas, mano klientas nieko

blogo neturėtų prieš savo pačios reikalavimus, kadangi nereikalauly užvežti savo iplaukų, nes tarp jo ir pačios stovėtų lkas toksai trečias, kuris visuomet atremtų jos neteisingus reikalavimus. Mano klientas turi metais 40,000 frankų iplaukų. Taigi tu pinigų galutinai pakaktų atsakančiam namų užlaikymui. Bet jo pati kas metai tik vienai savo toale-tai išleidinėja 23,000 frankų. To kiba jau perdaug. Pačios išlaidos juk neturėtų perviršyti 50 nuoš. vyro iplaukų. Bet kuomet laikoma prieš akis sąskaita, reikia daug stebėties, kad poniai G. tu 23,000 frankų gali pakakti. Už tai ją galima net pasveikinti. Vienas frizieras iš jos paima tik 567 frankus. Poros mėnesių laiku p. G. sau pasitauso net 16 marškinių. Tas išrodo visai kukliai, bet tuojaus įgauna kitokią reikšmę, jei pastebėsime, kad pigiausi marškiniai lėšuoja 255 arba daugiau frankų. Pigiausia ponios G. skrybėlė lėšuoja 700 — 800 frankų. Kas lytisi spilkų prie skrybėlių — kiekviena mažiausiai atsieina 250 frankų. Kad tokiai puikiai apsitačiusiai poniai patarnauti, reikalaujama mažiausiai devynių tarnų.

Tas viskas dar būtų pakentama, jei ne tas faktas, kad ponija G. be to turi įgijusi taupumo maniją. Nes jei kuri Paryžiaus krautuvė paskelbia už pigesnę kainą prekių išpardavimą, tai ponija G. tuojaus aplanko krautuvę ir tenai išleidžia milžiniškas pinigų sumas už daiktus, kurių nekuomet nepirktų, jei jų kaina nebūtų šiek-tiek atpiginta.

Viesėdama Cabourge trumpu laiku išleidžius 1.400 frankų, gi sugrįžus Paryžiui pareikalauja, idant jos vyras būtų paimtas teismo globon, nes perdaug savo reikalams išleidžias. To jau perdaug!

Teismas, žinoma, ponios G. reikalavimą atmetė, pažymėdamas, kad toksai reikalavimas būtų daug parankesnis jos vyrui, idant ją pačią sulaikius nuo nereikalingų išlaidų.

Nužudyta suokalbininkai. Gruodžio 31 d. p. m. ant salos Formoza nužudyta 13 suokalbininkų. Teismas juos pasmerkęs miriot už taisomą suokalbį prieš Japoniją, idant tai salai išsiveržus iš po japonų jungo. Suokalbis tečiau laiku susketo ir didžiausieji kaltininkai nužudyta. Kiti 123 asmenys uždaryta kalėjiman.

Rupinasi miškais. Vokietijos tikrieji patriotai rupinasi savo gimtine šalimi. Antai vienas vokietis milijonierius Berlyne mirdamas palikęs suvirš milijoną markių miškų auginimo mokyklai. Tas žmogus, turbūt, labai gerai supranta miškų reikalingumą, kad be miškų šalies dirva netenka drėgnumo ir tokio būdu palieka nevaisinga.

— Jei tasai neteisingas vyro įskundimas — kalbėjo advokatas — nebūtų tikras šmeižtas ir pažeminimas, mano klientas nieko

blogo neturėtų prieš savo pačios reikalavimus, kadangi nereikalauly užvežti savo iplaukų, nes tarp jo ir pačios stovėtų lkas toksai trečias, kuris visuomet atremtų jos neteisingus reikalavimus. Mano klientas turi metais 40,000 frankų iplaukų. Taigi tu pinigų galutinai pakaktų atsakančiam namų užlaikymui. Bet jo pati kas metai tik vienai savo toale-tai išleidinėja 23,000 frankų. To kiba jau perdaug. Pačios išlaidos juk neturėtų perviršyti 50 nuoš. vyro iplaukų. Bet kuomet laikoma prieš akis sąskaita, reikia daug stebėties, kad poniai G. tu 23,000 frankų gali pakakti. Už tai ją galima net pasveikinti. Vienas frizieras iš jos paima tik 567 frankus. Poros mėnesių laiku p. G. sau pasitauso net 16 marškinių. Tas išrodo visai kukliai, bet tuojaus įgauna kitokią reikšmę, jei pastebėsime, kad pigiausi marškiniai lėšuoja 255 arba daugiau frankų. Pigiausia ponios G. skrybėlė lėšuoja 700 — 800 frankų. Kas lytisi spilkų prie skrybėlių — kiekviena mažiausiai atsieina 250 frankų. Kad tokiai puikiai apsitačiusiai poniai patarnauti, reikalaujama mažiausiai devynių tarnų.

Tas viskas dar būtų pakentama, jei ne tas faktas, kad ponija G. be to turi įgijusi taupumo maniją. Nes jei kuri Paryžiaus krautuvė paskelbia už pigesnę kainą prekių išpardavimą, tai ponija G. tuojaus aplanko krautuvę ir tenai išleidžia milžiniškas pinigų sumas už daiktus, kurių nekuomet nepirktų, jei jų kaina nebūtų šiek-tiek atpiginta.

Viesėdama Cabourge trumpu laiku išleidžius 1.400 frankų, gi sugrįžus Paryžiui pareikalauja, idant jos vyras būtų paimtas teismo globon, nes perdaug savo reikalams išleidžias. To jau perdaug!

Teismas, žinoma, ponios G. reikalavimą atmetė, pažymėdamas, kad toksai reikalavimas būtų daug parankesnis jos vyrui, idant ją pačią sulaikius nuo nereikalingų išlaidų.

Nužudyta suokalbininkai. Gruodžio 31 d. p. m. ant salos Formoza nužudyta 13 suokalbininkų. Teismas juos pasmerkęs miriot už taisomą suokalbį prieš Japoniją, idant tai salai išsiveržus iš po japonų jungo. Suokalbis tečiau laiku susketo ir didžiausieji kaltininkai nužudyta. Kiti 123 asmenys uždaryta kalėjiman.

Rupinasi miškais. Vokietijos tikrieji patriotai rupinasi savo gimtine šalimi. Antai vienas vokietis milijonierius Berlyne mirdamas palikęs suvirš milijoną markių miškų auginimo mokyklai. Tas žmogus, turbūt, labai gerai supranta miškų reikalingumą, kad be miškų šalies dirva netenka drėgnumo ir tokio būdu palieka nevaisinga.

— Jei tasai neteisingas vyro įskundimas — kalbėjo advokatas — nebūtų tikras šmeižtas ir pažeminimas, mano klientas nieko

blogo neturėtų prieš savo pačios reikalavimus, kadangi nereikalauly užvežti savo iplaukų, nes tarp jo ir pačios stovėtų lkas toksai trečias, kuris visuomet atremtų jos neteisingus reikalavimus. Mano klientas turi metais 40,000 frankų iplaukų. Taigi tu pinigų galutinai pakaktų atsakančiam namų užlaikymui. Bet jo pati kas metai tik vienai savo toale-tai išleidinėja 23,000 frankų. To kiba jau perdaug. Pačios išlaidos juk neturėtų perviršyti 50 nuoš. vyro iplaukų. Bet kuomet laikoma prieš akis sąskaita, reikia daug stebėties, kad poniai G. tu 23,000 frankų gali pakakti. Už tai ją galima net pasveikinti. Vienas frizieras iš jos paima tik 567 frankus. Poros mėnesių laiku p. G. sau pasitauso net 16 marškinių. Tas išrodo visai kukliai, bet tuojaus įgauna kitokią reikšmę, jei pastebėsime, kad pigiausi marškiniai lėšuoja 255 arba daugiau frankų. Pigiausia ponios G. skrybėlė lėšuoja 700 — 800 frankų. Kas lytisi spilkų prie skrybėlių — kiekviena mažiausiai atsieina 250 frankų. Kad tokiai puikiai apsitačiusiai poniai patarnauti, reikalaujama mažiausiai devynių tarnų.

Tas viskas dar būtų pakentama, jei ne tas faktas, kad ponija G. be to turi įgijusi taupumo maniją. Nes jei kuri Paryžiaus krautuvė paskelbia už pigesnę kainą prekių išpardavimą, tai ponija G. tuojaus aplanko krautuvę ir tenai išleidžia milžiniškas pinigų sumas už daiktus, kurių nekuomet nepirktų, jei jų kaina nebūtų šiek-tiek atpiginta.

Viesėdama Cabourge trumpu laiku išleidžius 1.400 frankų, gi sugrįžus Paryžiui pareikalauja, idant jos vyras būtų paimtas teismo globon, nes perdaug savo reikalams išleidžias. To jau perdaug!

Teismas, žinoma, ponios G. reikalavimą atmetė, pažymėdamas, kad toksai reikalavimas būtų daug parankesnis jos vyrui, idant ją pačią sulaikius nuo nereikalingų išlaidų.

Nužudyta suokalbininkai. Gruodžio 31 d. p. m. ant salos Formoza nužudyta 13 suokalbininkų. Teismas juos pasmerkęs miriot už taisomą suokalbį prieš Japoniją, idant tai salai išsiveržus iš po japonų jungo. Suokalbis tečiau laiku susketo ir didžiausieji kaltininkai nužudyta. Kiti 123 asmenys uždaryta kalėjiman.

Rupinasi miškais. Vokietijos tikrieji patriotai rupinasi savo gimtine šalimi. Antai vienas vokietis milijonierius Berlyne mirdamas palikęs suvirš milijoną markių miškų auginimo mokyklai. Tas žmogus, turbūt, labai gerai supranta miškų reikalingumą, kad be miškų šalies dirva netenka drėgnumo ir tokio būdu palieka nevaisinga.

HAMBURG AMERICAN LINIJA.

Didžiausia laivų kompanija sviete. Plaukinėja vien tiesiog tarp Boston ir Hamburg.

Laivai nesimaino — Dešimt dienose nuo nusto iki nusto.

Trečioji klasė. ir Kainos \$34

Tarpdėnis.

Tobuliausias išrengimas — labai geras patarnavimas. — Geri sveiki valgiai. Dolei tolesnių smulkmenų kaslink kainos, plaukinėjimo ir t.t. Kreipkis pas

HAMBURG-AMERICAN LINE.

607 Boylston St. Boston, Mass. Arba 41 Broadway — New York, arba pas vietinius agentus bile kur.

\$7.00 už \$2.98

Elektros lemputė vertybės \$1.25 Britva tikro pilno \$3.00 Pailis angliško pilno \$1.25 Automat. cigary uždegtuvas \$1.50

Linksminkitės ir Dainuokite

Daina yra geriausia žmogaus suramintoja. Dainuojant, žmogui ne taip sunkūs darosi vargai ir rūpesčiai. "Dainos mano — dušia mano" sako mūsų poetas kun. A. Vienožinskis. Dainuoti turi kiekvienas lietuvis.

DABAR LAIKAS DAINUOTI

O puikiausių Dainų Gaidų galima išgyti "Kataliko" kningyne.

KO LIUDIT, SVETELIAI?

Liudnai, $\text{♩} = 96$ MUZIKA M. PETRAUSKO

1. Ko liu - dit, sve - te - liai, Ko ne - dai nuo - jat?
2. O ka mes dai nuo sim, Ko lin - ksmi bu - sim?

Ko sė - dit už sta - le - lio, Ko žiu - rit
Tu - rim dar - že iš - ka - da, Di - de - lę

per lan - gelį?
iš - ka - - dēle.

3 Ne - dē - lios die - ne - lę.

Per pa - čius pie - tus Lau - žė vė - jas

že - lę, Le - das kir - to ru - telę.

rit. a tempo

p

Ko liudit, sveteliai? 2

Čia paduota viena iš Petrausko parašytų puikių lietuviškų dainų. Solo balsui ir pianui parašytų dainų "Kataliko" kningyne yra daugiau. Štai surašas

Pirkites vieną dainų tuojaus. Perkant visas čia surašytas iškart, gausite už \$2.00

2. Šu Nakciaty. (dzukiška). Liaudies daina. Solo balsui ir pijanui30
3. Jojau Dieną. (augštam balsui). Liaudies daina. Solo balsui ir pijanui.60
4. Ko liudit, sveteliai? Liaudies daina. Solo balsui ir pijanui.20

5. Siuntė mane Motinėle. Liaudies daina. Solo balsui ir pijanui.20
6. Vai aš pakirščiau. Liaudies daina. Solo balsui ir pijanui.20
7. Už šilingėlį. Liaudies daina. Solo balsui ir pijanui.20
8. Dovanojo. (zukiška). Liaudies daina. Solo balsui ir pijanui.15

9. Skyniau Skynimėlį. Liaudies daina. Solo balsui ir pijanui.15
10. Tykiai Nemunėlis teka. Liaudies daina. Solo balsui ir pijanui.15
11. Saulelė Raudona. Liaudies daina. Solo balsui ir pijanui.25
12. Ligho. (latviška). Liaudies daina. Solo balsui ir pijanui.15

ADRESUOKITE:

Jonas M. Tananevičia,

3249-53 SOUTH MORGAN STREET,

CHICAGO, ILL.